

କହିଲେ ମହାରାଜା କୁନ୍ତି ଉପଳବ୍ଧରେ କମ୍ବ ନଗରର
ଦାବନୀ ଉପରେ ଖୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ସେବୁ ନିର୍ମିତ ପ୍ରସାଦ
ବନ୍ଧୁତବ୍ରତ । ଏଥରେ ସେମନ୍ତ ଅନେକଙ୍କଷ ଠକା ଦ୍ୟୁ
ତେବ ତେମନ୍ତ ଲୋକାଳକର ଅନେକ ଉପକାର ସାଧକ
ଢକ । ମହାରାଜାଙ୍କ ଏ ପ୍ରସାଦ ତାମ ବନ୍ଧୁତବ୍ରତ
ପଦମ୍ପଦ ଓ ଅଧେମାଳେ ଏ ପ୍ରସାଦରୁ ଏହି ଅନେକ
ଦେବତାଙ୍କେ ଅନ୍ତମୋଦଳ କରାଯାଇ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଶ୍ରୀ ପୁରତେଷ୍ଠାଙ୍କ ଲୁହୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେବତରେ ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୨୦ ଦିନରେ ଏକ ସମ୍ଭାବନା
ହୋଇଥିବା ପ୍ରକଳନ ପ୍ରିଯେ ଅଟେ ବେଳମ୍ବେ ସର୍ବପତର
ଅର୍ଥ ପ୍ରକଳନ କରିଥିଲେ । ସାହଜତ ମହାଶ୍ରୀ ଏକହୃପଲ-
ଗରେ ମୋଟିଏ ଦିନଶାହୀ ପ୍ରକଳନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର
ପ୍ରସାଦ ବଳେ ତେ ରାତ୍ରା ଏକବାଜିରେ ଥାର୍ଥ୍ୟ ହେଲା । ଏହି
ମନୋଦେଶ ହାତୀ ଦେଖାଯି ବିଜ୍ଞାନିକାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକଳନ
ପାଠ ପ୍ରକଳନ ହେବା ।

ହୋଇଥାରେ ଶ୍ରୀ ଶାମଲ କରିବେଣୁଷ୍ଠବ କୁଳ
ପରେ ପରିଷଳେ ଦୋଷେ ଶିଳ୍ପିତଥାମୟ ପଥିତ ଦେବାର
ନିଜେର ସଂଶୋଧନ ଏବଂ ନିଜେର ମେଳା ଲକ୍ଷ୍ମୀମେଳ
କେବଳ ନିଜର ଦେବାର ପରିଷଳେ ଶିଳ୍ପିତଥାମୟ ପଥିତ ଦେବାର
ପରିଷଳେ ନିଜର କଥାକୁ ପରିଷଳେ ନିଜର କଥାକୁ
ନିଜର କଥାକୁ ପରିଷଳେ ନିଜର କଥାକୁ ପରିଷଳେ ନିଜର
କଥାକୁ ପରିଷଳେ ନିଜର କଥାକୁ ପରିଷଳେ ନିଜର କଥାକୁ

କନ୍ଦର ବନ୍ଧୁ ।

କୁରୁମାତ୍ର ତା ୧୦ ଦିନରେ ଅସମାକଳ ମନ୍ଦିରମାନ
କୁଣ୍ଡଳ ଗ୍ରୀ ବଲେବୁର ଆହେବ ମଂହାଦିଷ୍ଟ ଏ ଶକ୍ତି
ପ୍ରକଟିତ ଅଧିଥରେ, ଏଠାରେ ପ୍ରକଟ ମାତ୍ରକେ ବହୁ
ମନ୍ଦିରର ମୁହଁରେ ମାତ୍ରକ ମଂହାଦିଷ୍ଟ ଅକାର୍ତ୍ତା
ମନ୍ଦିରର ଦରଗୋଟା ଘରକାଳ ସମ୍ମାନିୟ ଯାଇଥିପା।
ପାହେବ ନିର୍ମାଣରୁ ୧୦୮୨ ବଜ ବନ୍ଦ ରହ ଏଠାର
କେତେ ବାହୁଦ୍ଵାରା ଓ ସ୍ଥଳ ଉତ୍ସବ ପଢ଼ି କରି
ପ୍ରେସରିକା ମନ୍ଦିରର ଅଧେବ ବରଦିପୁରମାନେ ସାହେବ
ମନ୍ଦିରମୁଦ୍ରାରେ କାଳିକ ଅଭିନାଶ କରି ମହିନେ ସର୍ଥାର୍ଥ
ପାଇ କାଳିକୁ ଦରୋଷ ଘର କରେ ।

ମାତ୍ରମାତ୍ର ଦେବେହନ ଅପ୍ରମାଣିକ କୁଳ
କୁଳ ଏତେ ଅଭୟର କହି ଦୁଃଖପଥ ଗାହଁ, ସୁଧି ଏଥିପରେ
ଦୂରଦୂର ମାତ୍ରାକ ହୋଇ ଉଠେ, କଲାଶ ଦେଇଅଛି ।
ଶିଖିବ ଅବକ ଯେଉଁମାତ୍ରେ ହୋଇଅଛି ମାତ୍ରାକ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଦେଇ ପ୍ରମାଣେ ପ୍ରକଳ୍ପ ହେବ ହୋଇ ଅନେକଙ୍କ ମନରେ
ଦେଇବା ହୋଇଅଛି ।

ପୁରୁଷଙ୍କର ମାଟିଆମଣଙ୍କା ହାମିକ ଏହି ତାତ୍କାଳୀନ ଅଛିବା
ଦାକର ଦୂରମ ଅଛି ସେ ନରକବାରୀ ପ୍ରାମାଣିକରେ
ଦେଖି ତିନିଟଙ୍କ ଧାର କୁଟିକେ ଥାର୍ମ, ଦେବକଳ ହାତଗାତ୍-
ବୁଲାକାର ଧାର ଲୁହିବେ ସେ କେହି ଏଥିଲୁ କହିଲୁ ବ କରେ
କାହିଁ ଉଠି ପାଇ ଗାଇକ । କହିଯୁଗରେ ଦେବକାମାନଙ୍କର
ପାଇଁ ଦେଖିଲାମ ଅଛି ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ମହାପାତ୍ର କବିଜୀବନ ପରିଚ୍ଛବେଦିଗଙ୍କେ
କବିଜୀବନ ମହାପାତ୍ର ମୁଖ୍ୟମାତାଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ମା,
ପରିଚ୍ଛବେଦିଗଙ୍କ ହୋଇଥିଲା, କେବେ ଶପ୍ତା ଉପର ନେଇଥିଲା ।
ଏହି ସମସ୍ତରେ କବିଜୀବନ କବିତାରେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା
ପାଇଁ ଉପର ପାଇଁ ।

କୁଳ ପତ୍ରାବ ।

କୁଳ ନାସ ରା ଏ ରିଲେ କମବିର ଫହ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଆଜିକାର ଚେଲଟକ କମିଶୁର ବାହେକ ମହୋଦୟ ପୂରରେ

ପଡ଼ିଥିଲେ ସୟାନ୍ ଶାସ୍ତ୍ର ତାକୁ ଯାହେବଳ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧାଦା
ରେ କେତେବେ ଖୁଲ୍ଲ ପର୍ଦ୍ଦକ କରିବାକେଳେ ତେବେଷିଯୁଗ
କାରୁ ଓ କମାଦାର ପ୍ରଭୃତି ସଙ୍ଗେ' ଥାକ ମାର୍ଗଣ୍ୟେ
ପୁସ୍ତିଶାରୀ ତିଥିଶାରେ ହୋଇଥାବା ଜୁନ୍କିଂ ଓ ସେବ
ଙ୍ଗା, ଅର କେତେବେ ଯାତ୍ରୀ ଯାଶାର ମନ୍ଦିରା ଗୋଟା
ହେବା ଶ୍ଵାନିମନ ମଧ୍ୟ ପାଦଖାନାପରୁ ଦେଖି ଶ୍ରମକର
ଚାହୁଁପାର୍ଶ୍ଵ ପରିଭୂମିଗ କରି ପ୍ରଶ୍ନାନ କରିଅଛୁଟି । କେବଳ
ସହି ହ୍ୟାଙ୍କିପରିମଳେ ମିଳିପିପାଇଛିର ତେୟାରମେନ ବାହୁଦି
ପହଞ୍ଚ କଥୋପକଥକ ହୋଇଥାଲା । ସାହେବ ପ୍ରଶାସିତକର
ମଧ୍ୟ ସହିତ ପ୍ରକାଶି ଦୋର କାହିଁ ପଣ୍ଡାହ କଣାରିଲେ ପ୍ରକାଶ
କରିଗିବି ।

ମର ତା ୧୯ ଦିନ ପ୍ରକାଶ ମନ୍ୟେ କାର୍ଯ୍ୟକାମକ
ଜାହାଜରେ ଦ ୨୦୦୦ ଲାର ସାତା ଦର୍ଶନାର୍ଥୀ ଅଗମନ
ଦର୍ଶନରେ ଦୂରଧରେ ଯାଏନ୍ତି କାଣ୍ଡା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରିଧାନ
କରି ଗୋଟିଏ କେତାଏ ସମ୍ଭାବନା କରି ତେବେବେ
ଭାଇରେ ବେଳେ ନାଦବ୍ରାହ୍ମନଙ୍କ ଉତ୍ସବରେ କରୁଥିଲେ । କରୁ-
କାଲରେ ଏପରି ସ୍ଵର୍ଗାୟର ରୋକ ଏଠାରେ ଦେଖା-
ଗଲେ । କରୁ ଯାତ୍ରିମାନେ ବୃଦ୍ଧିକର ରହ କା ପାର ତା ୨୦-
ରୁକ୍ଷ ଦିନ ଏ ଶା ସମ୍ୟେ କରୁ କାହାଜରେ ଏଠାରୁ
ପର୍ଯ୍ୟାନ୍ କଲେ ।

ଏହି ମାସରେ କଣ୍ଠ ଗୁରୁ ପୂଜାରେ ପଢ଼ିଥିଲୁ ଶ୍ରୀମତୀ
ପ୍ରଭାତ ଚାରୁ ଦିପୋଇନ୍ ଅଶ୍ରୟରେ କହି ଉପାସନା ଓ
ନଗରକାର୍ତ୍ତନାର୍ଥି କର କହି ଯାଥେୟ ହେଉ କରି
ଗଲେ ।

ଶ୍ରୀମାନଙ୍କ କଳଟିର ପାଦେବ ମୋଟପଲ ଗୁମ୍ଭରେ
ଥିଲେ ତା ୧୯ ଦିନ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଶାସ୍ତ୍ର ସମୟ ବଠାରେ
ବୃଦ୍ଧି ହେଲା :

ପ୍ରେରଣା ।

ପଡ଼ିପ୍ରେରବକ୍ଷ ନଳାଙ୍ଗ ନିମନ୍ତେ, ଅମ୍ବେ-
ମାଛଦାସୀ କୋଟି ।

32

ଗନ୍ଧରତନାରେ ବିଶ୍ଵାସ ବର୍ତ୍ତମାନକାଳର
ଓ ଅନଦିତକଣ ଥବା ଅନୁଷ୍ଠାନ ଭୂତକାଳର
କ୍ଷୟୁପଦରେ, ଅଛି, ଥିଲୁ, ଥିଲୁ, ଥିଲୁଣି, ଲଗଇ
ଯଥା—କରୁଥିଲୁ, କରୁଥିଲୁ, କରୁଥିଲୁ, କରୁଥିଲୁ
ଅଛନ୍ତି, କରିଥିଲୁ, କରିଥିଲୁ, କରିଥିଲୁ, କରିଥିଲୁ
ଛନ୍ତି, ଉଚ୍ଚଯାବି । ମାତ୍ର ପଦ୍ଧରତନାରେ ଅନେକ
ପୁଲେ, କରୁଛି; କରୁଛି, କରୁଛି, କରୁଛି ଉଚ୍ଚଯାବି
ଦ୍ୟବହାର ହୁଅଛି । କଥିଲାଇପାରେ ଓ ନାଟି-
କରେ ଏହିପ୍ରକାର ଦ୍ୟବହାର ହୁଏ । ସବୀପାର

ବ୍ୟାକରିଗ, ଲେଖିଥାବେବଳ୍ପ ବ୍ୟାକରଣରେ
ଏ ଉତ୍ସପ୍ତକାର ବିହଳି ଲେଖାଯାଏ । ତେବେ
ଧର୍ମରଚନା ପରି ମନ୍ୟରେ ଘେଷୋନ୍ତପକାର
ବିହଳି ଅର୍ଥାତ୍ କରୁଛି, କହିଛ ଜିବାଦି ବିଦ୍ୟା
ବଦାର ବଲେ କି ଦୋଷ ? ଅମୃଜଣିବାରେ
ତାର ହାତ ନାହିଁ ବରଂ ଲହ । ସେହେତୁ

ସମ୍ବୁଦ୍ଧବ୍ୟାକରଣରେ ତୁଳ୍ଯ ଅଛି କି ମାନୁଷର
ସୁଖଲାଭ ତୁଳ୍ୟ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ କୌଣସି ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ
ମାତ୍ରାବାରୀ ପ୍ରକାଶ ଦେଲେ ଅଛି ପରିଶ୍ରମ ଓ
ଅଛି ଶ୍ଵାନ ଲାଗଇ ଏଣ୍ଠକର ଏହା ପୁଣ୍ୟଲାଭ
ତୁଳ୍ୟ ସୁଖକର ଅଟଇ । ଅମୃତ୍ୟୁବିମତେ
ଏକାବେଳକେ “ଆ” ଅସରତ ଲୋପ ହେବ
ମାତ୍ରା ସୁଜ୍ଞା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ ନାହିଁ । ଏ ହେଉ
ଏହା ଅଧିକ ଲାଗୁ କଥା । ଅଛି, ଅଛି, ଅଛିନ୍ତି
ଇତ୍ୟାଦି ପୁଥ୍ୟକ ଶବ୍ଦ ଅଟଇ ଏହା କୌଣସି
କିମ୍ବାଦ-ପଶେ ଯୋଗ ହେଲେ ତାହା ସୁଖ
ଶବ୍ଦ ହୁଅଇ । ଅଛି, ଅଛି, ଇତ୍ୟାଦି ପରି-
ବର୍ତ୍ତେ କେବଳ ଛି, ଛି, ଛିନ୍ତି ସୋଗ
ହେଲେ (ସଥା; କରୁଛି, ସ ଉଚ୍ଛି, ଖାତ୍ରକୁନ୍ତି
ଇତ୍ୟାଦି) ଗୋଟିଏ କିମ୍ବାଦ ତୁଳ୍ୟ ହେବ ।
ଅଥବା ଅନୁଭବ ନ ହେବ କିମା ଅର୍ଥର ବ୍ୟକ୍ତି-
ମତ ନ ହେବ ଏହା ଶ୍ଵାନ ଓ ପରିଶ୍ରମ ଭଣା
ହୋଇଯିବ । ଅଭିବ ଅଶ୍ଵର ଓ ଅଧ୍ୟନକ
ଗ୍ରହକାରମାନେ ଏ ବିଷୟର ଅନ୍ତର୍ଗ୍ରହ ମନୋ-
ମାତ୍ର ହୁଏ ଭେବେ ଅପଣ ଅପେ ଏହିପରି
କିମ୍ବାଦ ଅଧିକର ପଦିକରେ ବ ବହାର
କରନ୍ତି । କେହି କହ ପାରନ୍ତି କ ଏ କିମ୍ବା-
ପଦ-ନାନ ବାରାନ୍ଦିର ଶେଷରେ ବ ବହାର
ହୁଅଇ । “ଆ” ଲୋପ ହେଲେ ଭଇଭାଗ
ଲାଗୁ ହୋଇ ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଏହା
କେବଳ ଅହୀନେ କଥା-ବିତ୍ରମାନ “କରୁ-
ଅଛି” “ ଯାଇଥାଇ ” ବିବହାର ହେଉଛି
ବୋଲି ସୁଶ୍ରାବ୍ୟ ହୋଇଛି ମତି “ କରୁଛି ”

“ପାତ୍ରଛି” ଉତ୍ତାବ ଏଣିକି ସତ୍ସତର
ବ୍ୟବହାର ହେଲେ କିମେ ସ୍ଥାନକିଂ ହୁଏଇଯିବ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ସ୍ଥିରଂ ଏଥରେ ଅମ୍ବେ
କୋଣୀସି ଦୋଷ ଦେଖୁ ନାହିଁ ଓ ଲାହ ରୂପ-
ରେ ଦର୍ଶାଇଛି । ଉତ୍ତାକରୁ ଅପରା ଅପରାକ
ପ୍ରସାଦସ୍ଥମ୍ଭରେ ଏଥର ଅଲୋଚନା ଓ ଧୋଷ-
କାଳ କରିବା ହେବେ ରାଜ ।

କଟକ } ବନ୍ଦମୁଦ
୧୯୧୮୭ }

ମୁଦ୍ରଣ ।

କିମ୍ବଳାରୀ ହେବେକ ଧର୍ମକ ଆପଣଙ୍କ ପରିବାରେ ସ୍ନାନଦେଇ ବାଧକ ପରିଜାହେଲେ ।

ସାପକା ବର୍ତ୍ତମାନ ହାଇଁସିରବର୍ଷରେ ପବା-
ର୍ଧା ବଲେଣି ଉଥାଚ ରାବର ଅଳଚନ୍ଦ୍ର

ଭୟାଳନ ହେଲ ଗାହଁ ଏହା କତ୍ତ ହୃଦୟର
ବିଷୟ । ଅଶା କରେ ଗାନ୍ଧାର ପ୍ରମ ଦେଖାଇ
ଦେଲେ ସେ ସଙ୍ଗ ବଚାବେ କାହଁ ।

ଗର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ପଣ୍ଡିତ ବାବେ ଡେଣ୍ଟାଲ ଶ୍ରୀ
ଦୁଇ ପ୍ରତିବିଷ୍ଣୁ ପଥବୀର ପଞ୍ଚଶକ ନିୟମ ବିଷୟ
ଅନେକାବର ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏକ ପ୍ରେରଣ-
ଧର୍ମରୁ ଯାଧିବା ହେଲେକ ଅଣ୍ଟି ଜୀବିତ କରିଥ-
ିଲା । ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ଯାକିଅଛି ଯେ ପଣ୍ଡିତଙ୍କ,
ବିଜ୍ଞାନ ସହିତ ଯାଧିବାଙ୍କର ମନ ଫୁଲିଥାଇ । ଏହି
ହେଉଥି କହିବାକୁ ଦେଉଥାରୁ ଯେ ଯାଧିବା-
ଙ୍କର ଜୀବିତରୁ ଭିନ୍ନମେଳନ ହେଉ ନାହିଁ । ସେ
କିପରି ଦୁଇମରେ ପଢ଼ି ଅଛିନ୍ତି ଆହା ନିମ୍ନରେ
ଦେଖାଇ ଦିଆ ଯାଉଥାରୁ ।

ମେଘରେ ଲେଖାଥିଲା * * * *
“ଶାଖୁ କାହିଁକି ସମସ୍ତକୁ ଜିବ ଗଲେ ?
ତାଙ୍କଠାରେ ବୃଦ୍ଧିଅମର ଗନ୍ଧ ସବାରୁ ଏବଂ
ବେ ମଧୁବାହିର ଥିଲୀଯ ଗୋଟି ତେବେପତ୍ର
ଏହେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇଲେ କି ? ” ଶାଖବା-
ହିବର ବୃଦ୍ଧିଗନ ପ୍ରତିତ ସତ ବି ମେଇ ଏହା
ଏହି କରିବା ଆଜି କିବେଶ୍ୟ ନୁହେ ଦିଲା
ପ୍ରସ୍ତୁତଳ କାହିଁ । ମାତ୍ର ଦିଲ୍ଲି କିବୁନ୍ତଶାଖା
ପେଶ ଭାବରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ସେଥିରୁ
କଣା ଯାହାକୁ ଯେମନ ତାହାକୁ ତର୍କାଳିଶେ-
ରେ ସତ ଗୋଲି ପ୍ରାବାବ ବସିପାଏ ତେବେ
ସକାର୍ଯ୍ୟ ପଢ଼ିଲେଖିବ ଓ ମାତ୍ରିତାକ କରିବରେ
ଦେଇ ଥିଲା । ଏପରି ବିହିବା ତୁମମଳକ ତୁ
ତିକାଳ ପର ବ୍ୟକ୍ତିକଠାରେ ଏପରି ବିଶ୍ଵର
ଶ୍ରୀଧଳନବ ଥିଲା । ବରଂ କିବୁନ୍ତଶାଖାରେ
ପଞ୍ଚ ଭାବ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ତାହା ସତ
ହୋଇଥିଲେ ଅନଧୀୟ ହୋଇଥିଲା । ପଞ୍ଚ-
ଅଥବା ସଥିବାରୁ ତେବେପତ୍ରବାର ସେହି
ରଙ୍ଗମାଳ ପ୍ରକୃତି ହୋଇଆଏହାମା ହେଲେ
ବାର୍ଷିକ ସକିମୁକ୍ତ ଓ କଣ୍ଠମୂର୍ତ୍ତିଗୁଡ଼ ଓ
ବ୍ୟକ୍ତିମାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ତାହା
କି, ଥାଠରେ, ତଥି ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅବଳମ୍ବନ
ଦେଖନ୍ତି ।

ବାହୁ ମଧ୍ୟଦଳ ସତ୍ତ୍ଵ ଏଠା ସାଥୀରଣ
ପ୍ରକ୍ରିୟମାଳାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭାବପର ଲେଖମାନଙ୍କ
ଏଇରବେଳେ ଅନୁପ୍ରତିବର୍ଷ ପାଇଁ ଚୋଲି ଅବସ୍ଥା
ଶୀର୍ବାନ ଦରବାରୁ ହେବ। ମଧ୍ୟବାହୁ ଅନୁପ୍ରତିବର୍ଷ-
ବେଶରେ କମି ଉପବେଶ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯେ
ଏଇରବେଳେ ବୟାପ୍କ ପ୍ରଭାବ ଯେଉଁ ଗୁରୁମାନ

ଅଛି ତାହା ସାଧାନ୍ତରାଗେ ଅନୁଭବର ଜୀବନ
ମନୁଷ୍ୟର ଦିକ୍ଷିତ ଏବଂ ଏସରଙ୍କ ଲକ୍ଷ୍ଯରେ
ସର ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଦେବରୁ
ମଧ୍ୟବାହୁଙ୍କ ପର ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ ବିଦ ପ୍ରେ
ଏହିମ ଫେମେ ଶାଖ ଅଶାଖ ସମସ୍ତେ ସମାଜ
ସତରଂ ସାଧୁଭବଣ ଘୟକ ପରବର୍ତ୍ତରେ ସହ
ମଧ୍ୟବାହୁଙ୍କ ପର ଅନୁର୍ଧ୍ୟମାନେ ଜୀବେ ଜ୍ଞାନ-
ଶକ୍ତି ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟର ଉଚ୍ଚତମ ପଣ୍ଡତଙ୍କ-
ପଦରେ ନିଷ୍ଠକୁ ବରନ୍ତି ବା କରନ୍ତି ତେବେ
ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ଵରରେ ଭାବା ଧରି ବର୍ଣ୍ଣ ସ୍ଥାନ୍
ସକ୍ରି ଓ ନ୍ୟୋଗସଙ୍ଗର ଦେଇଅଛି ଏହିପରି
ସେ ଦେଉଗପି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉ ନା କାହିଁଦି
ଅନୁର୍ଧ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଦେଲେ ଗହିରେ
କାହାର ଦ୍ୱାରା ବରନ୍ତି ବରନ୍ତା କରିବ ନାହେ ।

ପୁନର୍ଥ ମୟାକୁ ସର ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମାନେ
କହିଆନ୍ତି ଯେ ଦୀର୍ଘବଳୁ ଉପାସକ କଲେ
ଦୀର୍ଘ ପ୍ରାଚ ଦୃଷ୍ଟି ଏହି ପୂର୍ବରେ ଭୁବା
ଦୋଷଅଛୁଟେ ଯେ ଦୀର୍ଘବଳେ ଗୁର୍ବମାତ୍ର ସାଧନ-
ସାରେ ଅଳ୍ପରଣୀୟ ଗେବେ ସହ ଯେତେ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରେସର ଜୀ ଦୀର୍ଘବଳୁ କବିତା-
ଗର୍ବକ ହାତ ଲେଖିବାର ଛାତିର ଗାନ୍ଧୀ ମହା
ଅଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଉପାସକ ସାଧୁକାରୀ
କାହିଁ କରିବ ଉତ୍ସବରେବଳୁ ଦୃଷ୍ଟି କା
ଦିଆନ୍ତି ଯାଦା କେଲେ ବୌଧାସି ଅଳ୍ପରା
ହେଲେ ନାହିଁ କରିଂ ଅଛି ମହା କାର୍ଯ୍ୟ
ହେଲେ ।

ପ୍ରକାଶପତ୍ରରେ କହିବିଥୁ ଏହି ସେ ଅଛି-
ସେମାନଙ୍କ ମନର ଦିବାକୁ କିମ୍ବା ଉଠିବିଲେ
ଯୁଗି ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତରେ ଦୋଷ ଦେଖାଇ
ଗୋକମଳ କରିବାକୁ କିମ୍ବା କରିବି ? ସାଥୀକାରୀ
ମଧ୍ୟବିହିତ ବିଆ ନୁହି ସେ ଆହ ବେହି କା
ଦେଲେ ଆହ ଉଚ୍ଚ ବାହୁ ଦୂରକ ସମଜରେ
ଯାହା ଅନୁମଳ କରି ହୋଇଥାଏ କାହା ପଢ଼
ଦିଇ ବା ଦେଇ ଦେଇ ଶେଷରେ କହି କାହା
ଦେବଳ ଏହା ମନେ ଉଣିବା କରିବ ସେ
ଅଗ୍ରଧିମାନଙ୍କ ହାତରେ ବାର୍ତ୍ତର କରି
ଦିମା ଅମରା ଦେଲେ ସତ୍ୟ - ସେମାନେ
ସେମାନଙ୍କ ବିଆ ଅନୁସାରେ କାହିଁ ଦିଲେ
ବା କରିବିଲେ ତହିଁରେ ପରମମନ୍ଦ୍ରାପ
ପରାପର କରିବା କରିବା ।

ଏଥୁପାଇଁ ବହୁବାଁ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ
ଯଦିକାଳୀର ଜୀବନର ପିଣ୍ଡଲ କାହିଁ ଏକ
ପରିଶେଷରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦରୁଅଛି ଯେ ଯେତେ

ଠାରେ ଅର୍ପଣ୍ୟ ଅଛିଲୁ ସେଠାର କାମୀ ଧାରା
କେତଳା କରିବା ପ୍ରସାର କରିବା ଅଛିରେ
କିମ୍ବା ବନ୍ଦିଲବାମରଚ ପଣ୍ଡ ପକାଇଥିବା ।

ଅଥବ କ୍ଷୟର ଦେଇଲେ ତମଙ୍କ କୁହାର କୁମ କୁଠାର ଏହି
ପାଇନ୍ଦର ଅଧିକା ଅମେରିକା ଦେଇଲେ କରନ୍ତମ କରନ୍ତୁ—
କଣ୍ଠାତବ ।

(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଲବ୍ଧିତା)

ବୁଦ୍ଧରେବର୍ତ୍ତ ପୁରାଣେକୁ ସେ ହୃଦୟମାନୀ-
ରୂପ ମଧ୍ୟରେ ଲାଗ୍ନିଛେବନକାରୀ ମନୀର
ବ୍ୟକ୍ତିର ଜାଣି । ଅମ୍ବିକେଶରେ ଉଚନ୍ଦାଶ୍ଵ
ଗାଡ଼ି ଚେଦଳ କଥା ମାର୍ଗରୁ ଅବେଳା ପ୍ରକ୍ଷେ
ପରିପାଦିତ ଦୂରମାଲା ମଧ୍ୟରେ ଲାଗ୍ନିକରନକ
କୀ ଉଚନ୍ଦ ଅବେଳା ମାନ୍ଦା ହେଲୁଥିଲା । ଏ-
ବ୍ୟକ୍ତିର ବିକଳ୍ୟାବ୍ୟକ୍ତିରେ ମଧ୍ୟ ରକ୍ତ ଦୋଇ
ଛି ଯଥା; ଏବେଳାର ଏହି ପ୍ରତିପାଦନ
ଦିବୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରଥାଦିମାଳକ ଅନ୍ତେବା ଜୁନମା
ଥିବ ମାନ୍ଦମାଥୀ । ପୁନଃ ପ୍ରକ୍ରିଯାବାହି ମାନ୍ଦ
କରିବାକାରୀ ହେଲେ କ୍ରମୀକର ଏବଂ କ୍ଷେତ୍ରାବ୍ୟକ
କରିବାକାରୀ ହେଲୁ ଦେବମାତାର ଅବେଳାପୂର୍ବକ ଦିନର
କାହିଁ ବାର୍ଷିକ କରିବେ । ଯେବେ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ଉଚନ୍ଦ ଉଚନ୍ଦା କଥା କୌଣସି ହୀ ଲାଗ୍ନି
କରି କର୍ଯ୍ୟ କରେ ସେ ଲାଭକାରୀଯୀ
କେ ପ୍ରକ୍ରିଯାବାହି ମାନ୍ଦ ସତ୍ୱ ତାଦାର
ର ଆନନ୍ଦକାହିଁ ବାର୍ଷିକ କରି ଦେବ
ପ୍ରକ୍ରିଯାବାହି ମାନ୍ଦ ସମାଜ ପୂର୍ବାନ୍ୟ ଦେବ
।

ବୁଦ୍ଧିପଦ୍ମନାଭ ।

ପ୍ରକାଶନ ମେଲ୍

ସାଧୁହିନ୍ଦ୍ରାଦିପତ୍ରିକା ।

229

794

ସାହୁ ଏଇ ମାତ୍ରେ ଦିଲ୍ଲିଯଙ୍କ ରଜ୍ୟରେ ନଥିଛା । ନୂଆ ମାସ ଶତାବ୍ଦୀ ପଞ୍ଚ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଏକ ବାଲ ଜଳନାର

ଅଶ୍ରୁମ କାଟିବ ଗୁରୁ ॥ ୩ ୧୯
ପଞ୍ଚାଦେଶୀ ॥ ୩ ୨୦

କଥାଗତିରୁ ଏହିଦ୍ୟକ୍ଷି ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଯେତୋ ପଞ୍ଚାଙ୍ଗ ଭାର୍ତ୍ତରାଜାର ଭାକୁବି
ତ୍ରୁଣିଗରସନ ସେଇ ମହାଶ୍ର ଅମଳ ପ୍ରକାଶରୁହିଲ ଶିଥୁରବ୍ୟତିମାର ତୁଳ କିମୋହି
ଦିଲ୍ଲି ମେଗ ବିଷେଷ ପଢ଼ି ତେ ସୋଗିଲା
ଯହିତ ଆବେଳା କରିବାହୀନ ପ୍ରତିଶ୍ଵାସକଳ
ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ପଞ୍ଚଶତ୍ରୁବ ଅତି ବାର୍ଷ ଧୂବାରୁ
ପ୍ରମାଣେ ଭାବାକୁ ଅସମ ଦେଖୁ । ଭାକୁବ
ରମ୍ଭାର୍ଯ୍ୟ ସତ୍ସହବାହକୁ ପ୍ରକର୍ତ୍ତାର ନାଳାବଧ
କୁଠିମ ଅନ୍ତର୍ଥ ଏହି ଅଣ୍ଟାହ ଅଶାର ଭାକୁବ-
ଶାନ୍ତିକ ଯେମନ୍ତ ବିକୃଷ୍ଟ ଅବଶ୍ୟାରେ ରଖି-
ଅଛି ଯେମନ୍ତ ପ୍ରତିକ୍ଷବ ସକାତ୍ତ ସଜ୍ଜାପରିପଦ୍ଧତି
ଦେଖିଲୁବ ତିର୍ଯ୍ୟା ଉତ୍ତରାହୀର ରହିବ
କ୍ରୟାଗାରମା ବରୁଦ୍ଧେଗଲେ ବିଷ୍ଣୁଘର ବରୁଅ-
ନ୍ତି । ଅଭିଭାବରେ ଦୁଃଖଲାଭକଷାର ଅବର
ପ୍ରାୟ କାହିଁ ବୋଲିଯାଇଅରେ ମାତ୍ର ଜୀବ-
ନାମର ଭାକୁରମାତେ ଏହୁଥର କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ
ଏ ଅନୁମା ଅସମଦିନ ରହିବ କାହିଁ ।

କୁଟ ଅନ୍ତରାଳ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଏହି ପ୍ରିଣ୍ଟିରୋଙ୍କା-
ଲେଖ ଦ୍ୱାରା ଗୃହରେ ବାହୀ ଲଜ୍ଜାପାଦାନକ
ଏହାରେ ଆଯନ୍ତରାଦସ୍ଵରୂପ୍ୟ ବନ୍ଦୁଷ୍ଠରେ
ମୋହ୍ୟ ପ୍ରାଚୀର ବନ୍ଦୁଶ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।
କୁଟାଳ ବନ୍ଦୁଷ୍ଠ ସାଧକ ଓ ଉତ୍ସବରୁଷ ଥିଲୁ
ଏହି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦୁଷ୍ଠ ସ୍ଵଲ୍ପାବଳୀକରି କାହାରି ଘରର
ଦେଶ କରିବାରେ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ତରାଳ ଦେଖାଯାଇ

ନ ଥୁବ ଏଠାଲେବେ ଅଧିକାଂଶ କଳ୍ପନା
କାମ ଶୁଣି ସବୁ ଯିବାର ନ ଯିବାର ପ୍ରିଯ
ବସନ୍ତ । ଲଜିଗବାରୁ ଜଣେ ଅନୁଷ୍ଠାନୀ
ପ୍ରଦକ ହେବାରୁ ଏଥର ଫଳ ହେଲ, ଦେଉଥାବୁ
ତେ ହେବ । ବନ୍ଧୁଭାର ସାରଂଶ ଏହିଥେ ହନ୍ତୁ-
ମରେ ପେଟିଖିବୋଟ ଦେବାକର ହନ୍ତୁମାନକର
ପରାର କିଷେଖି ଥିଲା ଛପନ ନିଜର ଏହି
କିଷେଖର ସମ୍ମାନୀ କରିବାପାଇଁ ପ୍ରାଚ୍ୟର୍ମ
ସମ୍ମୀ ବର ହୋଇଥାଏ । ହନ୍ତୁମାନେ ପୂର୍ବରେ
ବଜା ରୂପକର ପ୍ରେୟ ଥିଲେ କେବଳକର ଉତ୍ସରଜ
ଅଳେକଳ୍ପନରେ ତିନ୍ମା କରିଥିଲେ ତିନ୍ମ ସେ
କରିମାନଙ୍କ ଅଧୂନିକ ହନ୍ତୁମାନେ ମୁହି ନ ଥାର
ଯେହ ତୁପକମାନର ସାକାରର ପର ହେବାର
ପ୍ରଦକରର ପୂଜାବିଧି କଲୁଣ୍ଠି । ଲଜିଗବାରୁ
ଥାର ସରଳକରରେ ଓ କିମନ ଭାଷାରେ ଜଳ
ମନ୍ଦିରର ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ଅମେମାନେ
ତାଙ୍କର ହନ୍ତୁର୍ମର୍ମର ସାର ମରିଗାନ ଜଣିବାର
କାହା ଦିନ୍ତି ଅପରାଧ ପ୍ରାତି ହେଲେ ।

ବିନ୍ଦୁର ପାଇଁମେହିକୁ ଗତିରୀଷ ତା ୨୭
ଶର୍ଷରେ ଯିବିଲ । ଶ୍ରୀମତୀ ମହାଦୂର୍ବଳାଙ୍କିର ଦକ୍ଷତା
ପ୍ରଧାନ ମହି ଶଠକରେ, ବହୁରେ ଲେଖାଅଛି
ଓ ଉତ୍ତେଶ୍ୟପୂର୍ବ ସଜ୍ଜାବସହିତ ଏକଳଗ୍ରହ ସଜ୍ଜାବ
ରହିଥିଲା ଏହି ଦରିଶ ପୂର୍ବ ଲଭିରେମନ୍ତି
ବ୍ୟାପାରର ଅବସଥିର ଥିଲେ ହେ କବ୍ରାବ
ଚୋଇପି ଶାନ୍ତିହଜନ୍ମ ତୟ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀ

ଦେଖ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କଥାର ହୋଇଥାଏ କି
ଅଂଶକ ପେଟା ସେଠାରେ ବିଶେଷ ସାହସିତା
ସହିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ତଥାରେମା-
ନକ୍ଷ୍ଟ ଦମନବରିବା ଦମ୍ପତ୍ତିରେ ବିଳନରୀ
ବୈଶଳ ଦେଖାଇଲୁଣ୍ଡି ଅଚନକ ଉତ୍ତାଇଗ-
ଦଳ ଭାଜିଆଇଥାଏ ଓ ଅଛେକ ସରଦାର
ବସନ୍ତା ସ୍ଥାନକାର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ଏଥାକୁ ବରଷ
ଦୁଇମ ଯେ ଏହି ମୌର୍ଯ୍ୟମରେ କରି ପାଇଥିଲେ
ଥାଣ୍ଡି ବସନ୍ତକ ବଶଦ । ଶୀଘ୍ର ଥାଣ୍ଡି ପୁଣିର
ଦେଖିଲ କିମ୍ବା ମାତ୍ର ଅମ୍ବେଳେ କହିର
ଲିଙ୍ଗର ଦେଖୁ ଚାହୁଁ । ଅଂଶକ ଦେଖା ପର-
ିଶେଷରେ କ୍ଷେତ୍ରର କରିବେଥିଲେବେଳେ କାହାହୁଁ
ମାତ୍ର ତୃତୀକରିଗାଲେ ଆପଣା ସ୍ଥାନକାର ଶତ-
ବାଲୁ ଅବ୍ୟାପ୍ତିର କି ହୋଇ ପ୍ରାଣପରେ
ଲଭୁଥିଲୁଣ୍ଡି । ଅବ୍ୟାପ୍ତି ସେଠାକୁ ଘେଲୁ ଯିବାର
ବନ୍ଦ ହୋଇଗାହିଁ । ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏଠା
ପଞ୍ଚଟଙ୍କ ସେଠାକୁ ପ୍ରେରଣ ଦେଲେ । ଅଂଶ-
କମଳିମେଣ୍ଡ ତୁମର ଥାପରେ ବନସ୍ତୁର୍ବର୍ଣ୍ଣହଳୁ
ଥାନ୍ତି ରହ ଯେବକ ଏହି ଜମାକ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ପ୍ରତିଦିନରୁ ଜଣେ ଦେଖିଯୁ ରଜା ପିଥାଳ
କର ସେଠାଲେଲଙ୍କ ସ୍ଥାନକାର ପ୍ରକାରରେ
କରନ୍ତେ କେତେ ସମ୍ଭବ କଥା ହୁଅନା ।

ନିଷ୍ଠାଚଳ ରହୁଥିବ ।
ଏଠା ମୁକିଷିଧାଶୀର ଓ ମୁକୁ ଶାର୍ଜର
କପିଗଲ୍ଲ ନିଷ୍ଠାଚଳ ପହାଦ କି ପାଇଥା

ପ୍ରସବ ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଲେଖି ଥିଲୁ । ବର୍ଷ-
ମାଳ ଅମ୍ବେମାନେ ବେଳେକ ଲୋକଙ୍କଠାର
ଶୁଣିଲୁ ଓ ନିଷାତର ଧର୍ମୋଦ ଦେବା ସମୟ
ସେ ବାର୍ତ୍ତର ମିଛନ୍ତିପଲ ସରକାର ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲ ବ ଅଦାଲତ କରେଣାରେ ନିଷାତର
ଦେବ ଏଣୁକର ଅନେକ ଗୋଟିର (ମତଦାତା)
ଆଲାଦାକୁ ଘରେ ସେଠାରେ ଦେହ,
ବେଳେକମ୍ବର ଅପେକ୍ଷା କହ ରହିଲେ କେହି,
ବାଦାରକ ନ ଦେଖି ଚାନ୍ଦଖାତ ଫେର
ଅସିଲେ ତହିଁ ଉପରେ , ଧନୀରତଜୁକ
ଦିହାରିଲାଲ ବାବୁର କୋଠାରେ ଗୋଟି
ନିଅଧିକାର ଦଥା ଜାଣିବାରୁ ସେଠାକୁ
ଅନେକ ଲୋକ ଗଲେ ମାତ୍ର ଗୋଟି ଦେବା
ହାତମଙ୍କୁ ନ ଦେଖି ଫେର ବଲେ । ବାବୁ
ମହାନ ଗ୍ରୂ ଉପୋତୀ ମାହିମ୍ବବଦ ପ୍ରତି
ଗୋଟି ନେବାର ଲୁବ ଥିଲା । ସେ ପଥମେ
ବାବ ଉପରେ ଏକପଟିକା ସମୟରେ ସେଠାରୁ
ସାର କେହି ଗୋଟରକୁ କି ଦେଖି ବରେକୁବେଳେ
ମୂଳ ଅସିଲେ, ଧରି ଲୁଗପଟିକା ସମୟରେ
ସେଠାକୁ ବଲେ ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାଦା-
ଶକ ନ ଦେଖି ବାହୁଡ଼ ଅସିଲେ । ଉପୋତୀ
ମହାମୂଳ ମେଠାରେ ଜଗେ ବନ୍ଧନମେବ କାନ୍ଦାର
ଭିଜିଥିଲେ ମାତ୍ର ଲୋକେ ହାତମଙ୍କୁ ନ
ଦେଖିଲେ ତମମେ କଥାରେ କି ରହନ୍ତି ? ଯେ
ଯେ ଅଶ୍ଵାସୀୟ ସେ ଫେର ଯାଇଥାଏ । ଯେ-
ବେ ଉପୋତବାବୁ ନିୟମାନସାରେ ସେଠାରେ
ବାବପଟକାଠକୁ ଲୁଗପଟକା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସବର
ବିହୁଆଶନ୍ତି ଦେବେ ଗୋଟରମାନେ ଫେର
ପାଇ କି ଆମ୍ବେ । ପାଇଁ ସାଧାରଣ ଲୋକର
ମେତକୁର ସାହେବକଠାରେ ଦରଖାସ୍ତକର
ଅଛନ୍ତି କି ମେଗାନେ ସେଠି ଦେବା ସାଥେ
କିରୁପିତ ମୁକାବୁ ପାଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଗୋଟି
ନେବା ଦାରଶ କହି ଉପରୁକ ନ ଥିବାର
ଫେର ଅସିଲା । ଏଥରେ ଉପୋତବାବୁଙ୍କ
କରସେସୁକୁ ଘରକ ବେବାବୁ ସେ କବନ୍ତୁ
କରୁଥିଲୁନ୍ତି ମାତ୍ର ଉପୋତବାବୁ ସେଠାରେ
ବସବର ବିହୁଆଶନ୍ତି ଦେହ ସେଠାକୁ ନ ଥାଇ
ଯାଇଥିବାର ତହିଁ ଥାବନ୍ତା ଗାହି । ମୁମାର
ଦେବାକାନ୍ତର କୁଳ ବସନ୍ତରେ ମଧ୍ୟ କବନ୍ତୁ
ଦେଇଅଛି । ଫଳର ଏକପଥରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ପ୍ରସବ ଓ ଅଳ୍ପ ପଥରେ ବାତମଙ୍କ ଉପରୁକ
ବିହୁଆଶନ୍ତି କୁଟି ଦେବାବୁ ଏକବାପକଳାର୍ଥି
ବିର୍ଦ୍ଦି ଦୋରଅଛି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏହି

ଅମେମାଳେ ମାଳିଷ୍ଟେଟ ଘାବେକୁ ଅଳୁରେଥ
କରୁଥୁ ଯେ ସେ ଏହି ଶାର୍ତ୍ତର ନିବାଚନ
କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖୁ ନିତକ କର କରିବାର
ଆଦେଶ ଦେବେ ।

ବକ୍ତୀୟ ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନ ।

ବଜ୍ରାୟୁଦ୍ଧରେ ହିନ୍ଦୁର ଏହି କୁଳର ଶୈଖ-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ କରଇଲା ସମାଜେତଳା କର
ଆମାକଙ୍କ ପ୍ରେତଙ୍କ; ସାବେତ ପ୍ରାଚୀ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏ ହିନ୍ଦୁର କାର୍ଯ୍ୟ ହିଂପ୍ରକାର
ସଥା—୧୮—ଜାନ୍ମ ଜରୁବ ଏବଂ ପଞ୍ଜାମାନ-
ର ସବୁ ନିର୍ମିତକରିବା ୫ ମୟ—ଦୂରେ
ଦୂରକରିବା । ୧୮ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲା—
କସ୍ତି ସଙ୍ଗେ ସମ୍ରକ୍ଷ ଉତ୍ସୁକାରୁ ବୋର୍ଡରକ
ଅଧୀନରେ ଜରୁବ ଏବଂ ଯୁଧାରର କାର୍ଯ୍ୟ
ବଜ୍ରାୟୁ ଗର୍ଭିମେଣ୍ଟ ଆସ ଅର୍ଥାତ୍ ବେଚନ୍ତୁ
ସେତେଥାକ ଅଧୀନରେ ଛାକ । ବିଜ୍ଞାପନର
ସମୟମାନରେ ମୋଜଥରସ୍ତରକାର ହିଂ-
ପ୍ରକାର ପଣ୍ଡମୟରୂପ ଜରୁବ ଓ ପଞ୍ଜାମାନ
ହିଂର ନିର୍ମିତ ଦେଖାଇଲା । ଏବାହାର ଅଳେକ
କିଥକାର ଦେଖାଇଲୁ ଏବଂ ଆହ ନାହ ଅଧିକ
ହତ ହାହ ଅର୍ଥାତ୍ ମାର୍ଗପ୍ରତିକ ହେଲା ନୁ ଜରା
ପଠିଅଛୁ । ଅକ୍ଷୁଭ୍ୟରେ ଚିରକାଳମୌର୍ତ୍ତି
ପଞ୍ଜାମାନ ଆପଣା ହୃଦୟ କରିଲେବାରୁ
ସମ୍ମ ହେବାରୁ ଅନ୍ତରି ହୋଇଥିଲା ।
ବାସ୍ତଵରେ ବଜ୍ରପ୍ରତିକର ଚିରପ୍ରାୟ
ବନେ ବ୍ୟତି ମାହାମାନ ଓତାପର ରାଜ୍ୟ-
ଆସ କରେବାକୁ ହୋଇ ନ ଥିଲା ତୁ ପଞ୍ଜାମା-
ନାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣକରିବା କରି ଦିଲା
ଦେଖାଇଅଛି । ଏପରି ବରସକରେଲେ ଯେ
ଦୁଇଧାରାକୁ ପରେବ ଗୋପମାନ କହିବୁ
ପହଞ୍ଚିବେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବୁଦ୍ଧିଭବତ ବିଦୟରେ କଥ୍ଯତ ହୋଇ-
ଅଛି ଏ ବିଶ୍ୱାସର୍ଗରେ ଉତ୍ତେଜପ୍ରକାଳ ପରମା
ଦେଖାଯାଇଲା ଏବଂ ଉନ୍ନିଦାରମାନେ ପରମାହୃଦୀ-
କ୍ଷବ ଉତ୍ସର୍ଗରେ ଘୋଟ ଦେଇଥିଲେ । ଅସ୍ତ୍ରକୁ
ଥେବା ସାହେବ ସେଇ ମୂରିନ ଲଙ୍ଘଳ ରଚନା
କରିଥିଲାଗନ୍ତି ସେହି ଲଙ୍ଘଳ ୫୫ ଅଣ୍ଠ ବିହୀନ
ହୋଇଥିବୁ ଏବଂ ଅନ୍ତରେ ୫୦ ଖଣ୍ଡର ପରା-
ମାସ ଅଥାବା । ବର୍ଷମାତ୍ର ଉତ୍ସିମାନେ
ପରିମ୍ପରାଗତମାତ୍ର ଧାରାପଥର ଲଙ୍ଘଳର କର୍ତ୍ତ୍ଵ-
ଅଧିକୁ ମାତ୍ର ଜୀବିତପ୍ରଭାବ ଓ ପଞ୍ଚକାର ଲୋକ
ମାତ୍ର ଜୀବନକୁ କାହୁ । ସରବରାପତି ପରା-

କାରେ ଉହୁପୃତୀରେ ଦଳଅଣ୍ଡ ଦେବପତ୍ର ।
ଅପର ସ୍ଥାନରେ ତାହା କଲା ନାହିଁ । ଏହିବୁ
ପଶୁଷାହାସ୍ତର ଅଳ୍ପକର୍ଯ୍ୟର କର କୃଷିମାଳକ
ଦେଖାଇଲେ କଲଦେବ । ହାତଗୁଡ଼ ଯେ
ଅବୁ ଜଳୁଷୁଧର ତାହା କେହି ଜାଗୁ ନ ଥିଲା ।
ଯେତେ ସାତବର ଜହାର କର୍ମକାରିଙ୍ଗା ଦେଖା-
ଇଥାରୁ ଦେହାରେବକାର ହନ୍ତ ପ୍ରକାଶ
ମାଟେକ ତାହା କୋ ଲୁଗାରେ ବାଜନେଇ
ସାଇଥିଲୁଗନ୍ତି । ଏହି ବଦିଆରର ଭର୍ତ୍ତା
ଗଦମର ପଦନ ନେଇ କୁଗଳପଦର ପଢା-
ମାଳେ ଫର୍ମିଲକରୁ ଜାରେ କୁଳାଙ୍ଗା ଅଧିକ-
ଲବଦକୁବାରୁ ସମେ ଦେଉଥିଲୁଗନ୍ତି । କୁଣ୍ଡି
ଦିକୁରର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟମାଳ ଦେଇପରିବେ
ଅଧିକ ଭବନର ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।
କଙ୍କାର ତମିବାରମାକର ମଧ୍ୟରେ ଶୈଖି-
କେତେ ପଦନେବ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବେମାଳେ ଆପ୍ରଦ-
ଦସତର ଏହି ସହୃଦୟଙ୍କାରେ ଯୋଗ ଦେଇ-
ପାଇଲୁଗନ୍ତି । ଦରଦଙ୍ଗାର ମଦାରାହା ଏ ବିଷୟରେ
ଅଧିକ ଅଗ୍ରପର ଦୋଷଥିଲୁଗନ୍ତି । ଏଣୁ ଗବର୍ନ୍ମ-
ମେଡିକର ଏକାନ୍ତ ଅଗ୍ରା ଦେହାରଥି ଯେ
ଏହି ଉତ୍ତରାଷ୍ଟ ଭାବରେ ଅନୁକାଳରେ ବଜ-
ାରଦେଶର ଶୁଣି ବିଷୟ କିମ୍ବକ ଦେବ ।

କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସମ୍ବଲ

ପୁଷ୍ପପୂର୍ବ ଓ କଗନାଥ ସାହଜନାଥମ୍ ମେଲି
ସବୁ ବଜାଦେଇଲବ ବିପ୍ରପୁର ବିପବ ଦେଇ
ପାଦ୍ୟ ପରିପ୍ରେ କ କେଠେକ କରୁଅଛନ୍ତି ଏହି
ହୃଦୟମାନଙ୍କର ଦୁଃଖ ସମ୍ମାଧାରଙ୍କ ସମ୍ମାନଙ୍କ
ଉପରେକ କରକାର ବିଶେଷ ସହ ବିଶ୍ଵାସି ।
ଅମ୍ବମାନେ ତତ୍ତ୍ଵ ସାନ୍ତ୍ଵନ ସମାଧ ତା ୨୫୯
୩୦ ଧରେ ଅଧିବେଶନର କର୍ତ୍ତା ବିଦୟା
ପାଇସବାର ଦୃଢ଼ଭାଗ ସହକ ସୌଭାଗ୍ୟ ବିକୁ-
ଣ୍ଣ ମାତ୍ର ପ୍ରାଣଙ୍କର ଦେଇଲୁ ଅଧିକଳ ବେ
ସମ୍ପ୍ର ପ୍ରକାଶ ଦେଇବାକୁ ଅଜନ ଦେଇ ଜାହିର
ସାଗଂଧ ଲେଖି ଅଛି ।

ସବୁ ମହିରେ କୃପ୍ତିର ଶତ୍ରୁବନ୍ଧ କର
ଦେଇଲୁ ମନୋବିଜ୍ଞାନୀ ହେଉଥିଲୁ ଓଡ଼ିଆବାଦୀ
ମାନେ ଉତ୍ସବରୂପେ ନଳକୁ ସହିତ ଘାତବାନୀ
ଏକମ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ଗୁଣଗା ଶର୍ଵଦେଶସଙ୍କ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଖର୍ବ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି ଲେଖନ
ମାଜେ ଚିତ୍ରା ବନ୍ଦିବେଳେ, ଅଗ୍ରମ୍ବମେଣ୍ଟରେ
ଏହି ମନୋବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କର ପାର୍ଶ୍ଵ ମନ୍ତ୍ରୀ ହିତର
କରିଥାଏ । ଅଗ୍ରମ୍ବମେଣ୍ଟରେ ଏଥେବେ

ଦୋଷ କାହିଁ । ଏହା କର୍ମଗୁରୁଙ୍କର ଅବବେ-
ଳନା ଓ ଅଜ୍ଞାନର ଫଳ ମାତ୍ର ଯେବେ ଏ
ସମୟରେ ବନ୍ଦୀମେଘ ସୁବିଶେଷତ୍ୱକ ପୁରୁଷ
ନିଷ୍ଠାସିତ ବ୍ରଜକୃତ୍ତମୁକ୍ତିଦାତା ଏହି ଦେବତାଙ୍କର
ମୋକ୍ଷଦାତା ତଣଗ କରନ୍ତି ଯେବେ ଡେଉଣ୍ଡିଶା-
ବାଦିଙ୍କର ଅନ୍ଧକର ପୀମା ରହିବ ନାହିଁ ଏବି
ହୃଦୟର କର୍ମକ ଅତିକୃତ ଓ କୃତକ୍ଷତାସହିତ
ଲେବେ ଆରଦ୍ଵାଳ ସୁରଖ ଭାବ ପାରିବେ ।
ଏ ବିଷୟରେ ସର୍ବ ସଂବାଧୀନଙ୍କର ମତ
ପରାମ କରିଥୁବାନ୍ତି ସନ୍ଦର୍ଭ ନାହିଁ । ଏହା
ବନ୍ଦୀମେଘ ସୁବିଶେଷ କଲେ ହେବ ।

ସବୁର ଆର ଗୋଟିଏ ମହାଶି ଉପରକୁ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଟେଇ । ଉପରକୁ ହାତକୁ ମନ୍ଦ
ଭର ଭାବ ଆସିଲକିମୁଁ ମନ୍ଦ ଯ ମଥରେ ହିନ୍ଦ
ଧର୍ମ ଓ ଦେଇଲକର ପବଲ୍‌ର ବିଧବରୁକୁ କିମ୍ବା
ଦେଉଥିଛି । ଏ ସମୟ ଅଜୀଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କେତେକ କଥା ବାପିବାରେ ବାହାରିଥିଲୁ ଅଖର
ଦେଖିବାର ପ୍ରସ୍ତୋଜକ ନାହିଁ । ରଷଭର ଏଲା-
ଜା କର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କର ମନୋଦୂଷଣ
ବିଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ନାଲାଖ ଦେହରୁ ତେବେ
ନାହିଁ ଆମ୍ବାଜକ ସରାକୁ ଏହି ପରମାଣୁ
ଦେଉଥିଲୁ । ଏ ଏହି ଅଜୀମୀଳ ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଜଳ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଥିବେଦିଲ ବରନ୍ତି
ତହରେ ପରିଶ୍ୟ ସବଳର ଦେବ ଦାଶରେ
କହ ବୁଲିଲେ କହ ଲବ ନାହିଁ ବିଶେଷରେ ରଷ-
ଭର ଅହାଜକରୁ ମୁକରର କୋଳ ଥଗାରୁ
ପ୍ରଦାନକର ଶୁଭ ବିଳ ଆଜି କହ ନୁହିଁ
ଏକ ସେମାନଙ୍କ ଚରଣ ଓ କର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରତି ଶାସ୍ତ୍ରକୁ
ଜଳ ସାହେବର ସମ୍ମୁଖୀୟ କଣ୍ଠରୁ ଥିଲା । ଏ
କଣ୍ଠର ଚର୍ତ୍ତମାଳ ଜଳ ସାହେବ ପେମନ୍ତ
ଯୋଗ୍ୟ ତେମନ୍ତ ଧୀର ଓ ଧର୍ମପରିପଦ୍ଧ ବନ୍ଦି
ଅଟନ୍ତି । ସେ କୌଣସି ଅଜୀଳ ତଥା ଶୁଣେଲେ
ତାହା ନିବାରଣ ପରମରେ ଉଷ୍ଣଶାହ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ଦେବେ ବରଂ ସେ ପୂର୍ବରୁ ମନ୍ଦରର-
ମାତ୍ର ଓ ସେବା ପରାକ୍ରମ ଅନ୍ତରୁ ରଖିବା କାରଣ
ପରିବର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେଇଥିଲା ।

ଯାଇସୁର ମୁଲୁଳପାରିତୋଷିକ ଦୀନସତ୍ତା ।
ଶତମାନ ତା ୧୦ ବିଲ୍ ଅପରାଦୁ ଏକଦଶା
ସମୟରେ ଏ ନଗରପୁ ହାଇପୁଲର ଶତମାନଙ୍କ
ଆରତୋଷିକ ଛତରଣ କାରଣ ସବୁଦିଜନ
ଶତମରର ବାପୁଦରେ ଏକହନ୍ତି ସର୍ବ
ହୋରଥିଲା । ମାନ୍ୟବର ଜୀବତ୍ତା କିମ୍ବେକୁଷ-

ସାହେବ ମହୋଦୟ ଛକ୍ର ସରସ୍ଵାନକୁ ଆମ-
କିର ହୋଇଥିଲେ ସରସ୍ଵକରେ ଅନେକ
ତତ୍ତ୍ଵଲେକ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସାହେବ ମହୋଦୟ
ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଶୁଭଗମନ କରି ସରସ୍ଵତ ଆସଳ
ପ୍ରତିର କଲାରୁ ଏଠା ହାଇସ୍କୁଲର ହେଡ଼ିଙ୍ଗ୍ରିଟ୍
ଆ ସଦାଶିଖ କିଦିଗରହୁ ମହାଶୟ ନିର୍ମଳଭିତ
ଶ୍ଲୋକ ରଚନା ପାଠକର ସାହେବ ମହୋଦ-
ୟଙ୍କ ଅବ୍ୟର୍ଥନା କଲେ, ସଥା ।

ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଅଶୋକ ପୁଣ୍ୟାଳ୍ମିତ ବିବିଧକବ
ବିଶାରଦେଶୁ, ଉତ୍ତରକାନ୍ତ୍ୟାଳି କଟକପ୍ରଦେଶ
ଶସନ ଶାସକେଷୁ ଶ୍ରୀବ୍ରଜ ମାଲିଙ୍ଗେଶ୍ଵର ଗୋଲଟନ
ସାହୁଙ୍କ ମହାବୟସେ ନିବେଦିତାସମେରାତ

ସବାମ୍ବୁଦ୍ଧମାନେଣ ଦସ୍ୟ କୌରାହ
ଦୂର୍ଜ୍ଞକାଃ । ପଳାପୁମାକା ଭ୍ରମେଣି ବିହାରର
ଗଜାଇବ । ୧ । ଅସ୍ତ୍ରୋତ୍ତକଳ ପ୍ରଦେଶସ୍ୱର୍ଗାସ୍ତ୍ର
ବୋଲିଇନ ସ ଏବହ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଣ୍ଟସାମାନ୍ୟରେ
ବଶଗୋ ଏକବସ୍ତଳଃ । ୨ । ବିରାଜକାର୍ଯ୍ୟେ
ବର୍ଷପତାନେ କୌଶଳ୍ୟେଶନଃ । ତତ୍ତ୍ଵଶାସ୍ତ୍ର
ବୋଧପି ନାୟାରେ ସରୀ ବୋଲିଟକ ମହାତ୍ମୁଙ୍କ
ଶ୍ରମାନ୍ ପ୍ରକାଟଣକ ଲକ୍ଷ୍ମୀବିଶ୍ଵୀ ବିଦ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ
ଚନ୍ଦ୍ରମାନବୟ । ବିଦ୍ୟାକୁର୍ତ୍ତାନାଂ ହିତକୁରପ୍ର
ଜ୍ଞାନଂ ବୋଲିଟକ ସଦା ଭାବ ମୃଗଦ୍ଵିଷ୍ଣୁପ୍ରୟୁ
। ୩ । ଅଭୋଦ୍ରିକାଂଶାମଦ ଏବ ଭାବଃ ସଦା
ପ୍ରଗାଢ଼ାହବୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦେଶେ । ଅସ୍ତ୍ରିନ୍ ଶିବଃ ଉଦ୍‌
ଭବେତୁ ଦେବେ । ନେତ୍ରକିର୍ତ୍ତୁପାଳକ ଶିଶ
ଆଦଃ । ୪ ।

ତହରାରୁ ସୁନ୍ଦର ହେଡ଼ିମାଣ୍ଡର ସୁଲୁର
ଅବସ୍ଥା ନୌଜିକ ବର୍ଣ୍ଣନାକର କହିଲେ ଯେ
ଏ ଶ୍ରୀରେ ପ୍ରାପିତ ଥିବ ସୂଳପ୍ରତ ଏ ପ୍ରବେ-
ଶୀୟମେଳନାକର ମନୋଯୋଗ ବା ଛାବିର
ଚେଷ୍ଟା କାହିଁ ବିଦେଶୀଯ ବଣ୍ଣାଳ ଯହରେ
ଏହା ପ୍ରାପିତ ଓ ଭାବିତ ହେଉଅଛି । ବାରୁ
ମହାଶୟ ଏ ବିଷୟ ଉଠିରେଳାରୀରେ କହି-
ଗାରୁ ଉଠିରେଳା ନ ଜାଣିବା ଦୃଢ଼ମାନେ
କିଛିମାତ୍ର କୁଣ୍ଡ ପାର ନାହାନ୍ତି ଓ ଏ ବିଷୟରେ
ଅଳ୍ପ କେହି ପ୍ରତିବାଦ କରନ ଥିଲେହେଁ ଏ
ପ୍ରକାର ବଥା ଶଣିବା ମାତ୍ରେ ଅର୍ଥପଦ୍ଧତି ଦୋର-
ଅଛନ୍ତି । ଉଠିରେଳାର୍ମଣ୍ଡରିଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା
ଦେଇରୁ ବଣ୍ଣାଳହାକିମ ସୁଲୁଥବ୍ରାପ୍ରତି
ଦରେଷ ମନୋଯୋଗ ହେବାର କବାନ
ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ । ଏଠା ସୁଲୁ ପ୍ରଥମେ ଏ
ଦେଶବାସି ଶ୍ରୀପଦ ଶା କିଞ୍ଚମୁର ବିଦ୍ୟାତୁଷଣଙ୍କ
ଦ୍ଵିଯୋଗରେ ପ୍ରାପିତ ହୋଇ ଏ ଦେଶୀଯ

ଅପ୍ରକାଶିତ୍ବକୁମାନଙ୍କ ସହ ଓ ସାହେବାର
କମଣି ଉଦ୍‌ଦିଇଲା କରିଥିଲୁ । ମାନ୍ଦ୍ରାବି
ମହାଶୟ କି ଅଛିପ୍ରାୟରେ ଏ ପ୍ରକାର ଅସଜଳ
ବଥା ପ୍ରକାର କଲେ କିଛି ବୃକ୍ଷ ମଳ ନାହିଁ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟରୁଲେ ଉତ୍ତଳୀୟଙ୍କର ସୁଲ୍ପଳ ବିଶେଷ
ମନ୍ଦ୍ୟୋଗ ଥିବାର ସାହେବ ପ୍ରସଂଗୀର ବ୍ୟକ୍ତି
କଲେ । ତିବେ ଉତ୍ତରାବୁ ଗରିବବାଳକମାନଙ୍କଠାରୁ
ମୁଖ୍ୟ କବିତା ଲାଭାନ୍ତି ଶ୍ରବଣ କରି ସାହେବ
ମହୋଦୟ ସୁଦୟରେ ବାକବମାନଙ୍କୁ ପୁରସ୍କାର
ଦିତରଣ କରି ବାକବମାନଙ୍କୁ ସହିତ୍ବଦେଶ
ପ୍ରଦାନ କଲେ ଶେଷରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟାପ୍ତି-
ମଣିଷା ଦେବା ସଜ୍ଜାଶେ ଉତ୍ତବକ୍ରିମାଳେ ସହ-
ଶୀଳ ଦେବା କାରଣ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲାବୁ ସର୍ବହଙ୍ଗ
ହେଲା ।

ସଦାବର୍ତ୍ତ ପଞ୍ଜକୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା

ମୁସଲମାନଙ୍କ ଶିଖାବଳୀରୁ ସଦାବର୍ତ୍ତନାକରି ଅନୁସନ୍ଧାନକରିଛିର ଗୋଟିଏ ଅଧ୍ୟବେଶନ ଗଲ ଦିବସମରମାସରେ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁର ବାର୍ଷିକାବ ବିବରଣ୍ୟରୁ ଜଣାଯ ଏ ଯେ ସଦାବର୍ତ୍ତନାକ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତ ଧର୍ମାର୍ଥ ଦାର ଅଟ୍ଟଇ ତହିଁରୁ ଶିଖାନିମିତ୍ତ କୌଣସି ଟଙ୍କା ପୁଅଂକ କରିବେବା ବଜ୍ର କଠିଣ ବ୍ୟାପାର । ଅଧିକାଂଶ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଏହିପରି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା କି କେହିଲୋକ ଗୋଟିଏ ମସଜିଦ ନିର୍ମିତକରି ତହିଁର ତଳେ ସମ୍ମତି ଖଣ୍ଡିବେଲ ଯେ ତହିଁର ଆୟୁରୁ ମସଜିଦର ରକ୍ଷଣାବେଳେ ହେବ ଏହ ଯେହଁ ମହିଳା ମସଜିଦର ବାର୍ଷିକ ସକାଶେ ଉତ୍ତରବେ ସେ କେତେବୁନ୍ଦରେ ପିଲାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବେ । ଏଠାରେ ପିଲାମାନେ ପାରସି ଓ ଆରହି ଜ୍ଞାନ ଓ ଧର୍ମପୁଷ୍ଟବିମାନ ପଢ଼ିବେ । ସଦାବର୍ତ୍ତନିମିତ୍ତର ମାର୍ଗଦାର ସମସ୍ତ ଧ୍ୟୟ ନିବାହକର ଅବଶ୍ୟକ ଲଭ ଥିପେ ଭୋଗକର ଅସୁଅଛି । ସେମନବେଳ ବେତ୍ତନକାରେ ଆୟୁରୁ କୌଣସି ଅଂଶ ପୁଅଂକ ରହିବାହି ବିନା ସମସ୍ତ ଆୟୁରୁ କେବଳ ଶିଖାନାଳରେ କେତେ ବ୍ୟକ୍ତିର ହେବ ତହିଁରସତ୍ତା ଅଣ୍ଟିପୁ ନାହି । ଏହର ମୁସଲମାନଙ୍କର ଧର୍ମପୁଷ୍ଟ ଓ ତହିଁନିମିତ୍ତ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ବିଦ୍ୟାଗୁଡ଼ା ଭାଙ୍ଗିଲା ରଂଗଜା ଅଥବା ଅଳ୍ପକିଳି ପଢ଼ାଇଥାର କୌଣସିଠାରେ ନିଃସମ ଲାହୁ ବରଂ କେହି ସମ୍ମ କହିଅଛି କି ସଦାବର୍ତ୍ତ ଧ୍ୟୟରୁ ସେପକାର ସମ୍ମତି ଶିଖା ଦିଲ୍ଲୀଆଇ କି

ପାରେ । ପବନ୍ତ ଦାଉବୋର୍ଟ ନିଷ୍ଠା କହିଥି-
ଅଛୁଣ୍ଡ କି ବୌଣସେ ଓବଦମାନାରେ ଶିଖାଦା-
କର କିଛି ସତ ଥିଲେ ହେଲେ ତାହାକୁ ଧର୍ମଶିଖ-
ଦାନ ଜୀବକରିବାକୁ ହେବ । ଏପରି ସ୍ଵରେ
ଧର୍ମଶିଖିତ୍ତିରୁ ସଧାରଣ ଶିଖ ଦାନନିତି
କିଛି ଟକ୍କାୟୁଧକ୍ କରିବେବା ବତ୍ତ ବଠିଲ
ହୋଇ ଥିଲୁ ଏବଂ ମୁଦ୍ରମାନମାନଙ୍କର ସାଧା-
ରଣ ମନ୍ଦହାର ଏହିଷୟର ମାନ୍ଦିଶା କି
ହେଲେ ଏହିବୁ ସମ୍ଭବ ସାଧାରଣଶୈଳୀର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇ କି ପାରେ । ସଦାବର୍ତ୍ତ-
ସମ୍ଭବ ଉତ୍ତାବଧାରଣବିଷୟରେ ମଧ୍ୟ
ଦେବାନା ଅଗଲଭବ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବ ମୁଦ୍ରମାନନକ
ଲୁହର । ତହୁଁରେ ଖଣ୍ଡ ଓ ସମୟ ଅନେକ
ଜୀବନ ଆୟ ଆବଶ୍ୟକ କା ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ
କଞ୍ଚକଳିନକ । ସର୍ବପତିଷ୍ଠ ମନ୍ତ୍ରେ ଏ ବିଷୟର
ବାର୍ତ୍ତପ୍ରଶାଲୀ ଅଳ୍ପବ୍ୟୁଷାତ୍ ଓ ସବୁଥର
ହେଲେ ଦିଲ ହେବ ଏବଂ ଅବଲଭକ୍ତ ଏପରି
ଆଧାର ଦିଗ୍ନିଯିବ ଯେ ମସଜିଦର ନିଷ୍ଠାତ
ଜଣୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରିଦେଇ ଅବଶ୍ୟ ଆୟ
ଶିଖ ଦାନନିତି ପୁଅଳ କରିବେବେ । ନବାବ
ଅବଦୁଲ ଲିଲାପ୍ରଭାନ ବାହାଦୁରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରେ
ସନ୍ ୮୨୨୩ ବାଲର ୧୦ ଅଭିନଦ୍ଵାରା ସଦା-
ବର୍ତ୍ତସମ୍ଭବ ଅପବ୍ୟୁକ୍ତିରୁ । ସେ ଅଭି-
ନକୁ ଭାବିବିଦେଇ କଲେବୁରଙ୍କ ଦେବନ
ଲେବେ କି ଏହିଷୟକହାର ସଦାବର୍ତ୍ତର
ଉତ୍ତାବଧାରଣବିଷୟ ପୂର୍ବବାତକ ପ୍ରତିକର
କରିବାର ଛିପିବ । ଏହିପରି ଦେଖିଯାଇଥିଲୁ
କି ଯେମନ୍ତ ହିନ୍ଦୁ ତେମନ୍ତ ମୁସଲମାନଙ୍କ ସଦା
ବର୍ତ୍ତସମ୍ଭବରେ ଗବହୁମେହର ବିଦୟା
ପାଇବୁଥିବାର କରିବାର ବର୍ତ୍ତ ଦାନନିତି
ଅପବ୍ୟୁକ୍ତ କରିବାର ସୁବଧା ହୋଇଥିଲୁ
ଦେବାନା କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟବର ନିସ୍ତମାନକଥାର ମୁସଲ
ମାନଙ୍କ ସଦାବର୍ତ୍ତ ରଖା ଦେବା ବଠିଲାଗାନ
କମେଟୀ ବିନ୍ଦୁଶରୀ ହୁଅଥିଲୁ ଏବଂ କରିବାର
ଦାତର ହୋଇଥିବା ପୁଅଳନିରକ୍ଷଣବ୍ୟବ
ମୋକବାରେ ଗବହୁମେହର ହୁଅପାଇଗେ
ଯେ ହିନ୍ଦୁ ସଦାବର୍ତ୍ତ ମଧ୍ୟ ହିନ୍ଦୁ ଆଜନଦାନ
ରଖାଦେବା ସହକ ଲୁହର । ଅମ୍ବାଚିନ୍ଦି
ଆଶା କରୁଣ ଏହି ବ୍ୟାଧାରମାନଙ୍କର ଦେବ
ପାଇ ଦାତର ହେଲେ ଗବହୁମେହର ସଦାବର୍ତ୍ତ
ସମ୍ଭବୀସମ୍ଭବରେ ଜିନ୍ଦବଦିଶା କରିବା
ପ୍ରତିକର ହେବେ ।

ପାତ୍ରାସ୍ତ୍ର ।
ଶ୍ରୀମତୀ ଲୁହନେଶ୍ୱର ପାତ୍ରାସ୍ତ୍ରକର
ସଂଜ୍ଞାସ୍ତ୍ରକର ଦିନ , ଯତନକଟି ଦେଉଥି
ବାହାକୁ ଛପୁଣ୍ଡକୁଣ୍ଡପେ ଧାଳବାର ଆୟୁଜୀ-
ତେବେ ଅଗ୍ରବ ହେଉଥିଲା । ରକ୍ତିମ୍ବେଳ
ଏଥୁପାଇଁ ଏକବିନ କଟରାଖ ବନକରିବାର
ଅନ୍ତିମ ଦେଉଥିଲେ ହୃଦୟ କରିବାର ଗାନ୍ଧି
ଠରେ ବିଜ୍ଞାପନ ବାବାରିଙ୍କ ବି ଦୂରଦିନ
ଅର୍ଥାତ୍ ଚଲିଗମାସ ତା ୧୭ ଓ ତା ୧୭ ରାତି
ଏହି ଛପକଷରେ ବନ ହେବ । ସୁଭର୍ଣ୍ଣ
ମୋହକୁ ଅନୋହିମୋହ କରିବାକାରିଣୀ
ଦୂରଦିନ ଅବସର ଦୟାଗଲ ଏଥର କହିବ
ଜୁହ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକରିବା ଆୟୁମାନକର
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଥିଲା । ଐତିହାସେ ହେଉଥିଲା—

ପୁରୀ—ଗନ୍ଧମାସ ଚା ୨୦ ଦିନରେ ଏଠାବେ
ଏହି ଉପଯକ୍ଷରେ ଏ ନିଜକିଷେଳକ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ସାରାଂଶ କାହିଁ ନିର୍ଣ୍ଣାତନ ଦାସଙ୍କ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ମରନେ ଏ ସଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା । ନଗରକାଳ
ସମସ୍ତ ସୂଚନାବୁ ଏହି ଅଧିକାଂଶ ଦେଖାଇ
ଦୟାଲେବ ଉପରୁତେ ହୋଇଥିଲେ । ଧେଇ
କଲେକ୍ଟର ଶ୍ରୀନାଥ ସାହୁଙ୍କ ଧାରେବ ସବୁ
ପଢ଼ିବୁଛିର କରିବିଦୋଷ ସମ୍ବନ୍ଧ କାର୍ଯ୍ୟର
କଲୁବୁ ଉଚ୍ଚଲାଖିତ ଫର୍ମ୍ୟୁଗାକୁ ଆର୍ଯ୍ୟର ଦେଇ
ସଥା—

୧। ଏହିଦାର ଲା ୧୭ ଟଙ୍କରେ ନଗରି
ଶ୍ରେଷ୍ଠନାମ ହେବ ।

୨। କଲାନିଧିରେ କୋଣାର କୁଣ୍ଡଳ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ପାପିର ଦେଖ ।

” । ପର୍ମାନନ୍ଦା ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଶର୍ମାନନ୍ଦ ଏବଂ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିବନ୍ଧି ସାଧେର ହେବ ।

୧ ଏହି କର୍ମମାଳ ସଙ୍ଗାଦନିଷ୍ଠା ହେଲା
 ୨ ଶାଖାରକ୍ଷଣରୁ ହେଲା ସଂଗ୍ରହ ହେଲା
 ୩ ଏହି ଦେବା ସଂଗ୍ରହ ଓ ଏ ସଙ୍ଗକିମ୍ବ ସମ୍ପଦ
 ୪ ବାର୍ଯ୍ୟତିକାର ଛାଡ଼ି ଚାଲାକ୍ଷେତ୍ର କମିଟୀ ପ୍ରାପ୍ତ
 ୫ ଦେବ । ଉତ୍ତର କମିଟୀ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧେ କମେ

ହେଲୁ ଏବି ଶ୍ରୀମତୀ ସାହେବ ସାହେବ
ଭାକ୍ତିର ସାନ୍ଧେଳ ବାହୁ ଦିଦ୍ୟାନନ୍ଦ ଦାସ କ
ପରାମର୍ଶଦେତ୍ତୁ ଶ୍ରୀରାଧା ବାହୁ କାନ୍ତିକନ୍ତୁ ମେ
ପଣ୍ଡିତ ଶାରବାନ୍ତୁ ବଦ୍ୟାଶାଗର ଓ କ
ଲେଖକାଥ ଏବଂ ଘର୍ଷଣ ମଧ୍ୟ ଦେଇଲେ
ମରାରେ ଜ୍ଞାପନୀଯ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦର୍ଶିତାକେ କଣ୍ଠ

କା ହେବା ସୁଖର କଲେ । ନଗରର ବସନ୍ତ
କାଳ ସଙ୍ଗେ ଅଭସାକ ଓ ଜାର ମଜଲିମ
ଦେବ ର କରୁନା ଅଛୁ ଏବଂ ଏଥିର ବନ୍ଦୋ-
ବସ ଲାଗିଥିଲା ।

ଗନ୍ଧିଜୀଙ୍କ—ଗନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ସମ୍ବାଦ
ଅପରାଧ ହୋଇଲେ ଆପଣଙ୍କ ବୁଝିଲୁଥାରେ
ଏହି କୁରୁକ୍ଷୁର ରାଜ୍ୟରକ୍ଷା ବାରଣ ଗନ୍ଧିଜୀଙ୍କ
ସଂଶ୍ରବ୍ୟକ୍ତିକାରୀ ଅନୁଭୂତି ହେଉଥିଲା ଏହି
ଆମେମାନେ ଅବଳମ୍ବନ କରିବାର ହୋଇଲା
ଅର୍ଥ ଯେ ବହାମାନେ ମନ୍ତ୍ରୀଠାର ନିର୍ଦ୍ଦିତ
ପ୍ରବର୍ଷିତ କରିବାକୁ ମୁକ୍ତ କରି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଜି-
ମୂରବ୍ସର ଏ ନିର୍ବାସ୍ତଵ ଉପରାଜ୍ୟକାରୀ
କୃତସଂକଳନ ହୋଇଅଇଲା । ବେଳେ ବଜା କିମ୍ବା
ବିଶେଷ ତଳାଖୁଲେଖହୁତ ଏ ପରି ଉପରାଜ୍ୟକାରୀଙ୍କ
ରାଜ୍ୟ ଏପରେ ପ୍ରକାଶିତେବ କିମ୍ବା ଆମେମାନେ
କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ବେଳେରବ
ବଜା ଆପଣା ହୋଇଲେ ଗେଟେୟ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧ
ହୁବକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାବାକୁ ଏହି କରିବା
ପରିଚ୍ଛବୀକୃତ କରିବାକୁ ମନ କଲାଦିଗ୍ରହୀ ।
ଫଳଟି ଯେଉଁ ଆମେମାନେ ପ୍ରଧାନ ସକ୍ଷୟରୁ
କିମ୍ବା ଅଗନନ୍ତ ସମୟରେ ଅବଳକ କିମ୍ବା ଏ
କିମ୍ବା ପ୍ରାକ୍ତନ ପ୍ରଧାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ କେବାକୁ
କରିବା ଏ ଲଗଭକ୍ତ ଅବଶ୍ୟ ସେମାନେ କିମ୍ବା
କାରକେତେକଙ୍କ ଏହି ଶୁଦ୍ଧମୟରେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶିତ କରିବାକୁ ଏମନ୍ତ ଅମ୍ବକ
ନହିଁ ।

ବୀଜେନ୍ଦ୍ର - ଏଠାରେ ଅବଧି ଏହି ମହୋତ୍ସମ୍ପଦ
ପରି ଉପଲବ୍ଧରେ ଛୌରେ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ ଅବଶ୍ୟକ
ଦେବାର ପୁଣ୍ୟମାର୍ଗ ଲାଇଁ । କୁଣ୍ଡଳ-ଏତି
ପଞ୍ଚମରେ ଅବେଳା ବିଷଦ୍ଵାରା ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦେବାର ଦେଖାଯାଇଥାଏ ଏଥର କ୍ଷାନ୍ତିକ ଦୀ-
ନ୍ଦ୍ର ଦେଲ ଅନ୍ତିମାକ କରସାର କୁଣ୍ଡଳ । କୁଣ୍ଡଳ
ପେନ୍ଦ୍ରାକାଣ୍ଡ ଦେଇ ଅନ୍ତିମ ପ୍ରିତି ଦେଇଲୁ ଏଥର
ଦେଇଥାଏ କି ? ଯାହା ଦେଇ ବାହେବଳ
ଏ ସମୟରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଜାହିଁ ଓ ଆମ୍ବା-
କେ ଅଗାମୀ ସପ୍ରାକରେ ଯେଠାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଣକ
କଥା ପଂକ୍ତିମାଳଙ୍କୁ କଣାଇବାରୁ ସମ୍ଭବ
ଦେବେ ।

ଦକ୍ଷ—ଏଠାରେ ଜୀବିତକ୍ଷେତ୍ରରେ ଥିଲୁ
ଆମର ସମ୍ମାନ ତଥା ଶୈଖ ସେ କଣ୍ଠେ ପାଇଲୁ
ଅଛି ଯାହା ସମ୍ମାନ ଏବଂ ପ୍ରକାଶକ କରାଯାଏ ।
ଏଥମଧ୍ୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକରନ୍ତୁ କମିଟିର ସମ୍ମାନ
କମିଟି କେତେବେଳେ ଉପରେ ଦେଇଲାମା

ରେଥାନ୍ତର କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଏବଂ ଉପୁରୋଧୀସ୍ଵରୂପ
ଠାରୁ ରେଥାନ୍ତର, କରିବାର ଭାବ ସମ୍ମାନ
କଲେଜକୁ ପାଦେବ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରମୁଖ ପଦକରଣଙ୍କଟକୁ ରେବା ସଂଗ୍ରହିତ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହା ଅଭି ବିକ୍ଷି ଅଧିକ ଦେବାର ଅଧି
ଶ୍ରୀ । କିମ୍ବା ବୁଝି କରିଅଛନ୍ତି, ଯେ ଘରବାଲୀ
ମାନଙ୍କୁ ଆପଣା ସର ବେସାରୁ କରିବାକ
ଚନ୍ଦ୍ରବେଦ ରେବା ସଙ୍ଗେ ଲଗିରି ପ୍ରଥାଳ
ସତ୍ତବମାଳ ବେସାରୁ ଓପାଟକ ଜୋରାଶ
ରେବାଦିରେ ସୁଷକ୍ତି କରିବେ । ଠାବେ
କାଟ ଯାଚା ଲଦ୍ୟାକ ହେବ ଓ ସନ୍ଧରି ହେବ
ବାଜନ ସମ୍ମାନ ଏବଂ ଅନ୍ତରୀ ହାତାରିବ ।
ମୁଖ୍ୟମୀ କା ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର ମୁଣ୍ଡ ମେଲିବିର
ପିଲମନକର ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଦେବ ଏବଂ
ଦେବମନଙ୍କୁ ଲୁଗା ଓ ଧରସା ବାଧ୍ୟିବ ।
ପ୍ରମାଣରୁ କରିବାକୁ ଖଣ୍ଡିଏ ଏରୁଦେବନିଃପତ୍ର
ଦେବବାର ସାଧାରଣସର୍ବତ୍ର, ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ
ମାତ୍ର ଛଳିବାର ଏବଂ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବାର
ସୁର କରିଥିବା ଏବଂ ମେତନିସିଧାନିଟାରୁ ଅଭି
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦିଅରିବାର ସମ୍ମାନା ଥିବାରୁ ସମ୍ମାନ
ସାଧାରଣକ ପକ୍ଷରୁ ଅଭି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସହିତ ଅଭି
ନନ୍ଦନିଃପତ୍ର ପଠାଇବା ଅନ୍ତରଶ୍ରେଣୀକ ବେଳି
ତତ୍ତ୍ଵପରିବ ଦେଲା ।

ଗନ୍ଧାରାକାର ଏଠା ଦୁଇଲକ୍ଷତାର ଏକ
ଅଧିକେଷକ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସଙ୍କଳରେ ଆର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ତ ଦୂରକ ନାହିଁ
ସାଧାରଣଶବ୍ଦରୁ ଉପସ୍ଥିତ ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇ-
ଥିବାକୁ ଏ ସବ ଅଧିକ କିମ୍ବା ନ କର ସେହି
ବନୋବସ୍ତୁମାନ ସଫଳ କରିବା ପଞ୍ଚରେ
ସାଧାରଣ ଗୋଗ ଦେବେ । ଦରବାଲାମାନଙ୍କୁ
ଆଗାମୀ ଏବଂ ସେଷନାର ଏକ ମଠ ମସଜିଦ
ନିର୍ମାଣ ଓ ଅପରିଧିମ୍ବ ସମାଜର ଧରାରିମାନଙ୍କୁ
ମହାରାଜୀଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଉଦ୍‌ଦେଶରେ ଉତ୍ସବଙ୍କ-
ଠାରର ପ୍ରାର୍ଥନା ଏବଂ ନଗରଜୀତିକ ଲଭ୍ୟାଦି
ନରବାକୁ ଅନୁଶେଷ କରିବେ ଏବଂ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅନ୍ତରେ ଖୀର ଅଭିନନ୍ଦପଦି ଶାମଜାଲିରାତିରେ
ବ୍ୟାଙ୍ଗ ନିକଟକୁ ପଠାଇବେ ।

ସରକାସ୍ତ ବରେଣ୍ଯ ଓ କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମାନ
ଦେସକାଳ କରିବା କାହାର ବଜୀବଗବ୍ରହ୍ମ-
ମନୋ ଡେଶାବଜ୍ଞଗଲୁ ଟ ୧୫୦୦୯୩ ପ୍ରଦାନ
କରାଯାଇଛନ୍ତି । ସମ୍ମାନରେ ଏ ନିରାକାର
କାର୍ଯ୍ୟବ୍ୟକ୍ତିମୂଳର ଅନ୍ୟ ଘୃଷ୍ଣ ଓ ବାଲେଶ୍ଵର ମାରୁ
ନିରାକାର ଅଧିକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଟିକିବିଲୁ ଟ ୮୦୦୯

ଏବ ପୁରୀ ଓ ବାଲେଶ୍ୱର ଟ ୩୫୦ ୯ ଟଙ୍କା
ଲେଖାବେ ଟ ୨୦୦ ୯ ଟଙ୍କା ବାର୍ଷିକେ ବାବ୍ଦ
କମେଶ୍ୱର ସାହେବ କଣ୍ଠର କରାଥିଲୁଗ୍ନ
ସତ୍ତବାଂ ସରକାରୀ ଟ ୮୦୦ ୯ ଟଙ୍କା ଏବ ସାଧା-
ରଣ ଦେବାରୁ ପ୍ରାୟ ସେହି ପଚିମାନ ଟଙ୍କା
ଏବା ଶୈଥଳାଇରେ ଏ ଜଗବରେ ଖାଲୀ
ଦେବ ଓ ଏଥିରେ ଘନ ଶୈଥଳାଇ ଦେବାର
ଆଶା ଥାଇ ।

ଏଠା ମେଳନିଷିଧାଲିଟିରୁ ସେବନାର ସକଳ
ଗେ କିଛି ତଥା ପାଇବାର କେହି? ଆଶା କରି
ମାତ୍ର ତାହା ପୂଣୀ ଦେବାର ସମ୍ମାନକା ପ୍ରାପ୍ତ
ନାହିଁ । ଏଥିପ୍ରକ୍ଷେ ମେଳନିଷିଧାଲିଟିରୁ ମେଳନିଷିଧାଲିଟି
ଏକ ସତ୍ର କରି ପ୍ରିୟ କରିଅଛନ୍ତି ଏହି ଜୟନ୍ତି
ବକୁ ବିରହିରଣ୍ୟରୁ କରିବା କାରଣ ଯେତେ
ଖାତେ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ହେବ ହିଁ ପରି ଉପରୁକୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନ ବରିବେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରିୟ
ଦୋଷାତ୍ମକ ଯେ କିନ୍ତୁ ଜାତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଏ ନିରାପଦ
ରେ ଗୋଟିଏ ସାଥୀରେ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧନ ପ୍ରାପ୍ତିତ
ହେବ ଏବଂ ତାହା ମେଳନିଷିଧାଲିଟିର ଗୋଟିଏ
ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଥିବାରୁ ବିଶେଷ-
ମାନେ ରହି ନିମିତ୍ତ ମେଳନିଷିଧାଲି ପାଣ୍ଡରୁ
ସଥିଷ୍ଠିତ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛନ୍ତି ।
ମାତ୍ର ଉତ୍ସବକମେଟ୍ ଉତ୍ସବ ସମ୍ମର୍ଶ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ନିର୍ବାଚନିମିତ୍ତ ପାଞ୍ଜିଶତ ଟଙ୍କା ଦାତକର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାରୁ ସେ ବିଷୟ ଯେତେ କମିଶ୍ନ୍ଦରମାନଙ୍କର
ଏକ ସତ୍ରରେ ଭ୍ରମିତର୍କ ହୋଇ ପରି-
ଶେଷରେ ଅଧିକାଂଶ କମିଶ୍ନ୍ଦରଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରର
ଆର୍ଯ୍ୟରେ ହେଲା ଯେ ଏପରି ଅନ୍ତର୍ଭେଦ ପ୍ରାର୍ଥନା ତାରେ
ମେଳନିଷିଧାଲିଟି ଟଙ୍କା ଦିଯାପାଇଲା ପାରେ ।
ଦେଶବ କମେଟ୍ କୁଣ୍ଡପ୍ରାର୍ଥନା କିମ୍ବା ଥିଲେ ଅଥବା
ଭ୍ରମାକ ନିମିତ୍ତ ଦାତକ ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ କମେଟ୍-
ବମାନେ ଦେଇଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର ନେବାଲା
ଭବାଦି ସକାଳେ ମେଳନିଷିଧାଲି ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
ଅଭିନନ୍ଦରେ ଫେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର କୁ ଥିବାର
ହଣ୍ଟି କିନ୍ତୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ର ବ୍ୟକ୍ତ କଲେ । ବିଲିବତା
ମେଳନିଷିଧାଲିଟି ଟ ୧୦୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ
ବମେର ମେଳନିଷିଧାଲିଟି ବନ୍ଦବନ୍ଦାରଟଙ୍କା
ଦେଶବ ନିମିତ୍ତ ଅର୍ଥ କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ଏଠା
ମେଟ୍ ରେବକାର ଖର୍ଚ୍ଚରୁ ଅଳକ ସମ୍ଭାବ
କୁ ଥିବାର ଦୃଷ୍ଟି ଠିକ ହୋଇଥାବୁ କି କା
କଥା ଦେଇ ଅଟକବଲେବ ଅଟକକରିଆ
ପ୍ରତିକରିବା । କିନ୍ତୁ ଅମ୍ବେମାନେ ବିବେଚନ
କୁ କିମ୍ବା କମିଶ୍ନ୍ଦରମାନେ ଅଭିନବ ଜର

କର୍ମ୍ୟ କରିଥିଲୁଗନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦଳ କରିଥିଲୁଗନ୍ତୁ ।
ସେପୁଲେ ନଗରର ଚରସଳାର ଉପରୀତ
ଶିଖବର ପ୍ରଧାନଙ୍କ ବୋଲି ସହଜାଦିଯାଏ-
ଦିରେ ଧର୍ମ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଏବଂ ସଙ୍ଗ ପ୍ରକା
ସମସ୍ତେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅର୍ଥବ୍ୟୁତ କରୁଥିଲୁ
ସେ ସ୍ତରକ ମେତନିଷପାଇଛି ଅପରା ସମ୍ମତି
ପ୍ରତିକ ସେଷଳାରେ ଦେଇ ବ୍ୟୟ କଲେ
ଅଳ୍ପାୟ ବେଳାଯିବ ନାହିଁ ବିମ୍ବ କେହି
ବହିରେ ଗୁର୍ବାର କରିବେ ନାହିଁ ସର୍ବ
ମାତ୍ର କର୍ମଶିଳମାନେ ମେତନିଷପଲ ଟଙ୍କାର
ମାରଫତଦର ହେଉଥିଲୁଗନ୍ତୁ ଟଙ୍କା ଆଜନା-
କ୍ଷାରେ ଯେ ସେ ବିଷୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ
ତାହା ଛୁଟା ଅଳ୍ପ କୌଣସି ବିଷୟରେ ଖର୍ଚ୍ଚ
କଲେ ମାରଫତଦାର ଅମ୍ବାଗ୍ୟ ହେବେ
ଥିଲି ଏହି ବୃଦ୍ଧ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ବ୍ୟାପାରରେ
ନିୟମ ଲିପକ କଲେ ତାଙ୍କ ଅଳ୍ପବିଷୟରେ
ସେପରି ବଳବା ବିଚିହ୍ନ ଦେବ ନାହିଁ, ଅଗ୍ରବକ
ସେହି କର୍ମଶିଳମାନେ ଏହି ଧର୍ମଶିଳ୍ପୀ
ମଙ୍ଗଳକାର୍ଯ୍ୟର ଦିଜାଟରେ ମୁଗ୍ଧ ନ ହୋଇ
ଅପରା ମାରଫତଦାରଙ୍କ ନିୟମ ପ୍ରତି ଜୀବର୍ତ୍ତ
କୁହିଅରିନ୍ତୁ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶର ବିଷୟ ନୁହଇ
ବିଶେଷଙ୍କଃ ଏଠା ମେତନିଷପାଇଛି ନିରାନ୍ତ୍ର
ଗତିକ ୧୯୮ ଜାରିର ସାମାଜିକ ଅୟପ୍ରତି
ଅଧିକ ସାବଧାନ ହେବାର ଦିଚିଲା । ମିଛନ୍ତି-
ପିଲା କର୍ମଶିଳମାନେ ଏହି ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ
କରିବାରୁ ସାଧାରଣକର କର୍ମଶିଳାତ୍ମ ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ସାପ, ହିକ ସଂବାଦ ।

କଲିବଳା ଗେଟ୍ୟୁସନ

କରିବୁ ଅପରେଟିଂ ମାର୍କେଟ୍‌ରେ କଲେକ୍ଟର ଦିତିବଳି-
ର କେଳୁଳ ସାହେବ ଅଗତ ମାର୍କେଟର ତା ଏ ବିଶ୍ଵାସ
ମାନ୍ୟ ସର ଫଲେ ପ୍ରାୟ ଦେଲେ ।

କାହିଁ ସୁରେହୁଟ ଗୁଡ଼ିଆ ମୁଁ ଏ, ବି, ଏଇ ଲୋକ
ପରିଷ୍କର୍ତ୍ତ ତେଣୁ ମାଳିକୁଟି ଓ କେବଳ ବନ୍ଦେଶ୍ଵର ପଦରେ
ଲୟାଙ୍କ ହେଲେ ଏ ବାହୁ ସୁର୍ବିର ଯଠାର ରେଖନ୍ତି
ବଳେଜର ଅବ ଅଧ୍ୟାପକ ବାର୍ତ୍ତାରେ ଥିଲେ ।

କାହିଁ ବଧାରଙ୍ଗ ମାନ୍ଦିଲ ମହିନେ ସହିତ ପରିଚୟ ଦାଖିଲର ମାଦାର ହେଲେ । ଏ କାହିଁ କୁଠାର୍ଥ ବିମଶନର ଅବମନନ ମାହେବକୁ ଅଳନରେ ଏଠା କମିଶିଲୁ କରିବାର ଅଛି ଦେଇବର ବନ୍ଦମ ବାର୍ଧରେ ଜୟନ୍ତ ହୋଇ ବାନ୍ଦନ କିମ୍ବା ୧୯୫୫ ମାର୍ଚ୍ଚି ଅପାରାଧ ଦିନର ଖାତା ସବୁରେ କଲେବୁକ ଅନ୍ତରୁକୁ ମାହାଳକ୍ଷ କମିଶାବଳର ସର୍ବେ ହେବି ବସିଥିଲେ ।

ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ
ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ
ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ ବ୍ୟାପକ

ଯାହୁଦୀଙ୍କ ସମ୍ବ୍ରାଦିପତ୍ରକା

୧୦

ବେଳେ କିମ୍ବା ଏହାର ପରିବାରର ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ ।

ପାଇଲୁଥେମତର କଳିକ ହଟିପିଣୀ-
ମନୀଜ ଶ୍ରୀମତୀ ଭାବନେଷସଙ୍ଗ ପଞ୍ଚଶିଳାହୃଦୟରକ
ରଚନା ଉତ୍ସବକୁ ତରପୂରିୟ କରିବା
କମଳେ ଗୋଟିଏ ଜୀବୀୟ ପ୍ରସ୍ତରକମୟ ସ୍ନାପନ
କରିବାକୁ ମନସ୍ତ ଦେଉଅଛନ୍ତି ।

କଳୀୟ ଶେଟିଲଟ ବାଦ୍ଯାତ୍ମକ ସ୍ଥଳୀବଳ
କାର୍ଯ୍ୟକ ଉପୋର୍ଟରେ ବାନ୍ଧିବେଠିପ୍ପତ ଯେଉଁ
ମନ୍ତ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ ବନ୍ଧୁମୁଖେ ବାନ୍ଧିବୋର୍ଟ
ଗର୍ଭର ପ୍ରତିବାଦ କର ଲାଣ୍ଡୀଯା ଗର୍ଭମେଷ୍ଟକୁ
ଜାଗାଇବାର ସମ୍ଭାବ ସଥିପୁଣ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରି-
ଦୁଇ । ପଞ୍ଚତ ଶୁଣାଗାଏ ଯେ ମହାମାନ୍ୟ ଗବା-
ହୁର କେବେଇଲ ଶେଟିଲଟଦାରୁ ଏ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ବୈଶୀୟବ ବଳବ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ଭାଇବୋର୍ଟର ପ୍ରଧାନ ଜଳ ସର ବୋମର
ପାଥୁରମଙ୍କ କୋ ଯେ ଶେଟିଲଟ ଅପଣା
ମନୁଦ୍ୟ ବାହୁଡ଼ାର ନ ନେଲେ ସେ କୌଣସି-
ମନେ ମନ୍ତ୍ରସ୍ଥ ହେବେ କାହିଁ । ଶେଟିଲଟ ହବେ
କରୁନ୍ତିରେ ପତିବେ ପର ।

ପାଦକାର କମିଶନ୍ ର ଉପୋର୍ତ୍ତ ଅଳ୍ପାରେ
ହଠା ନିର୍ମାଣ ଘର୍ କଣେ ଲଙ୍ଘେବୁର
କମ୍ପ୍ୟୁ ହୋଇଥିଲେ ଓପରକି ଲିୟୁମାନିଯାରେ
ହେବାର ଟିକ୍କ କିମନ୍ଦେ କଣେ ଅଧେଷର
ନାମ କିମନ୍ଦୁ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଶୁଣାଗାୟ ସେ
ଜୀବନକର୍ତ୍ତର ଲିଖେ କର୍ମକଳା ଲଙ୍ଘେବୁର ତେ

ଅସେବ କାର୍ଯ୍ୟ ଲୋକେ । ଏପରି ବନ୍ଦୋ-
ବସୁଦ୍ଵାର ଲଭ ବ୍ୟତିରେକେ ଶଳ ଲୀହି ଅଥବା
ଦୂରକାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମରୁସେ ସମାଧା ଦେବ । ଏ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅବଶ୍ୟ ଜଣେ ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟର
ପାଇବନ୍ତିଙ୍କେ ଲିପୁଳୁ ଦେବାର ଦେଖିଲେ
ଆମେମାକେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବୁ । ଅସେବ କାର୍ଯ୍ୟରେ
କାର୍ଯ୍ୟଗୋଟା ଅବତାର ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଳ୍ପକ ଦକ୍ଷି ତିନୁଏତାର ସାପେକ୍ଷ ।

ଏଠା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ହେଉଥିଲା
ବର୍ମରେ ଏଠାଙ୍ଗେବଳ୍ଲ ଦାଖ ଉପେକ୍ଷିତ
ହୋଇ ବଜାରଦେଶର ତୁଳନାତ ବାହୁନାମକ
ଏକବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମିତୋବାର ସଂବାଦ ଏଥିରେ
ପୁଣେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ମନ୍ଦବ୍ୟବହିତ ଭଣାର
ସ୍ଵର୍ଗେ । ଏହି ନିୟୋଗ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏଠାରୁ ଛି-
ନିର୍ମାଣରୁ ଅପରିଚିତ ଦରଶାସ୍ତ୍ର ବଜାଯିପାରିବୁ
ମେଘରୁ ପ୍ରେରଣ ଦୋହରିଲା । ଅପରିଚିତ
ଅନେକ ଛପ୍ସାଙ୍କ ହେଉ ଥିଲେବେଳେ ତେଜଶାର
ତୃପ୍ତରବେଶରେ ଗବର୍ନ୍ମନେଷନର ସୁବିଧାର
ପାଇଁ କାହାର ପାଇଁ । ଏହାର ଅଧିକ ଅନ୍ତରେ

ଅକ୍ଷରଟ ଦେଲ ଲାହୁ । ସମ୍ମତ ପଦଳ ପାଞ୍ଚାଳ
କଥ ଆମୁମାଳିନ ଶୈଳେଟ ସାହେବ ଏଠା
ଶେଷ ଅବାଲର ଲଜ୍ଜାଦ ପ୍ରତ୍ଯାବନରେ ତୁର-
କାଣ୍ଡର ନିଯୋଗ ପରିଷାମର୍ତ୍ତପ ମନ୍ତ୍ରର
କଲେ । ଏ ନିଯୋଗରେ ତେଣାର କୃତବ୍ୟ
ଦେଖିଲାନ୍ତର ଭାବ ମନ୍ତ୍ରସାଧ ହୋଇଥିଲା ।

The image shows a large, bold black logo in the center. The logo consists of a stylized letter 'G' or 'D' shape with a flame-like base at the bottom. To the left of the logo, there is a large, thick, diagonal stroke. The background of the entire page is filled with dense vertical columns of text in a light gray color, which appears to be a watermark or a background pattern.

ଅପ୍ରେମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ପଣ୍ଡକେମ୍ ଟ ୨୯

କଲିବରାରେ ସଜୋତ୍ସୁବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ସେତେ ଅମୋଦପ୍ରମୋଦର ଅୟୋଜନ
ଲଗିଅଛୁ ଉତ୍ସମଧର ସେଠାର ନୂଜଳ ସର୍ବ
ବିଲସକ ସାହେବ କିମ୍ବାଳ୍ୟର ଶିଖମାଳକୁ
ସେଇଁ ଭୋକ ଦେବାର ସକ୍ଷୁ କରିଅଛନ୍ତି
ବାଦା ଗୋଟିଏ ଅପୂର୍ବ ଓ ମମୋଦର ବିବା-
ପାର ଦେବ । ଏହି ଭୋକରେ ପ୍ରାୟ ୩୦ ଦି-
ନୀର ଶୁଣ ଏକବିତ ଦେବେ । ସେଟଙ୍କ
ବାବାଦୂର ଏଥୁପାର୍ ଅପରା ବାସଦଳକ ଶୁଣ-
ଦେବାରୁ ସ୍ଵାଭବ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଶିଖମାଳେ
ସେଠାରେ ଜଳଶିଥା କର ବଜାରଙ୍କ ବାଦା-
ଦୂରକୁ ସେଇଁ ପ୍ରାକରେ ଭାରତେରେଥିଲୁ ଅର-
ନନ୍ଦକ ସୁତ ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବ ସେଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେବେ ଏବ ବହିରାଗରୁ ବାଣ ଘୋଡ଼ାଦେବା
ପ୍ରାକରୁ ଯିବେ । ସେଠାରେ ବାଣଘୋଡ଼ା
ଦେଖିବା କାରଣ ସେମାଳକିମ୍ଭୁ ପୁଅକ-
ପ୍ରାକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହେବ । ୩୦ ଦଙ୍ଗାର ଶୁଣ ଏକହେ
ବୁଝିବୋର ଅମୋଦରେ ନାତ୍ର ଦେବେ
ଏହୁବ୍ୟ ସାମାଳ୍ୟ ପୁଅକର ନାହିଁ ।

ପୁଷ୍ପର କଣେ ତୋପୁଟ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦି-
ରିକୁ ଯାଇ ପ୍ରସାଦ ଗ୍ରହଣ ଲ ବନ୍ଦବାର ଯେହଁ
ସଂବାଦ ଆମ୍ବେମାଳେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ପହରେ
କବଣ୍ଠବାହି ଗଲାଶିଖିଲ ନଚ ପ୍ରକାଶ
କର ସଥାର୍ଥ ଦ୍ଵାରାର ଧରିଗୁଁ ହେଲ
ଅଛିଲୁ ଯଥା—

“କୁପୁରିକ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥାଦଶହର ଜଳିବାକୁ କରିବେ ସେମାନଙ୍କର ଦେଇଲକୁ ଯିବାକୁ
ତ ଅବଶ୍ୟକ କିଛି ପ୍ରିଯ କର ଦେଇ ଗାହୁ ।
ଡେଶୁଟ ବାବୁ ବୋଧ କୁଆର କାଳାଙ୍ଗ ଯେ
ପ୍ରାଚୀମାନଙ୍କର ଏପରି ସ୍ଵକରେ ପ୍ରବେଶ
କରିବାର ଛାପିବ ନୁହି । କୁଣ୍ଡ ଜାଖି ଅଜ୍ଞାନ
ହୋଇ ଲେବବ ମନରେ ଏପରି କଷ୍ଟ-
ଦେବା ଅଣିବୁ ଘରକେତୁଳର କାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାଚୀ ଜଳମାନଙ୍କର ପରିଧର୍ମ-
ପ୍ରତି ଏପରି କାଳିଦ୍ୟଗବ ଦେଖାଇବାର
ଛାପିବ ନୁହି । ଉପରେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ କେହି
ନୁହି । ସାକାର ଉଧ୍ୟାସକମାନେ ହାଲ
ଦେଇବ ସବା ସେମାନଙ୍କ ଅର୍ମପ୍ତି ଏପରି
ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ସମିସନ ନୁହି ।”

ଅଳେକଦିନର ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ବିଲକ୍-
ଗାରେ କାରତବସି କରିକମାଳକର ଗୋଟିଏ
ମନ୍ଦିର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା ; ଅଳେକ ସମ୍ମାନ
ଏବଂ ଧ୍ୟାନ କରିକମାନେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାତନ ସମ୍ମାନରେ
ଜପନ୍ତି ଥିଲେ । ହଦୁ ମସକମାନ ପାଇଁ ଉତ୍ସାହ
କୈନ ବରିକମାନେ ସମ୍ମାନରେ ଯୋଗ
ଦେଇଥିଲେ । ସାଥେ ବିଦୁଵାସ ଶାକାଦୁର
ଏହି ସମ୍ମାନ ସମ୍ମାନ, ବାବୁ କଣ୍ଠାଲିଲ ବିଶ୍ୱ
କାଳିକାର ଲୟ ତାମେଦର ଦାବ ବର୍ତ୍ତନ
ହିନ୍ଦବିଦ୍ୱିତ୍ସମ୍ପଦ ଗୋଟିଏ ଓ ବାଲନ୍ଦୁର
ମହିଳା କୁଳପତ୍ନୀ ସମ୍ମାନକ ଓ ବାହୁଦ୍ୱାଳିଲାଲନା-
ବା କୋଣାଖରିଯତ୍ତ ଯୋଗିଥିଲୁଛି । ଅଳେକ
ମହିଳାଙ୍କେବ ଏବନ୍ତରେ ଯୋଗ ଦେଇଥିବାରୁ
ଅସୁମାନକର ଆମ ହେଉଥିଲା ଯେ ଏଥର
ତୁମେମ୍ବୁ ସମ୍ମାନ ହେବ । ଲିଂଗର ଚରିତକର
କରିବାର ଏପରି ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଅଛି ଏହି
ପରମା ମେମାଳେ ଆମା ସ୍ଵାର୍ଥ ବିଷ୍ଣୁ କରି-
ବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲୁଛି ! ଦେଖିବୁ ନେବା-
ନେବ ଏବେ ଗୋଟିଏ ମନ୍ଦିର ଦେଖିବ ଏଥର
ଦରିଦ୍ରା ଦୁଆର ଯେ ମେମାଳେ ଆପଣାଦେଶର
ଭାଗିତ୍ୱର ଫଳକ୍ଷେତ୍ର ବରିବାକୁ ପରିଦ
ଦେବବ ଅଛି କେବଣୀୟଙ୍କ ଅଧିକ ହୋଇ
ଉଛିବେ ନାହିଁ ।

ଅମୁମାନଙ୍କ ବନ୍ଧୁର ସହଯୋଗୀ ନବ-
ଶ୍ରୀରାଜ ପୁଣିଲି ଉପବିଦ୍ଧ ବଳଦେଶ୍ଵର
ମେଟିଲ୍‌ଚ ସର୍ବିର୍ଗ ଟାମିବନାଳ ପଦାର

ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ଏକଟେ ବିଶୁଦ୍ଧକରି ସୁଲୁଚିର
ଅର୍ଥରୁ ଦେଇ ନାହାନ୍ତି । ସୁବଳ ଗୋଟିଏ
ବଜାରର ବ୍ୟାପାର ତର୍ହିର ସହର ସ୍ଵଭାବ
ଅଠର । ଫ୍ରିଟକଟ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତ୍ୟେକର
ଆସନ୍ତରୀ ଓ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟର ସମାଜେ-
ଜଳା କିମ୍ବକଥା । ଯଦ୍ୟପି ସେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ
ଅପରା ପ୍ରଦେଶ ଆସନ୍ତରେ ଏମନ୍ତ କବିତାରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି କି ଯହମନ୍ତର ଜିନ୍ଦି
ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତଜ୍ଞକ ଏକଟିତ ହୋଇ
ତାହାଙ୍କ ଧର୍ମବାଦ ଦେବେ ଏକ ବାର୍ଷିକର
ବାହାରର ସୁରକ୍ଷାର୍ଥକ ବିଶୁଦ୍ଧକ ଉଥିପେ
ଆମାର କାର୍ଯ୍ୟର ଜୀବ ସମାଜଜ୍ଞଙ୍କ କିମ୍ବା
ଡେଶବାଧିକର ଛାତିର ଦେବେ ନାହିଁ । ଗତ
ଦିନବର୍ଷରେ ଦୂରଜ୍ଞ ଯୋଗ୍ୟ ଓ ଶିଖିତ
ଡେଶବ୍ୟାକୁ ଦେଖୁଣ୍ଡ କଲେବ୍ୟାର ପଦ ପ୍ରଦାନ
ଦିଇଗା ଏହି ଧାରାରେ ଦ, ଏ, ଅନ୍ତରା
ଶୁଭଜହେବାର ନିୟମ କରିବାକୁବେ ଡେଶବା-
ଧାରିକର ସର୍ଥାର୍ଥ କାହାରାର ପାଇ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସବୁ ଲକ୍ଷିତାମୂଳକ ଦୂରାକୁ ଯେଉଁ
ଦୂରଜ୍ଞ ଲେଖେକିମ୍ବୁ ଗଢ଼ିବିର ହୋଇଥିଲେ
ସେହାନେ ଏ କରିବକୁ ଅସିଥିବା ପ୍ରଭ୍ୟତିକେ
ଏପରି କରିଲାଯି କରିପାର କି ଥିଲେ ।
ଅଜ୍ଞବକ ଏହାକି କାର୍ଯ୍ୟର ସମାଜଜ୍ଞଙ୍କ
ସମୟରେ ଏ ଦର୍ଶାକୁ ପ୍ରକାଶିତ ଆମାର
କବିର ଜୀବର ଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବେମାଳେ ଏଠା କିମ୍ବିପାଲଙ୍କ ଦେଖି
କିମ୍ବାକଳ ନିରକ୍ଷେତ୍ର ସବ ଗାଁ ରଖ ନେଇଛନ୍ତି
ସିଥାଳ ସବୁର ଜାଧ୍ୟବଳୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହେବାର
କରିବା ସହି ସ୍ଵିଭାବ କରୁଥିବା ଉଚ୍ଚତା
ସଂଶେଷ ବିକଳର ଏହିଯେ

“ଦେୟାରମାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦୟ ଅଠାଶ
ବଜାକ ଥାଇ ଏବରବସ୍ତୁ ମୁହଁର କି ଅଠାଶ
ବ୍ୟୟଦେବ ଏହବ୍ୟର ପାତ ମିଳିବାରେ
କମେଶଳର ମାଳକ ନକଟରେ ଉପରତ କରାଯାଇ
ଏହା ପ୍ରେସରୁ ହେଉଥେ ମିଳିବାରେ ଏହା
ଦୁଇଲକନିଶ୍ଚା ଘୋଷିବ ଧାର୍ତ୍ତ ବା ଦୂର୍ବାନ
ଶ୍ରୀପନ କରିବାରୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିର୍ମୟ କରିପାର
ବର୍ତ୍ତମାନଦେୟାରମାନକୁ କ୍ଷମତା ଦେବାଗାନମେ
ହେ ଓହିଥାକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ମାଳମାନକନେଶ୍ଵର ସାହେବ
ବର୍ତ୍ତ ସହଜ ପରମର୍ଥ କରି ଏହିବାନକୁ
ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧକାଳମୁଁ ମୁଖର କରିବାରୁ ବାହୀନ
କରି ହେବେ ତତ୍ତ୍ଵ ସମ୍ବାଦ୍ୟ ଧାର୍ତ୍ତ ମିଳିବାରେ

ପଲ କମ୍ପେଟରମାତ୍ର ଅଛିବଳ ହେଉ ଏହି
ପାର୍ଟ୍ ଖରେ ଗୋଟିଏ ଦୟା ନିର୍ମାଣ କରିବେ
ଯାଇବେ ଓ ନୀତି କମ୍ପେଟର ମହୋଦୟର
ପ୍ରଦତ୍ତ ସାମାଜିକ ସାହାବ ସେ ଗାନ୍ଧି ପଥରେ
ଚରିତ୍ର କରିଲୁଣ୍ଟ ତଥା ଶକ୍ତିବା ଅବର ଓ
କର୍ମକାଳୀ ସଂହାର ଗ୍ରହଣ କରିବେ ।

କିମର ହୃଦୟରକ କାନ୍ତାବାଦୀ ଦୃଷ୍ଟିରେ-
କରେଣ୍ଟନାନେ ସବୁବାଦ ମନ୍ଦରେ ସ୍ଵର କଲେ
ଯେ ନିଜକିମ୍ବେପାଇଛି ଧାର୍ମ ଓ ସାଧାରଣ ପ୍ରକାଶ-
କୟ କିମନ୍ତେ ପାଇବନ୍ତି ମୁଦ୍ରା ଦେବେ
କେ ନିର୍ଭବେପାଇଛି ଅକ୍ଷୁନ୍ମୟ ଅବଶ୍ୟକ୍ୟ
ହାର୍ଥ୍ୟର ଫିରେଚାରେ ଉଚ୍ଚମୁଦ୍ରାରୁ ଦ୍ୱା-
ର୍ଧାର୍ଥୀର ଦେବାର ପ୍ରିୟକଳୋ

ମିଳନବିଧାନକୁ ଏବାକ ଅତି ମହିନେ
ଶୁଭବାର୍ଯ୍ୟପଦମରେ ଶୁଭବାର୍ଯ୍ୟରେ କଣ୍ଠମୁଖ
ଦେବାର ଶୁଣେ ଅପରାଧୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେଲୁ ।
ଏଥୁବାବ ସବେଳୁଇ ତଥା କର୍ମକଣ୍ଠ ଲଗଭବ
ମୋହର ମହିନେ ଅଜ୍ଞାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଚେତନ ଯେଇଁମାତ୍ରେ
ପୂର୍ବରୁ ହୃଦୟଲେଖେ ମିଳନବିଧାନକୁ ଛୋଟା
ବିକାଶ କରୁ ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଏହି ପଥ୍ର
ଚିରମୁହୂର୍ତ୍ତିମୁହୂର୍ତ୍ତ ଦେଖି ଅନୁଭବ ଦେବେ ।

ବିଜୋକୁଳ ଶ୍ରୀ ଅନୁଧାନ ।

ପ୍ରକାଶ ପିର୍ବାଜୀ

ପାଠ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ—୧ ଶିଳା—ଦର୍ଶକମଳ,
ଲକ୍ଷା ଓ ବହୁ କରତା ।

ଅପ୍ରକାଶ ବି ୨—୨—୨୩—କମର-
ଗର୍ତ୍ତକ, ଏ ଜଗନ୍ନାଥ ସତକ ବେଳେ ଖର୍ତ୍ତକ
ହେବ ଏବଂ ପଞ୍ଚବି ବି ୨ ହିନ୍ଦା ସମୟରେ
ସମସ୍ତ ସମ୍ପର୍କ-ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବଳେକୁମା ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ
ହିନ୍ଦା ପଥରେ ସମ୍ପର୍କ ହେବ ।

ହବ୍ୟା ପ୍ରୀ—୧୯୮—କମଳ ମେଘନାଥ
ତୁ ଏ ହବ୍ୟା—ଆମ୍ବୁଦ୍ଧ ପ୍ରିତା
(ଅଭିଭବାକୀ)

୪୫—୧୯ ହରା—କଲେକ୍ଟ୍
ସେବା ସେବା ଦେଖ

କୁଟୀର୍ବ୍ଲ ଦେଖିବାର ମୁହଁ ।
ଏ ୧୦ ଟଙ୍କାରୁ ଛା ଅର୍ଦ୍ଦକ ପ୍ରାଣିକାଳ-
ପର୍ଯ୍ୟୁ—ନଗର ରିବ୍ ପ୍ଲାଟରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ମୁନାଫୋଡ଼, ଅବାକରଣୋଷ୍ଟ୍ସ, ହେଲି
କାରିଚାର, ବିଶେଷକାର, ଗୋପନୀୟତା
ଓ ମନ୍ଦିରବିନ୍ଦୁ ପାଇଁ ।

ପା ୧୭ ରଖ ପିଲ୍ଲାଦଶ ।

ଅପରାଧ ଦ୍ୟ—ଛତ୍କା—ସୁଲଭ ହିନ୍ଦୁ
ମହିମାଳ ପିଲମାଳର ରେଖ ।

ଆପରାହ୍ନ ଦୁ ୪-୭ ଟିକା—ମଲିଖୀଡା ।

ବାଲେଇରେ ଜୁହି ଉପଲବ୍ଧରେ
ନାଗୀୟସର୍ବ ଗତ ତା । କଖରେ ଗୋଟିଏ ସଞ୍ଚ
ଅହାକ କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସରେ ଅତିଅଳ୍ପ
ଲେବେ ପିଣ୍ଡର ଧ୍ୱନିରୁ କେବଳ କଙ୍ଗାଳି
ବୋଜନ ଏହି ଉସର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଥାକ ଅଜ
ଦେବ ଏହା ବହୁଯୁକ୍ତ ପରେ ଶ୍ରୀ ହେଲମ୍ବ ସର
ଉଙ୍ଗ ଦେଲା । ବହୁଦୂରୁଷେଠା ମହିନେଷିଥାଳ
କିନ୍ତୁରେ ନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଅଛି ଯେ ଏହି ଜୁହି
ଉପଲବ୍ଧରେ କ୍ଲିଚିଫ ସ୍କ୍ରୂପ ଶ୍ରବନେଶ୍ୱରଙ୍କ
ରୌଥ୍ୟନିର୍ମିତ ଅଧାରରେ ଅଭିନନ୍ଦନପଦ୍ଧତି ଦିଆ
ଯତକ ନଗରରେ ରେସକାଳ ହେବ, ସୁଃଖ
ବଦୁକୁ ଦାଳ କରିବି ଓ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାୟିଗାର୍ଡି
ରକ୍ଷିବାର ଅନୁଷ୍ଠାଳ ହେବ । ଏହଦରେ ଗତ
ତା । କିମ୍ବା ଶୁନିବାର ଦିବସ ମହିନେଷିଥା
ଅନୁଷ୍ଠାଳ ହେବାର ପ୍ଲାୟିଗାର୍ଡି ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ତହିଁ ବ
ବିବରଣ ଅବ୍ୟାପ କରିଯାଇ ନାହିଁ ।

ଭଦ୍ରାଖ - ସାମାଜିକ “ସୁବଲି” ପଦ୍ଧତିରେ
ଛୁପିଲାନ୍ତରେ ଜୀବିତମାତ୍ର ତା ୨ ରାଶ ରହିବାର
ବେଳଟିକ ଏଠିରେ କେତେ ଏ ସର୍ବ ହୋଇ-
ଥିଲା । ମାନନ୍ଦବିର ଶମ୍ଭଲ, ଯେ, ଏବୁ, ତେବେ-
ତୃପନ୍ତ ସବୁ ତିରଜନେଲ ଅପେକ୍ଷର ମହୋଦୟୁ
ସରଗପିଲାର ଅମଳ ପ୍ରବଳ କରିଥିଲେ । ଏବା
ପ୍ରଧାନ ଜୀବିବାର ଓ ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଅଳ୍ପକି ସମ୍ମାନ
କଣ୍ଠେ ଦରଶକରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ରାଧାକୃଷ୍ଣଙ୍କ ନିମିଳିତରଙ୍ଗ କୋଷ
କାହାତୁର ସଂକ୍ଷେପରେ ପରାବ ଉଦେଶ୍ୟ
ସମସ୍ତକୁ ଦୃଖ୍ୟାନଦେଲ ଫରି ନିମ୍ନଲିଖିତ
ପ୍ରସାଦମାତ୍ର ଥାର୍ଥ୍ୟ ହେଲ !

୧। ଉଚ୍ଚ ଶୁଦ୍ଧତଳ ସକାଗେ ଯେଉଁ ବ୍ୟୟୁ
ଦେବ ସେଥିନିମନ୍ତ୍ରେ ହେବା ସଂଗ୍ରହ ଦେଉ ।

୨। ସଂଗ୍ରହକ ଲ୍କାର ପଞ୍ଚମାଂଶ ସବୁର
ସାଧାରଣ କୋଟିସବୁ ଥାଲେବଦ କରିବାରେ,
ଅର୍କେକ ଅଂଶ ଦାନ ଦୁଃଖିନାନଙ୍କୁ ଜୀବା ଦେ-
ବାରେ ମୁଣି ଅବସିଷ୍ଟ ପ୍ରାଣୀଯ ଦାତବ୍ୟ ତିବ-
ହ୍ରାନ୍ୟ ସକାଶେ ଉପଥ କିମ୍ବ କରିବାରେ
କ୍ଷେତ୍ର କରିଥାଇ ।

କ । ଦୁଇଲିଖିତ କାର୍ଯ୍ୟର ବଳୋପ୍ତୁ ଓ
ଜ୍ଞାନ କରିବାକିମନ୍ତେ ମାତ୍ରକୀଣ ସହିତେ
ଗୋଟିଏ ସବୁ ନିୟକ୍ତ ହେଉ ।

ସର୍ବ ଦଶୁଦେବ ପୂର୍ବରେ ଉପସ୍ଥିତ ସବ୍ୟା
ମାନକତାରୁଟ *୨୭ କାର ଗୁନା ସ୍ଵାକ୍ଷରତ
ହୋଇଅଛି ପୁଣି ଅନୁପସ୍ଥିତ ବ୍ୟକ୍ତିମାନକତାରୁ
ଆଦୁର ଅଶା ଅଛି ରଦ ।

କନିବା—ଆମୁମାନଙ୍କର ଶାମଗା ଶାରୀରିତେ-
ଏହାଙ୍କର ବ ୧୦ ପୌଷ୍ଟ ଯୁବଲ ଉତ୍ସବ କରିବା
ଉଦେଶେ ଏଠା କରେଶାଥରେ ହେଡ଼ିବରନ
ବାବୁ ଦଶ୍ତୁକଳଙ୍କ ସହରେ ଗୋଟିଏ ସତ୍ତା
ହୋଇଥିଲ, ତହିଁରେ ଏପରି ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ-
ଅଛି କି ଯୁବଲିଦିକ ଅଭସବାଳ ଓ କାନାପ୍ରକାର
କାଟ୍ୟରଙ୍ଗ ଇତ୍ୟାଦିବାର ଅମୋଦପ୍ରମୋଦ
ଦେବ ଏବଂ ଏଠାସୁଲର ମଣ୍ଡଳୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କ-
ମଧ୍ୟରେ ଯେ ଶୁଦ୍ଧ ସବସ୍ତୁଥିମ ଦେବେ ଭାକୁ
ଭକ୍ତ ପଦ୍ମଭୂପଲିଷ୍ଠରେ ମାସିକ ଦୂରଟକା କର
ଏବରସ ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ଦୂର ମିଳିବ ଏବଂ
ଏହା ଛାଡ଼ା ଶାମଗ ଭାବରେଥିଲ ଓ ତାଙ୍କର
ଜ୍ଞାନସ୍ପଦିକର ତୁଳ ବିରସ୍ତରଣୀୟ ଯୁବଲ
ଉପଳବ୍ଧରେ କରେଶାଥରେ ରଖାଯିବ, ଏଥର
ଅଧିବେଶନରେ ସନ୍ଦୋଷକଳକ ଗନ୍ଧା ସିନ୍ଧୁବ
ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ପୁଣ୍ୟବାର ଆଜି ଏବଂ
ଅଧିବେଶନ କାରଣ ସମ୍ମାନ ବାବୁ ଶାନାଥ
ତନ୍ଦବର୍ତ୍ତ ଅନୁମେଧ କରିବାରୁ ଏବବାବ୍ୟରେ
ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲି । ବଢ଼ି ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଯେ
କନିବା କୋ ୨୭ ଶ ରଜ୍ୟରୁ କେବଳ
ନ୍ୟାନାଥକ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୦ ଟା ଅବାୟ ହୋଇଥିଲି
ଏବଂ ଅବଶ୍ୟକ ଟ ୫୮ ଟା ରଜକମର୍ଗଶାମାନକ-
ନାମ ଦିନ ହୋଇଥିଲି ।

ଯୁଦ୍ଧଲିପିମାର୍ଗୀୟ ରନା ଏଠା ମୁସାଜିର
କିମା ପ୍ରଥାକ' ରଘୁମାନଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ରତ
କରିବା କରଣ ମେଳେଇବ ବାହୁ ନିତାନ୍ତ
ଅନନ୍ତକୁ, କାରଣ ବାହୁ ମାଗଣ କଲେ ବୋଲି
ଏପରେ ଦୁଷ୍ଟଲୋକମାନେ ରଟନା କରିପା-
ରିବେ । ଆମ୍ବୁମାଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ମାକେ-
ଜର ପରାଇଦେଶପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ଦୁଖାର ଦେଇ
ଏହା ପାଇବାର ସମ୍ମୁଖର ସରବରାବାର
ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ ଦେଲେ କୌଣସି ଦୋଷ
ବା ଲାଗି ହେବ ନାହିଁ ।

✓ মাহাকাবৰ জীৱন মামলা ।

ଏ ମକଦ୍ଦମାର ଦୃଶ୍ୟ ବିଜ୍ଞାଦେଶସ୍ତୁ
ଏଲୋକେଶ୍ଵର ଦୃଶ୍ୟକାଣ୍ଡ ତୁଳିଥ ହୃଦୟ-
କଦମ୍ବକ ଅଟଇ । ଅନ୍ତରେକ ଧାଠକଙ୍କୁ ସେ-
ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରସରେ ଗୋଚର ନ ସୁବାରୁ

ତହୁଁର ଚନ୍ଦ୍ର ବିବରଣୀ ଦେବାର
ଆବଶ୍ୟକ । ତାଡ଼ିକେଣ୍ଠର ମଂର ଲମ୍ବଟ ମହନ୍ତ୍ୟ
ପରମସ୍ଥଦୟ ଓ ପରମସତ୍, ଏଲେବେଣ୍ଟର
ସତ୍ତର କଳପୂର୍ବକ ଅଗା କୌଣସିତମେ କଞ୍ଚ୍ଚ
କଲା । ସେ ଏ ବଥା ଆପଣାର ସ୍ଵାମୀ ଜୟାକଳ୍ପ
ଜଣାଇବାରୁ ଜୟାକ ସ୍ଵାକ୍ଷରହେବା ଚେଷ୍ଟା
କଲ ମାତ୍ର ମହନ୍ତ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ ତାକୁ ଅଟକାଇବାରୁ
ଜୟାକ କୋଧକଣରେ ଆପଣା ତ୍ରୈୟବଗର
ପ୍ରାଣ ନେଇ । ଜୟାକନାମରେ ଖୁଣ୍ଟ ମାମଲ
ଚଳିଲା ମାତ୍ର ବଙ୍ଗଦେଶର ଉତ୍ସାହଲେବେ
ସହସ୍ର ଟଙ୍କା ଦେବାହାର ସତ୍ରବ କର ଅଛେକ
ସହୃଦୟଙ୍କ କଷାଯକୁ ପ୍ରାଣଦୟରୁ ରଖା କଷ-
ରଲେ ଓ ମହନ୍ତ୍ୟନାମରେ ବ୍ୟକ୍ତିରୁ ଅପର-
ଥରେ ମାମଲ ବରି ତାକୁ ଦୂରବର୍ଷ ରଠିନ
ପରିଶ୍ରମ ସହିତ କାରାପାର ଦଣ୍ଡ ଦିଅଇଲେ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ମାଦାଙ୍ଗା ମହିଦମାର ବିବରଣୀ ନିମ୍ନେ
ଲେଖୁଁ ସଥା—

ମାହାଙ୍ଗାର ଜଣେ ଜନିଦାର ବାର ସୀତା-
କାଥ ସୟ ସବଖ୍ୟାତ ଉପୋଠୀ କଲେବୁର
ମୃତବାର ସମସ୍ତାବ ସୟକୁ ପୁର ଅଟନ୍ତି ଓ
ମାମଳ ମକଦମା କଲୁବାରେ ବଖ୍ୟାତ । ସାଧୁ
ସାହୁ କାମକ ବଖ୍ୟା ବାବୁଙ୍କର ନିକଟସ୍ଥ ପ୍ରକା-
ଶାବୀ ଓ ପ୍ରଜା ଅଟେ । ସେ ଅପରାର ଶାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ
ବଧ କରିଛୁ ତହିଁର ଦୂର୍ବଳ ସାଧୁ କହେ ବିମ୍ବ
ଆରଧାରେ ଅଳକାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ
କଷ୍ଟକାଳ ରହୁଥିଲି, ଶୁଭମାସ ହେଲା ସରକୁ
ଆସି ଭର୍ଯ୍ୟତାରୁ ଘଣ୍ଟିଲ ସେ ସୀତାନାଥ
ଗାହାର ସଙ୍ଗେ ନିଷ୍ଠ କରିଛି, ଓ ଗାହାତାଙ୍କ
ସବଦା ଗାନ୍ଧୀତ କରୁଛି ଓ ଗାହାର ପୁର
ରଧୁଆ ସଙ୍ଗେ ଅସ୍ତାବିକ ଅପରାଧ କରୁଛି ।
ସେ ମୋହର ଜନିଦାର ଧନୀ ଓ ବଡ଼ଦୁନ୍ତୁ
ଲେବ ଅଟେ ଓ ଗାଲୁ ସେ ଅଛନ୍ତର ସମସ୍ତେ
ଦୟ କରନ୍ତି । ମୁ ଅଛ ଦୁଃଖୀ, ଓ ଗାନ୍ଧ
ସଙ୍ଗେ ମାମଳ ବରିବାକୁ ସମ୍ମିଳିତ ଅନ୍ତମ ଥୁବାରୁ
ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ତାଙ୍କ ବଧ କି ବାର ବିରୁଦ୍ଧ
ଖଣ୍ଡେ କଟୁର ପଜାର ରଖିଲ ମାତ୍ର ସୁଯୋଗ
ପାଇଲି ନାହିଁ । ତହିଁ ସପରିବାରେ ପଲାଇବାର
ବିବୁରିଲ ବିକୁ ସୀତାନାଥ ଏବା ଜାଣିପାଇ
କି କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ ଜଗାଇଲା, ଅଛ ମୁ ପରିବାର
କେଇ ପଲାଇ ପାଇଲି ନାହିଁ । ସେ ମରେ ବିକୁ
ଉଳନାରେ ଗାହାର ଚିଠିଠିକାନାରେ ଅଟକାଇ
ଅବା ବିକୁ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଘଟାଇ ମୋହର ଶାର୍ଯ୍ୟା-
ତାଙ୍କ ଗାନ୍ଧୀତ କଲା ଏବା ମୁ ସହ କି ଧାରି

ଏ ମାସ ଟା ୯ ରଖିବେ ଭାର୍ଯ୍ୟା ସହିତ ପ୍ରସ୍ତାବ
କଲି କି ବାଲ ମୁଁ କଟିରିଥାରୁ ପଳାଇବି ତୁ
ପ୍ରସ୍ତାବ ସେଠାରୁ ଯିବୁ । ଏ ବଥା ମୋ ପୁନ୍ଥା
ଜାଣି ପାଇ ସାଂଗାନାଥଙ୍କୁ କହିବାରେ ସେ
ମୋ ରିପରେ ବଢ଼ି କୁଣ୍ଡିଦୋଇ ଟ ୨୦ ଟାର
ଜମିର କଲିବ କଲା ଓ ମୁଁ ଜାନିକ ଦେଇ ନ
ପାଇବାରୁ ମୋତେ ଏକ ଲାବୁ ବାବ ଭାରୀବାର
କହିଲ । ମୁଁ ଏଥରେ ଅସମ୍ଭବ ହୁଆନ୍ତେ ତା ରିପର
ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦରକ ସମୟରେ ମୋତେ ଧରିଅଣିଗାହ
ବୈକେଖାଳାରେ କଣିକର ମୋହର ଭାର୍ଯ୍ୟା-
ଠାରୁ ଗଲା । ସାତ ଅଳ୍ପ ବାବା ଆଉଁ ଫେର
ଆସି ମନେ କହିଲ ତୁ ଯେପରି କି ଗଲୁ ସେପରି
ମୋତେ ଏଠାରେ ବସାଇ ଗୋବ ଭାରୀବାର
ଶୋଇ କରି ଆସିଲ ତୁ ଏବେ କଣ କହିବ
କର ଏହା କହ ମୋତେ ଶୁଣିଦେଲ ଏତେ
କବର୍ଜ ଓ ପୁରୁଷାବଥା ବିଦ ସହିପାରେ
ଘରକୁ ଯାଇ ପ୍ରାଚିଭାରେ ଭାର୍ଯ୍ୟାକୁ
କହିଲ ମୋ ଦୋବାଳର ସଜ ସବୁ ଦେ ମୁଁ
ଦେଶାନ୍ତର ଯିବ ଅଛି ଏ ବଜ୍ରରେ ରହିବ
ନାହିଁ । ସେ ସଜ ଓ ଗୋଟାଏ ବାରାପେକ୍ଷା
ଅଣି ବେଶର ଘଟନାକୁ ତ୍ରିଶେଷ କରି
କହିଲ କାଥ କୁମେ ଅଛିଁ ମୋର ଏପରି
ଦୂରଶା କୁମେ ବଦେଶ ଗଲେ ସେ ଦୁଃଖପାଦଶ୍ଵର
ମୋର ଅଛି ଦଟଦଟା କରିବ ଅଛି ମୁଁ ଜାବଳ
ଭାବି ପାଇବି ? ଏହା କହ ମନେ କୁଣ୍ଡାଳ
କାନ୍ଦିଲ ଓ ମୁଁଧେ ତାକୁ କୁଣ୍ଡାଳ କାନ୍ଦିଲ
ସେତୁବେଳେ ମୋ ମନେ ଛଦ୍ମୟ ଦେଲ କି
ଅମ୍ବ ଦୃଢ଼କ ଜାବଳ ଗଲେ କଲ ଏବାକୁ ମାତ୍ର
ଧାରା ନେବି ଅଛି ବାଶୁରେ କୁହେ ମୁଁ
ଦେବରରୁ ନାହିଁ । ଏହା ପାଇ ସେହି କୁଣ୍ଡାଳେ
ଭାର୍ଯ୍ୟାର ଜଳାରେ ଅଗାର ଫଳ । ସେହେ
ବେଳେ ସେ ମୋହର ଗେହିଏ ଦୁରୁପୋଳ
ଶିଶୁକୁ ପ୍ରକପାଳ କରିଥିଲ ତାକୁ ପକା
ଦେଲ କୁଣ୍ଡା ହୋଇ ଗଲା । ସେ, ସେ ଯି
ଓ ଅନ୍ୟ ପିଲାଙ୍କିଏ କନି ରତ୍ନ ଶୁଣିଲେ
ମୁଁ ସେ ପଛା କଟିବିଲ ଅଣି ଝାର ମସିବଳ
ବୁଝନେଟି ଦେବାରୁ ସେ ଅବେଳାକ ଦେବ
ପତିଳ ।

ପୁଲିସ ଏଥର ସମାବେଧର ସାଧ୍ୟତା ଧୂତ
କଲେ ଓ ଧୂତ ଦାସପାତାରକୁ ଘଠାଇଲେ
ମାତ୍ର ସେ ଛନ୍ଦ ବିକେ ଅନ୍ଧର ଥାଇଲା । ସାଧ୍ୟ
ପୁଲିସରେ ଓ କିମୋଟିମେଜ୍‌ପୁଲିସରେ
ଜପ୍ଯାର୍ଡିକ୍‌ମରେ ଅପ୍ରସାଧ ଶାହାର ବଳ ଓ

ଶୀଘରାଥ ନାମରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁର ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଶ୍ଵିବ
ଅପସ୍ଥିତର ଶୁଦ୍ଧାର କରିବାକୁ ଗୁହ୍ନ୍ତିବାକୁ ମେଳି
ପୂର ସାହେବ ଗତ ଖେମଚାର ତାହାର
ଜୀବିତର ନେଇ ଶୀଘରାଥ ଛପରେ ଝୋରଖୁ
ଜାର କଲେ । ସେ ଉଚ୍ଛ୍ଵସ ଥର ଦଳ ମୁକ୍ତାନ-
ସରତାରେ ଲୁକ୍ଷାନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ଧର ପଡ଼ିଲ
ପୁଲିସ ତାହାର ଦାତରେ ଦାତକତ ଦେଇ
ବାଜର ଅସମିଲ ବସ୍ତବ ପ୍ରାକରେ ବସାଇଲେ
ଏହା ଦେଖିବାପାଇଁ ଅନେକ ଲେବ ବୁଝ
ଦେଲେ । ଏ ମୋହଦମ୍, ବିମାନୟ ତାକୁ
ତିପୋତ୍ତମଜ୍ଞୁରଙ୍କୁ ଅର୍ପିବିଦେଇପ୍ରବାଳୁ ସେ
ସାଥୀ ଜଳହାର ଓ ତାହାର ପୁତ୍ର ସାହେ
ଦେଇ ଶୀଘରାଥଙ୍କୁ ଦାତକରେ ରଖିବାକ
ଆଜିଦେଲେ । ମାତ୍ର କଷ ଜଳ ସାହେବଙ୍କଠାରେ
ଅବେଦନ କରିବାକୁ ସାହେବ ପ୍ରଥମତି
ଜାମେନର ଅଞ୍ଚଳ ଦେଲେ ଶୀଘରାଥ ଏବନନ୍ତ
ଜୈଲଖାରରେ ରହ ଜମିଲରେ ବନ୍ଦ
ଆଇଲୁ ।

ମୋକଦମା କିମ୍ବରଧୀନ ଥିବାରୁ ସେଷତା
କୁରେ ଅମ୍ବେମାଳେ ବିହୁ କହିଲ ପଦ୍ମି ।
ମାତ୍ର ସାଧୁ ଓ ଶାହାର ପିଲମାଳେ କର୍ଣ୍ଣମଳ
ବଡ଼ ଅସାଧୁ ଅଗ୍ରମ୍ଭାରେ ଅଛୁଟି । ସେମାଳର
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ । ବିଜନାରେ
ଦିତ୍ୟରେ ଲଜ୍ଜାକ ପାଇଁ ଯେପରି ହେବା ଛଠି-
ଥିଲା ଓ ଲୋକେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଖେଳନ
କି ଏଠାରେ ହେବ କାହିଁ ? ଦୂରି ସାଧୁ ଓ
ଶାହାର ପିଲମାଳେ ତ ଦୟାର ପାତ୍ର ନୁହନ୍ତି ?
ଆମୁଳଙ୍କ ବିବେଚନାରେ ସେମାଳଙ୍କ ପ୍ରତି ସବୁ
ସାଧାରଣର ସମ୍ମତି ଦୟା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ
ହୁଏ ପିଲମାଳକ ପ୍ରକଟିଗେ ଓ ମୋକଦ-
ମାର ଝର୍ଣ୍ଣ ସକାରେ ହେବା ଦେବାର ଛରିବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବରେ ମୋକଦମାରେ ବିହିତ
ଦୟାଯୁ ଦେଇ ପାଇବ କାହିଁ । ସାଜାନାଅ
ଦୂର କର ବଡ଼ ଦିଲ୍ଲିର ଦୟାକୁ କରିଅଛନ୍ତି
ସାଧୁର ମହାର ଜ ହେଲେ ବିଷର ନ୍ୟାୟ ଦୟାର
ଦେବ । ଦେହ ଓପର ଦୂରୀର ତ ଶାହା ପ୍ରତି
ଦୟା କରିବେ କାହିଁ ? ଅମ୍ବେମାଳେ କରିଥିଲା
ତାର ଶାଧୁର ଦୟାର୍ଥୀ କିମ୍ବରେ କିମ୍ବରେ

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ବୁଲିବା ହେଲେ

କଟକ ଅନ୍ତରେ ସୁପରିଫେଲେକ୍ ମିଳ ଏହି ଏବଂ
ମୋହାମ୍ ପାଇଁବ କାହିଁ ଘୋଷିତାମ୍ ଦରଶ ଅନ୍ତରେ କ
ସମ୍ମରେ ତଥା ଅନ୍ତରେ ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଯାକୁମର ଦରଶ ଏଥରେ
ହୁବେ ।

ସତ ଏକ୍ୟାମୁଦ୍ରା ଅଥ ଏକ ଲାହାନ୍ୟାଦୀ କଟକ ଜାପାକ୍ଷ
ମୁଖର ରେଳେଟ୍ରେ ଚାର୍ଟ୍‌ସ ଦେଇପାରେତ୍ର ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ-
ମାନେଶ ପୂର୍ଣ୍ଣାର୍ଥ କର୍ଣ୍ଣିତ କରିବା ପରିମାଣରେ ମର-
ବେହିବ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ।

ଅରୁଣ୍ମିଳାହାର ସର୍ବେ ବାର୍ଷି କରିଦାରେ ଜୀ
ବକଟ ଓ ଶାର୍କ ମାତ୍ରେକ ସର୍ବେ ନିଜର ଅଧିକାର ପାଇ
ଅବେଳା ହାର୍ତ୍ତରେ ନିଷ୍ଠୁ ହେଲେ ।

କିମ୍ବା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କବିତାର ଏଠା ଟେଲିଫିର ଚାଲିଥାଏ-
ମାନିକରେ ଏବା କବିତାକବର ଏକ ଧାରାପାଇବେ
କେତେ ସୁନ୍ଦର ସୁଖରେ ପଢ଼ିବେବା ଓ କବିତାକବରେ
କେତେ ମହାନାଳେ ଯାଇବେବା ଏହାର ପରିମା କେବଳ ।

ପ୍ରେସ୍‌ରେ କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବଂ କାହିଁଏବଂ

ଅନ୍ତର୍ଦୟା-ଯାକସବ ଦ୍ୱାରା କଣ୍ଠକ କରିଯାଇଲା
ନ ବି ଆଜେମ ପାହାର କିମ୍ବା କ୍ଷେତ୍ରର ହାତରେ ପରିବାରର
ହରାର୍ଥ ହୋଇଥାଏଛି ।

ପ୍ରେସିଟେସନ୍ ।

ପଡ଼ୁପ୍ରେରବଙ୍କ ମଳାମତ କିମନ୍ଦେ ଅମ୍ବେ-
ମାଳେଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ଆଲ ୱ୍ୟକ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପାଇବାକୁ

ମହୋବ୍ୟ ସମୀପେଷ ।—

ମହାଶୟ !

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପଦ୍ୟକୁ ଅପଣଙ୍କ ଜଗଦ୍-
ବିଷ୍ଣୁାଚ ପଦିକାରେ ସ୍ଥାନଦାଳ ଦେଇ ବାଧିବ
କପାଳବା ଦେବ ।

ରଣ୍ୟର କିନ୍ତା ଅଧିଷ୍ଠନନାଳେ ନାହିଁ ।
ବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଜାଳନ ଅଳକ ସୀମା ନୁହଇ ଛଳ ।
ସୁଦେଶା ଦିଦେଶା ସୁଜ୍ଜନ ବନ୍ଦୁ ବାନବ ମଳ ।
ହାରବ କିଥ ପ୍ରତିନିଧି କରିଥିଲେ ସର୍ବଳ ।
ମାତ୍ର ଶୁଳ୍କପରି ସମ୍ମା ଅବଧିରେ କିମଳ ।
ମହା ମହୋତ୍ସବ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ଘଟଳ ।
ସରଖୋତ୍ସବରେ ମଳ ଲୋଗ୍ନ ଲୋହଥଳ କାହାର
ସ୍ଵୟଂ ମନ୍ତ୍ରବର ମଣ୍ଡାର ଥିଲେ ଥା କଲେବର
ମନ୍ତ୍ରବରଶୁଣି ହୃଦୟଗଣ୍ଠ ସାମନ୍ତ ପାତ୍ର ।
ସହ୍ୟସମ୍ବନ୍ଧରେ ଫର୍ମାଇ ଥିଲ ସବଟି ଗାତ୍ର ।
ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃଷ୍ଟନ ମନ୍ତ୍ରର ତହିଁ ଦେଲ ପ୍ରକାଶ ।
ଦର୍ଶକମାନେ ମନେ କଲେ ଧଳ୍ୟ ଏହାଙ୍କ ସମ୍ପଦ ।
ବଜୀୟ ଦେଲଙ୍ଗୀ ଅଭିଷା କାନ୍ଦ କାନ୍ଦ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିଗ ମଣ୍ଡଳ ସହିତରେ ବ୍ୟପି ଥିଲ ଗଗନ ।
ବୋଥ ହେଲ ରାତ୍ରିର ଅନ୍ତର ବଜୀୟ ମାନ୍ଦ
ମଣ୍ଡଳ ଗାନ୍ଦ କାନ୍ଦମନ୍ଦକେ ବଚନେ ଅମୃତ ପାନ୍ତା ।
ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ
ଯତୀ ଦିବ୍ୟାକରେ ନନ୍ଦନ ବସ୍ତ୍ର ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ
ଚବ୍ୟରେ ବୈଷ୍ଣବରେ ପେଣ୍ଟାଦିଶାବଦ୍ୟ ଥିଲା ସମ୍ପଦ
ବୁଣ୍ଡିଛୁବ କୌର ବନ୍ଦୁବ ଶାର ଦୂରୀ ଦୂରୀ ଦୂରୀ
ଦେଖୋଇ ସ୍ଵୟଂ ଚରଚବ ଦ୍ଵାରା ଥାରିବ ଦେଖି
ଅନ୍ତର ଧର୍ମ ଧାରା ଧରାରକରେ ଦୋଷରେ ଶୁଣି ।
ତମିତେ ଅନ୍ତର ଦେଖି ସହିତରେ ପାଇବ ।
ମହା ଦେଖାଦାରରରେ ଦେଖି ଭୋଗି କହୁନ୍ତିର
କାଟଗ୍ରାମାଟିର ମଣ୍ଡଳ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ନୟନ
କଟଗ୍ରାମାଟିର ମଣ୍ଡଳ ବନ୍ଦ ବନ୍ଦ ନୟନ
ଆହେବାକ ଦେଖାଦାରରେ କୁକୁଳତ ଗଗନ
ଦର୍ଶକ ଦେଖି ଉତ୍ତର ମୂର୍ଖ ପାଇଁ ଦୋଷର
ସହିତରେ ଦୂରୀ ସବଳ ସମାଧାନ ଦ୍ଵାରାର
ଶୁଣି ବାର୍ଯ୍ୟର ବାହୁ କିଛି ଦିଲ ଦେଖାନ ଗଲ
କାର୍ଯ୍ୟର କର୍ମଚାରୀ କର୍ମଚାରୀ ରକ୍ଷି କର୍ମ ସବଳ

ମୁଦ୍ରଣ

ଶତମାଣ ବା ୨୯ ରିକ୍ଷ ସପିକାରେ ଜଣେ
ପହଞ୍ଚେବକ ଲେଖିଥିଲେ ବି “ଅଛନ୍ତି”
ଧରିବରେ “ଛନ୍ତି” କହିଁ ବଦଳାଇ କୋହିବ
ଏହାର ନିମ୍ନଲିଖିତ ବାରଗ ଅନୁମୂଳକର
ପାଠକମାନଙ୍କ ଜଣାଇଲେ ଏହାପରି ବି ଅସ୍ତ୍ର
ବେମାନେ ଦିଗ୍ବିର ଦିଇବେ ।

ଭାଷା କୁଳପ୍ରକାଶ ବସ୍ତ୍ରତ ୫୯୩

ଏହାର ଭାଷାର ବିଭିନ୍ନର ଜ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଗୋଟିଏ ଅବସ୍ଥାରୁ ଅବରଣୀୟ ହେବ
ନାହିଁ । ଏହେତୁ ଅଛୁଁ, ଅଛ କବିତା କିମ୍ବା
ଭାଷାରେ ଓ ହୁଁ, ଜ ଲବଧିତ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଭାଷାରେ
ପ୍ରୟୋଗ ହୁଅଛ; ସୁଣି ଯାହା ଅବସମୟରେ
ଓ ଥଳ ପରିମାରେ ସ୍ଥାପିତ ହୁଅଛ କାହା
ସୁରବ ହୁଅର ନାହିଁ, ଏହ ବାରଣରୁ ହୁଏ
ଛ ଅବସା ଅଛୁଁ, ଅଛ ଅଧିକ ପ୍ରାକି ।
କେବଳ ଖଣ୍ଡ ଧୂପିତି ଅମ୍ବାଜେ ପଦେ
ରହିଥାରୁ ମାତ୍ର ବାହାରକୁ ବାହାରବା ସମୟରେ
ଦୂରଶ୍ଵର ଅଥବା ଅଖବ କଷ୍ଟ ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ
ଏହ ନିମନ୍ତେ କଥିତଭାଷାରେ ହୁଏ, ଜ
ଲଭିତଭାଷାରେ ଅଛୁଁ, ଅଛ କ୍ଷେତ୍ରବିଦ୍ୟର ହେତୁ
ଅଶୁଭରୁ । ବାରଣ ବ କଥିତଭାଷା ପଦେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ ପର ପରାରେ କଥିତରୁ ହୁଅଛ
ଓ ଏହା ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ସମୟରେ ଉମ୍ବରର
ହୁଅର ମାତ୍ର ଲଭିତଭାଷା ଏହର ନୂହିଲା
ଏହା କହୁବାକବର୍ଣ୍ଣ ସମାଜରେ ଅବସ୍ଥା
କରଇ । ମାତ୍ର ନାହିଁ ସାଧାରଣକୁ ତୃପ୍ତିରେ
ସାମାଜିକ ବୋଲି କେହ ଗ୍ରାହକ କରିଛି କା
ମାତ୍ର ଘରରକୁ ଅଛନ୍ତି ଅଧିକ (ସବ୍ସମହିତ
ଗଢ଼ିବିରଂଗ) ଯୁଗରୁ ମାତ୍ରା ଲବଦ୍ଧ ଅବ
ଅପେକ୍ଷା ଅଧିକରେ ଅନନ୍ତ ଅନ୍ଧବିକ କରି
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣକୁ ମନରେ
ଉଚ୍ଚ ଅଳନ କହାଏ କରିବ ହେବ କାହା
କଥିତଭାଷା ଅବରଣୀୟ ପଟେ ସବ୍ସ

ଯେଉଁଲେବ ଆୟୁଷାନକ୍ଷର ପ୍ରେସ୍ ଶାହାପାରେ
ଛିଲୁ ଜୀବ ପ୍ରେସୋଗ କଲେ କୌଣସି ତଳ
ଶାହୁ ବରଂ ସୁଅର ଦିଷ୍ଟୀ ଅଟେ । ମାତ୍ର
ଜଗତର ସମସ୍ତଲେବ ଅମ୍ବମାନକ୍ଷର ପିୟ
ନୃତ୍ୟ । କଥ୍ଯତିରଜୀବ ପ୍ରେସୋଗକର ସେମନକ୍ଷ
ଠାରେ କାନ୍ତି ପ୍ରକାଶନୀଯ ଦେବା । ସାଧାରଣ
କର ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଲବ କରିବାକୁ ସେ ଅଶ୍ଵକରେ
ସେ ଜୀବାକୁ ଉତ୍ତମକୁଣ୍ଡ ସହିତ କରିବାକୁ
ସାଧ୍ୟମରେ କେନ୍ତ୍ରୀ କରେ; ଏହି ଜୀବାକୁ
ଲିଖିବରଜୀବ ବୋଲି ଓ ଏଥରେ ଅନ୍ତର୍ଭୀ, ଅନ୍ତର୍ଭୀ

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକା } ବର୍ଷମୁଦ୍ରା
* - ୨୮ }

ପ୍ରକାଶ

ତେବେମାର ବାଟ ରଖେ ଉଚ୍ଛବସାହିକର
ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ଵାରେ ହନ୍ଦର୍ମଣ୍ୟର ଅନୋଗରେ
ସେଇ ପ୍ରେସର ପଥରଟି ପ୍ରକାଶିତ କହାଇଅଛି;
ବହୁମନ୍ଦିରରେ କହି କ କହୁ ଆଜୁ ରହେ-
ବିଲୁଂ କାହିଁ । ଲେଖକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯି;
“ବୌଣୀ ମନୁଷ୍ୟର ଦସ୍ତଖତିର ଗୁରୁତ୍ୱ ବ୍ୟା
ମୃତ୍ୟୁରେତେ ବାବ୍ୟକୁ ଅମେରାଜେ ଅଗ୍ରନ୍ତି
ମାନ୍ୟରେତାର ଫିଆର କରୁଣା, ପଣ୍ଡି ଏପର
ସ୍ଥିବାର କରିବାକୁ ହୃଦୟର ପାପକାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲି
ଦୟାର କରୁଁ ” ଏହି ଦେଖିବ ସରଥିନ କରିବା
ଅଭିପ୍ରାୟରେ ଲେଖକ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମାଣକରନ
କହୁ ନିମ୍ନରେ କରିବ କରିଅଛନ୍ତି ଅନୁମାନ
ଯେ ତାହା ବୌଣୀ ଧର୍ମପଦ୍ଧତି ଉଚ୍ଛବ; ବିନ୍ଦୁ
ବୋଧକୃତ୍ୟ ସେହି ଗୁରୁ ବୌଣୀର ମନୁଷ୍ୟରୁ,
ତାହା ମଧ୍ୟବଳୀରେ ଲୁହଇ; ତାହା କିମ୍ବା
ଲେଖକ ତାହାଯୁ ବଜନେବେ ଦୟାର କରିପା-
ରନ୍ତେ କି? । ଯାହା ହେଉ ଉପରେତୁ କରୁଣିରୁ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକୃତ୍ୟାକ ହେଉଥିଲୁ ଯେ; ଲେଖକ
ବୌଣୀ ପ୍ରାତିଶାସ୍ତ୍ରରେ ତାହା ମତାଧିରୀରେ
ଉପରେତେବେକାହାରେ ଦୟାର କରିବାକୁ ପାପ-
କାର୍ଯ୍ୟ ମନେ ବରନ୍ତି, ତାହା ହେଲେ କହିଲୁ
ତୁମ୍ଭୁରେ ଲେଖକ କୁଦ୍ରଧର୍ମର ପରମାଣୁ
ଦୋଷରେତୁ ତାହା ଆମେ ଦୁଃଖାନ୍ତି ନାହିଁ
ଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ପ୍ରମାଣର “ଦୟାପୋ ଧର-
ମନୁଷ୍ୟ ହ”, ଏହି କାହିଁକି ଦୟାରୀ ଲେଖକ
ଲେଖି କାହାନ୍ତି । ତଥାପି ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟରେ
ତିନ୍ଦୁଲଖିତ କୁଷେ ବୋଧନମ୍ୟ ଦୋଷାନ୍ତରେ
ସଥାନ ଦୟାରୀର ମୁଦ୍ରା ଅବଦରେ ଧର୍ମକୁତ୍

କୁଟୁମ୍ବ ଅଟଳ ବହୁଧରେ ନାହିଁ; କୁଟୁମ୍ବ ବହୁଧରେ
ବୁଝୁଣ୍ଡ ଦୂରାଜଦେବାକୁ ଲେଖକ ପ୍ରଥାବୀ
ହେବେ ।

ସତ୍ୟ “ସତ୍ୟ ଶାସ୍ତ୍ରମନାଥର”, ଲେଖକ
କବ ତରଫର ଯେ, ସର୍ବଦିନ ତାହା
କିନ୍ତୁ ଆହୁ ଦିବେଳାରେ, ସେହି କୁଟୁମ୍ବ ନୀତି
ବୁଝୁଣ୍ଡ ନମୋଦୀ ପ୍ରକରିତ ପାପକ, ଅର୍ଥାତ୍
ଯାତା, ମନ୍ଦମୁଖର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ରମରେ,
ପ୍ରତି, ଏହି ଅବଭବରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଜ୍ଞାନାନ୍ଦିତ
ବାବୁ ନିଷୟକ, ଅଥବା ଉଚ୍ଚମୁଖ;
କେବଳ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ; ଉତ୍ତରାଧି ଉପରଦରମୟ,
ଏହର ଗୁରୁତ୍ୱ ଆମେମାନେ ପାହୁଣ୍ଡଗୋଲି ବ୍ୟବ-
ଚାର ରୁକ୍ଷ । ରକ୍ତଶାଖ ପୁଣି ଜାଗାଶେଷରେ
ବିବର, ଯାହା ଲେଖିବାର ପ୍ରେସ୍ଟେଜନ କାହାଁ ।
କିନ୍ତୁ ଏହାକ କହିଲେ ସଥେଷ୍ଟ ହେବ ଯେ,
ଯେହି ଶାଶ୍ଵତ ସତ୍ୟକୁଟୁମ୍ବ ପରିଶର, ଯାହାକୁ
ଅବଭବ, ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜ୍ୟ ଶାଶ୍ଵତଗୋଲି ବ୍ୟବ-
ଚାର ସଥା- ହେବ । ଇତିକମଣି ।

୨୩୪୭ } ଶା
ଶରକରପିତ୍ତପର } ଉପରେ

ମନ୍ଦିରପାତ୍ର ।

ବାବୁ ଗୋରମୋହନ ବସ୍ତି କବିତା	ବଜୟା ୫
ମନ୍ଦିରପାତ୍ର ମହାନ୍ତି	୫ ୯
କାରକାମାଣ କୁଟୁମ୍ବର୍ତ୍ତ	୫ ୯
ଦୁରମୋହନ ବସ୍ତି	୫ ୯
ମୋହମାନଙ୍କ ଗୋରୁତ୍ତ	୫ ୯
ପରିବର୍ତ୍ତନ ମହାନ୍ତି	ଅଞ୍ଚାମ ୫
ପରିବର୍ତ୍ତନ ବସ୍ତି	୫ ୯
ମୃଦୁର୍ବିଜ୍ଞାନ	ବଜୟା ୫
ବାବୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କବିତା କବିତା ଓ ଅଞ୍ଚାମ ୫	୫ ୯
ବାବୁ ସାମାଜିକ କୁଟୁମ୍ବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ପଦ	୫ ୯
କୈଳାଚତୁର୍ବୟ ପେଟୁତପା	୫ ୯
ମୋହମାନ ମହାନ୍ତି ପାତ୍ରକର୍ତ୍ତା	୫ ୯
ମନ୍ଦିର ପରିବର୍ତ୍ତନ କବିତା	୫ ୯
ବାବୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକ୍ରମ ପରିବର୍ତ୍ତନ	୫ ୯

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ବିଶେଷ ବୁଝୁଣ୍ଡ । ବିଶେଷ ବୁଝୁଣ୍ଡ !!
ବିଶେଷ ବୁଝୁଣ୍ଡ !!!

ବାବୁ କୁଟୁମ୍ବର୍ତ୍ତ କୃତ

ମହାଭାରତ ।

—୦୦—

ମହାଭାରତ ଯେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଶୀଳ
କୁଟୁମ୍ବ ଏହା ପ୍ରାୟ କୌଣସି ହିନ୍ଦୁଶୁଣ୍ଣିଲେଇ

ଅପ୍ରକାଶିତ ନାହିଁ । ଏ ମହାଭାରତ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ,
କାମ ଓ ମୋଷ କାମକାରେ ବିଶୁଦ୍ଧମାନପଥରେ
ସତରାଚର ଶବଦ କରିବାର ପ୍ରଥା ଅଥବା ପ୍ରକ୍ରିଯେ
କେବଳ ପ୍ରଥାକାର । ଗୁହମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଏଥର
ଏକ ସାର ସହିଦୂର୍ବୁଦ୍ଧ ସାର ହୋଇ ରହି
ଥିବାର ନିର୍ଣ୍ଣିତ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ବ ଅନ୍ତର୍ବାଦିଗ-
ପଦ ଲେଖାଇ ରଖିବା ମେମନ୍ତ ସୁରହତ
ବ୍ୟାପାର କେମନ୍ତ କହୁବ୍ୟବ୍ସାଧାର । ସୁରହତ
ଏଥର ଅଭାବ ସାଧାରଣରେ ସବ୍ଦା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥାଏ ।

ଦେଶହରିଷ୍ଠ କବି ଓ ଧନବୁନ୍ଦଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ
ବ୍ୟବରେକେ ଏତିରଥର କିମ୍ବର ହେବାର
ପ୍ରଥାଯୁଗୁର ନାହିଁ । ଏଥିଷ୍ଟାର୍ତ୍ତ ଶାମେମାନେ
ଏକାବେଳକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବରୁ ବହନ
କରିବାକୁ କାହାରକ ଅନୁରୋଧ କରି ନ ପାରୁ
କେବଳ ଏଥର ମନ୍ତ୍ରଗ୍ରାହୀ ଓ ଅଭିଜ୍ଞାନିଗାର
ଏଥର ଏକ ସାର ଅନୁବଦସବ୍ଦ ପ୍ରବହନ କରିବା
ବିଷୟରେ କୃତସକଳ ହେଲେ ଆମେମାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଭିବଧୀୟ ସବକାରେ ଅଭି ସୁଲଭମ-
ଲ୍ୟରେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦ୍ରିଷ୍ଟ ଗୁହ୍ନ ଯୋଗାଇବା
ବିଷୟରେ ଅପ୍ରସର ହେବୁ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୂରପ୍ରକାର ମହାଭରତ
ପ୍ରକଳତ ଥିଲୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରଲାଦାସକ କୃତ
ଓ କୃଷ୍ଣବ୍ରଦ୍ଧ ଦୂର । ଶାରଲାଦାସ ମହାଭର-
ତାରୁ କୃଷ୍ଣବ୍ରଦ୍ଧକର ମହାଭରତ ଦୂରତ ଓ
ଦୂରତ୍ତ, ବାରଣ ଏହା ସ୍ଵରୂପମହାଭରତରୁ
ବିଶବ୍ରାତାରେ ଅନୁବାଦିତ । ଏଥର ଦୂରମ୍ଭେ-
ଶବ୍ଦରେ ବିଶବ୍ରଦ୍ଧଗୀରୀ ସର୍ବିଶ୍ଵ, ଶାନ୍ତିପଦରେ
ବିଜନ୍ମର୍ମ, ଦାନିଧର୍ମ, ମୋରଧର୍ମ ଓ ଶେଷଗ୍ରାଗ-
ରେ ଦୂରବ୍ରଦ୍ଧପଦ ଇତ୍ୟାବ ଦୂରବ୍ରଦ୍ଧ ଭବମ୍
କଷ୍ମୟ ସନିବିଜ୍ଞାନ ଥିଲା । ଶାରଲାଦାସ ମହାଭର-
ତରେ ଏଥର ବିଷୟର ଜ୍ଞାନ ଲାଭିତ ହୁଏ ।
ଯେ ଏ ମହାଭରତକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଶୁଣିଅଛନ୍ତି
ବା ଶୁଣିବେ, ତାହାକୁର ଶାରଲାଦାସ ମହାଭର-
ତର ଶବଦରେ କଦମ୍ବ ତୃପ୍ତି ଜାତ ହେବ
ନାହିଁ ଏଣୁକର ଏହି ଭଲଭୁଗନ୍ତକୁ ଶପା
କରିବା କରିବା ନିମ୍ନଲିଙ୍ଗ ମନେଜ୍ମେ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କିମ୍ବର ଏ ଗୁହ୍ନ
ରାଜ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ ଆଜ୍ଞାରେ ପା ୧୦୦ ରାଜ୍ୟ
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁ ଶାନ୍ତି ଶ୍ଵା ହେବ ଏହି ସାଧାରଣ

ଅନୁସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରସ୍ତର ଯୋଗାଇ ନ
ପାରିଲେ ଗ୍ରାହକମ ନକ୍ଷର ତୃପ୍ତି ନ ହେବା-
ଦୁଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିମାପରେ ପୁ ୧୪୪ ଶ୍ଵା ଲେଖାଇୟ
ମୁଦ୍ରିତ କରି ନୂନାଧିନ ବ ୨୫ ର୍ମଥରେ
ପ୍ରସ୍ତର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ସବଳ କରି ଥାଏ;
ମାତ୍ର ଅନୁମନ ଗ୍ରାହକ ପ୍ରାଦୁକ ନ ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବ୍ୟମୂଳ କରିପାରିବୁ ନାହିଁ । ଗ୍ରାହକମାନେ
ଆପଣା ସୁଭାବମୁକ୍ତିରେ ଭଲଭୁଗନ୍ତ ନିଯମରେ
ଲ୍ୟ ଦେଇ ପାରିବେ ଯଥା—

ଏଥର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ

ବୁଦ୍ଧର ନିମିତ୍ତ	୫ ୧୦
ଗ୍ରାହମାସୁଲ ସହି ମଧ୍ୟବଳ ନିମିତ୍ତ	୫ ୧୫
ବ୍ରେମାପିତ୍ତ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ ମୂଲ୍ୟ	୫ ୨୫ ଗ୍ରାହମାସୁଲ ତ ୧୦
ପାଶୁବିକ	୫ ୩୫
ବର୍ଣ୍ଣିତ	୫ ୩୬

ଏମନ୍ତ ସୁଲଭମୁଲରେ ଏ ଦୂରତ ମହାଭର-
ତର ଲଭିବାର ସୁପୋଗରୁ କିମ୍ବ, ଧାର୍ମିକ ଓ
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକେ ଭଲଭୁଗନ୍ତ ନ କରିବେ
ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାଥମିକ

ପ୍ରକାଶ ଆର ବ ପେତ୍ରିମାନେ ଲ ୧୦ ଶା
ଗ୍ରାହକର ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ବାଦିତ ଏକବାଦିତ
କାନ ଦାନକରିବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏନ୍ଦେଶ-
ଶେଷିତିକୁ କରି ବନା ମୂଲ୍ୟରେ ଏକବର୍ଷର
ମହାଭରତ ଦାନ କରିବୁ ।

ଏ ମହାଭରତଶକ୍ତିପ୍ରତିକ୍ରିୟ ମୂଲ୍ୟ ଏହି
ସମସ୍ତ ପରାମର୍ଶ କଟକ ପ୍ରତିକର୍ମାନାଙ୍କ ସେବ-
କାର୍ଯ୍ୟ ଶା ବାବୁ ଗୋପନିକର ବ୍ୟୁ ମହାଭରତ
କଟକ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ରାପ୍ତିର
ଅର୍ଥାତ୍ ଉଚ୍ଚବଳକାର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଦୂରପରିଦ୍ୟା
କଟକ ଏକଶଶ୍ରଷ୍ଣ ପଠାଇଲେ ଉଚ୍ଚବଳ ବିଶେଷିତ
ନାହିଁ । କିମ୍ବ ବେଳାପଥ ଗୁହ୍ନ ହେବ ନାହିଁ

କଟକଟିକ୍ରମ କାର୍ଯ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ଶାନ୍ତିପାତ୍ରିଯ
ଦରାବରାଦାର କଟକ ପ୍ରକାଶକ

卷之三

ସାଧୁଦେବପତ୍ରକା ।

୧୯୬

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଭାତେଶ୍ୱର କୁମାରସ୍ଵାମୀ ଓ ଉଦ୍‌ଧରଣକିମ୍ବାରୁ ବିଲଗରେ ଇନ୍ଦ୍ରଜିଲାମ ରାଜସ୍ବ-
ହୃଦୀ ପାଇବା ଗୋଟିଏ ହୃଦୀ ଅଛୁଟିବା କିମ୍ବା ଦେବାର
ଦେବାର କମ୍ବଳା ଦୋରଥା । ସେଠାରେ
ଅଭିଭାବ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତରାଳୟ
ଏହି ଚଂକଣ୍ଡେଶ୍ୱର ଅଧିକାରସ୍ଥ ନାନାଦେଶୀ-
ଜୀବ ହତିପ୍ରତାର ପ୍ରକ୍ରମାଳା ପ୍ରାଣିର ଦେବ ।
ଚଂକଣ୍ଡେଶ୍ୱର ଅଭିଭାବ ବାଗାମକଟ ବାଣିଜ୍ୟର
ବିଭାଗର ଚିରାୟୀ ପ୍ରର୍ବନ୍ଧନ ଏହି ଅଛୁଟି-
ବାଟ ଦେବ । ସୁଦୂର ଭାବରେ ଭାବରେ ଭାବରେ
ଅଭିଭାବ ଦେବାର ବାଣିଜ୍ୟର ଭାବରେ
କାର ଏହାହାର ଦେବାର ସମ୍ମିଳିତ ସମ୍ମାନା
ଅଛି । ଏହି ଅଛୁଟିବା ନିର୍ମିତରେ ଅନେକ-
ଟଙ୍କା ହେଁ ଦେବ । ସେହି ଟଙ୍କା ଦେବାହାର
ସମ୍ମାନ କରିବା ଏବି ଏହି ପ୍ରକାଶ୍ୱର ସଂକଳନଟି
ଯେଉଁ କରିବା ଜନକରିବା ଗୋଟିଏ କିମଟି
ଗଠିତ ହୋଇଅଛି ଏବି ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଭାତେଶ୍ୱ-
ର କେଣ୍ଟକୁମାର ସହୃଦୟ ପ୍ରକାଶ ଅବବେଳେ
ଏହି କିମଟିର ସମ୍ମାନ ହୋଇଅଛି । ଭାବ-
ତନକୁରେ ଜନକି ଉପଲବ୍ଧରେ ନାନା ଅନୁ-
ଖ୍ୟାନମାନ ହେଉଥିବା ରୁ ଫଳରେ କିମଟି ଏଠା-
କର୍ତ୍ତ୍ତମା କେନ୍ଦ୍ରରିତର ନିକଟରୁ ଲେଖିଅଛନ୍ତି
ଓ ପରିଷଦାଧିକୀ ଏହି ଅଛୁଟିବାର ପ୍ରସର
ରେ କଣ୍ଠାଇଦେଲେ ଭାବରୋଧମାନେ
ଅଭିଭାବ ଅନ୍ତର୍ମାନ ମଧ୍ୟରେ ଏ ବିଷୟପ୍ରକାଶ
ରୁ କରିବାକୁ ହୁବି ଦେବେ । କିମଟି

ନୟରେ ମାତ୍ରକର କବିତାର କେଳଇଲା
କାହାଦୁଇ ବିଲୁପ୍ତମୈଣୀଙ୍କର ଏହି କଥାଟି
ସହ ବାଧାରଗଣ୍ଡୁ ଜଳାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଯେ ସୁଲେ ସ୍ଵର୍ଗ ସଙ୍କାଳମାର ଏ ଖୋଗାରର
ଶର ନେଇ ହେବା ସଂଗ୍ରହ କରୁଥିଲା
ସେପୁଳେ ଜାଗରବର୍ତ୍ତର ବଡ଼ା ଗଜା ଓ
ଧଳାତି ବିକ୍ରିମାଳାର ହେବା ଦେବାକୁ ଅଗ୍ର-
ପର ଦେବେ ସନେହ ଜାହ ମାତ୍ର ଅମ୍ବାଳକ
ବିବେଚନାରେ ରଙ୍ଗଲଙ୍ଘର ଧଳଧାଳୀ ପଢିର
ଭାବବର୍ଧନର ଗର୍ବ ବଜାଯାଇଲା ଏ ସମ୍ବ-
ୟୁକ୍ତରେ ଶାହାର ଲେଖିବା ରଙ୍ଗ ହୋଇ
ନାହିଁ । ଜଳିଲପର ଶୁଦ୍ଧିକାନା ଅକଣ୍ଠା
ବନ୍ଧନ । ଏ ସମୟରେ ଶାତବରିମାନେ
ଉତ୍ସାହର ଦୋର ସୁଦେଶୀୟକର ଅଭାବ ଦୂର
କରିବା ଉଦେଶ୍ୟରେ ତୌରେ ସଧାରଣ
ହୃଦୟକୁଣ୍ଠାନରେ ରତ ହେବା ସମୟରେ
ରଙ୍ଗଲଙ୍ଘ ଶୂନ୍ୟ ବନ୍ଧାରବାରୁ ଫଳ ଏହି ହେବ
ଯେ ଏଠାରେ ଯାହା ହୋଇପାରିଲା କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବା ବିଲୁପ୍ତକୁ ବାହାରୀଗାରୁ ଯାହା ହୋଇ-
ପାରିବ ନାହିଁ ଅଥବା ବିଲୁପ୍ତରେ ସେହିକାବ
ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଦେବ ଗର୍ହରେ ଏ
ଦେଶର କିନ୍ତୁ ଉପରାର ହେବା ସନେହର
ପ୍ରକଳ ଅଟନ୍ତି । ଯାହାର ବସାର ମନ ଯାହାର
ସବଳବାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହିପରି ବ୍ୟାପାର ଘଟିଲା
କୁଆଳ ।

ଅପ୍ରେମ ବାଣିଜ ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୯
ପ୍ରସାଦେବୀ ଟ ୨୯

ଗୁଜ = ମହୋଶ୍ଵର ।

ଏହୁ ମଦ୍ଦାତ୍ମାର ଏ ସ୍ପ୍ଯାର ଏକମାତ୍ର
ଚଳା ସମୟେ ଏହି ଅମୋଦ ପ୍ରମେନରେ ମୁଁ
ଏବି ସମ୍ପ୍ରଦୟ ନଗର ଦେଲେ ଶତରଜୀରେ
ପ୍ରାଚିତ ହୋଇଥିଲା । ଉତ୍ତରଃ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟ
ଉପରେ କିମ୍ବା ଅବ୍ୟ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପକ୍ଷଙ୍କ
ମାନଙ୍କର ବିବରଣ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଉପହାର
ଦେଇଅଛୁ ।

ଯଦ୍ୟପି ତ ସୁନ୍ଦରଲୀରେ ଶୈତାନଙ୍କ
ସ୍ଥାନରୁ କୌଣସି ଅଣଗରେ ଭାଗୀ ନୂହିଲ
ବରଂ ଶୈତାନଙ୍କ ସଜହାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି
ସୁନ୍ଦରୀ ଲୁହସମାଜରେ ବିଦତ ହୋଇଥିଲୁ
ତଥାର ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥଙ୍କ ମନ୍ଦର ମାମଳ ଦେଖି
ଏଠା ହଜୁମୁଣ୍ଡଳୀର ବିଶେଷତଃ ନିମ୍ନଶ୍ରେଣୀର
ଲୋକମାନଙ୍କ ମନ ଏବେଦୁର ବ୍ୟଥତ ହୋଇ
ଥିଲ ଯେ ଅକ୍ଷରତ୍ୱ ସଜହାରୁ ଦେଲେ ସୁନ୍ଦର
ଅଛେନ୍ତି ଜୀବନାଥ ସହିତ ଏ ଧର୍ମର ମହାନଦ୍ଵାରା
ତ ଉଚ୍ଛରିବେ ଯୋଗ ଦେବାକୁ ସେମାନଙ୍କ ମନ
ଦେଖନ୍ତି ଟେକୁ ନ ଥିଲ । ଅତ୍ୟସମ୍ମିଳିତ
ସ୍ଵରେ ଧର୍ମର ଦୂରତନ ଧରା ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ
ସେମାନଙ୍କ ଦାତାବୋର୍ତ୍ତରୁ ତାରଯୋଗେ
ଦେବାକ ଅବିଲ୍ୟେ ଶ୍ରୀ ଜୀବନାଥଙ୍କ ଦେଖି
କଲାପା ଦୟା ଗହିବେ କୌଣସିମତେ
ଦସ୍ତଖେତର କରନା ବିଶ୍ୱରେ ଅଦ୍ୟନତରୁ
ନସ୍ତିକୁ ହୋଇଥିବା ପରିହର କମା ତାହାଙ୍କ
ଅର୍ଥ-ସ୍ଵର୍ଗ କୌଣସି କର୍ମଗ୍ରହ ଅଛି ଅହେତୁ-

ଅର୍ପଣା କାନ୍ତି ରହିବେ । ଏହି ନିଷେଧଥାଙ୍ଗୀ
ଜିଦ୍ଧଶାକ କୁଳକରମଧ୍ୟରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତି ଦେବାରୁ
ଲୋକେ କାତରିଠିଲେ ଏହି ଶମଖ ଭାରତେ
ଧ୍ୟାନ କରି ଉପଶାମୀର ଧର୍ମକାନ୍ଦ ଦେବା
ଧରେ । ତାହାରଠାରେ ଆନ୍ତରିକତାଟି ଶ୍ରେଷ୍ଠ
ଦେଖାଇବାରୁ ଦ୍ୱାରା ବେଗରେ ସେମାନ୍
କିଛି ମନ ଧାବିତଦେଇ । ଅମ୍ବେରାଳେ ପୁରୁଷ
ବହୁଥିଲୁଁ ଯେ ମନ୍ଦରର ମେଳକମା ଦାସର
ଦେବାଠାରୁ ଶହିଦିଷ୍ଟ ସଙ୍କଳ୍ପ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାପ
କୋକିଳ ଅଧିକ ବଧିଅଛି ଏହି ମେହଦିଆଟି
ଶ୍ରୀରାମ ଦେଖାଇଲା । ମନ୍ଦର ଉଦ୍‌ବେଗ ତୁର
ଦେବାରୁ ଲୋକେ କେବଳ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋ-
ଦରେ ମାତ୍ରରୁହିଲେ ।

ପ୍ରକାଶ ପ୍ରାଚୀ ବାଜରେ କିମ୍ବେଳାଙ୍ଗ-
ବିଦେଶ କାହାରେ ଫ୍ରେଣ୍ଟ ହେବା ଗୋ । ତା
ମୋରୁମାନ ଏହି ଶୁଦ୍ଧପଦ ଉପସ୍ଥିତ ହେବାର
ଦୋଷରୀ ପ୍ରମୃତ କଲ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ସନ୍ତୋଷ
ସେମନ୍ତ, ଲେଖନ୍ତ କହିବିଲୁ ସେ କିମ୍ବା
ଆମଙ୍କ ଜୀବତରେଣ୍ଟିକି ସକଳଟି ଉପଦାର
ଦ୍ୱା ଅର ଶୋଭାର ବେଳଚାହିଁ । ଅନୁଷ୍ଠାନ
ଦ୍ୱାରା ଉପରିମାଣ ଗୁଡ଼ବିତ ହୋଇ ସତ୍ତବରୁ
ବାହାର ଥିଲେ । ଏଠାରେ ଜଣା ବିଶାଖ
ଏବି କଣ୍ଠାଳ ମାତ୍ର ପଦ୍ମନ ଦିନିତ ଥିବାରୁ
ପରେଟ ହୁଏଥାଏ ଦେବା ଥାର ଆସିଲ କାହିଁ ।
ଯାହା ଦେଲା ଏହି କିମ୍ବା ବଞ୍ଚିକ ଘେଲି କରୁଥି
ଏହି ବିଭବାହୀର ବିଜୟକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଉପ୍ରେଷଣାବିଲେ । ଏହା ହେଉଥିବାକୁ ଅନୁଲେଳି
ଯାଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ଅଧିକାରୀ ଦର୍ଶକ କିମ୍ବା
କଲେପିଦେଖିବାକାହିଁ ରାଜ କେଳଖାଳାତାରେ ରୁକ୍ଷ
ହୋଇଥିଲେ । ବେଳେ କଲେପି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ
ପ୍ରାପ୍ତିତର ହେଲାଥିଲୁ । ଏଠା କେଳଖାଳାର
କ ୧୯୩୮ ର ସ୍ଥିରପ ଏବଂ କ ୧୯୪୦ ର ପ୍ରା
ବେଳେ ମୁଣ୍ଡ ଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ କୁଣ୍ଡକାଳୀ
ପ୍ରକାଶ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୁଦ୍ଧତର ଅପରାଧରେ ବନ୍ଦ
ହୋଇଥିଗା କୁଣ୍ଡକ ଦିବା ପାରୁ ସମସ୍ତେ
ମୁଣ୍ଡ ମତ ପରେ ତ କେଳଖାଳାରେ ବାଜା
ଦେବିର ନିର୍ମାଣ ବହିଗଲେ । କେଳଖାଳାରେ
ଏହି ପ୍ରାପ୍ତ ରାଜ ପୁର ପ୍ରାଚୀ କିମ୍ବା ପରିଦେଶ
ସାମାଜିକ ବିଷୟ କାହାର । ସେଇମାଲେ ମନ୍ତ୍ର
ଯାଇଲେ ଦେମାକଳ କିମ୍ବୁମିର ସରକାରୀ କାନ୍ଦିଲ
ଛାଡ଼ା କାହାର କମିଟିକ ପରାମ୍ରଦ କଣ୍ଠରେ ଅଗ୍ରେ
କିମ୍ବା ଦୁଇଅଳୀ ପରା କେବାଏ ଦ୍ୱାରା ।
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏଥର କିମ୍ବା କାହାର ଉପରେ

ଅବସ୍ୟକତା ଅଁମ୍ବାରଳ ଦୁଇଗାରିଲୁ ନାହିଁ ।
କବ୍ୟାମାଳେ ସମସ୍ତେ ଗରବ ନୁହନ୍ତି ଏବଂ
ଅନେକବର ଘର ଏହି ସହର କା ଛାଇ କବା
ଟରେ ଅଛିଲ । ସବୀଳ ଦେଇ ଏଥିରେ କବ୍ୟା
ମାଳକର କଣେଖ ଆଜିନ୍ତା ଜୀବ ଦେଇ
କବ୍ୟାମାଳକୁ ଖଣ୍ଡେ ଭାବରେସବନ ପ୍ରତି
ମୂର୍ଖ ସବୀଳ କଥା ଯାଇଥିଲ । ଖେହ ପ୍ରତିମର୍ମ
ଅପରା ବକ୍ଷୁ ବାନବ ଓ ପରିବାହୟ ବିଶ୍ଵକ୍ରି
ଦେଖାଇ ଆଜାମୀ ମୁକ୍ତି ଦାଶୀଙ୍କ ସମ୍ମାନା
କରିବେ ଏହି ଯେବେ ଏହି ଘଟନାର ସମ୍ଭବ
ରଖି ଅଛି କେନ୍ଦ୍ରାଜାନାରୁ ଅଧିକାର ବାଟ ନ
ଦେଖିବେ ତେବେ କେତେ ସ୍ମରଣ କିଷ୍ଯ
ଦେବ ।

ଏ କରବାଗାଁ ସମସ୍ତ ଧର୍ମଜ୍ଞ ଦ୍ୟାୟ ଦେବ
ନାହିଁ, ମଧ୍ୟକା ଓ ସମାଜର କାମକା-
ରଶକୁ ଭାବରେସବନ ମଜ୍ଜାର କାମଳାରେ
ଭାଗୀରଥ କରିବାର ପ୍ରାଥମିକ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ
ଦଦନ୍ତାର ସବୀଳ ଓ ଅପରାହ୍ନର ଗିରିଜା-
ପରିବ ଦୋଷେଲ ।

ଦେଇ ୧୯ ବୟାବୀ ସମୟକୁ ବନ୍ଦିଦୂମା-କୁ
ଲୁଗା ଓ ପର୍ବତୀ ଦ୍ୟାୟିବାର ଶ୍ରୀକି ହୋଇ
ଥିବାରୁ ବୁଝାଇ ଅଛି କଜାଳ ଅଧି ବିବେଚ୍ଛା
ବିବେଶରେ ବୁଝି ହେଲେ । ନିରାକୁ ଶିଶୁ-
ଠାରୁ ଅବ ଦୂର ଯଶ୍ରୀ ସବଳ ନୟବର ଯୁ
ଷୁକ୍ର କହୁଥାଏବି କମା ହୋଇଥିଲେ ଏମା-
ନିଜ ଧିକ୍କ ଥିଲା, କଣ୍ଠ, କୋଡ଼ି ପ୍ରଭାବ
ଅବିର୍ଯ୍ୟାଦ ବନ୍ଦିଦୂମାକୁ ଏବି ଖଣ୍ଡ ନୁଗା ଏବି
ଅଳ୍ପ କରିଦିଲା ଟ ୦ ୫ ଲେଖାଏ ଜଗଦ
ବ୍ୟାବୀ । ବନ୍ଦିଦୂମା ପାରୁ ଦୂରକାର କଜାଳ
କହାଯ ହେଲେ ଏବି ମୋଟରେ ଟ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଧରି ପଡ଼ିଲା ।

ଦେବ ନୂର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ସମ୍ଭାବିତ ଦଳ
ବାହାରିବାର ଅବସ୍ଥା ହେଉ । ଏ ନମବରେ
ଟଙ୍କ ସମ୍ଭାବିତ ସମ୍ଭାବୀ ଅଛି । ଏମାକେ
ସେ ଯାହା ପ୍ରାକ୍ତର ବାହାର ଖର୍ବରୁ କର
କିମ୍ବା ଏ ଗ୍ରୀକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଲ୍ଲେଖନ
କରେଇ ଦଶାରେ ଏକହିଏ ଦେଲେ । ଏମନ୍ତ
ଦୃଢ଼ ଜମରିଗର୍ଭର କୌଣସି ସମୟରେ
ଦେଖିଯା ଯାଏ କି କୁଠା । ବଳେକୁଳ ଦଶାରେ
ସମ୍ଭାବ ଏ ଗ୍ରୀକ ପର୍ମାନ୍ତ ଏମାକେ ଗାୟକ
ବାଦୀ ଛାଇ ପ୍ରଦାନାକରି ମଠରୁ ପ୍ରେସର
ଦେଲେ ବେଠାଇରେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପୁରାଣ
ଧର୍ମକ ଆଜି ହେ ଯାହା ପ୍ରାକ୍ତର ବାହାରିବାର

ଏଥରେ କମେଟାରକ ଟ ୮୦୯ ବା ଶତ
ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁଇଅଷ୍ଟ ସମୟରୁ କଗର ବୈଷନାଳ
ଅଭୟ ହୋଇ ଏ ଭ୍ୟାଥାର ସବାପେଣ୍ଠା ଦୂରତ୍ବ
ଏବଂ ସତ୍ୱର୍ଷ ହୋଇଥୁଲ ଚାରଙ୍ଗ କଗରକାରୀ
ପ୍ରାୟ ସମୟେ ଏଥିରେ ଯୋଗ ହେଉଥିଲା ।
କମେଟିକ ପଥରୁ ଲୁହଲୁଚୌକଠାରୁ ବନ୍ଦୁଚାର,
ବଦୟିକାର, ମତ୍ତୁ କରିବେବର
ମସଛବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏବଂ ସେଠାରୁ ରଂବଜଟୋର
ହେ ପଢିଥା ଓ କଟକତଣ୍ଡା ବାଟେ ଗୁଣନୀ-
ଚୌକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସତ୍ୱର ଦୂର ପାଖରେ
କମେଟା ଆମାଳା ଝଟିଥିଲ ଓ ଦେବାଳ ଓ
ପରବାଳଠାରୁ ସମୋତ୍ତବ ସବାପଣ
ଧାଇଥିଲେ । ଶରବାଲୁ ପମ୍ପ ବୋଠ
ବୈଷନାଳ ହୋଇଥିଲ ଏବଂ ଏହି
ଧତ୍ତକମାଳକାର ଦୂରପାଞ୍ଚ ଏବଂ କଗରର
ଅଭୟ ଅନ୍ଧର କେବମାନେ ଆପଣା
ଦରେ ଓ ବାତୁହାରରେ ସେ ଯାହା ଦେଖା
ନେବାରେ ଅଳୁଅ ଦେଇଥିଲେ । ପ୍ରାୟ କୌଣସି
ସତ୍ୱର ବା ଗନ୍ଧିରେ ସେଷାର୍ଥର ଅଳୁକ ନ
ଥିଲ । ବୈଷନାଳ ସଙ୍କେ ମୁଖଦ ସୃଷ୍ଟିର
ଦରିଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଳୁକ ନ ଥିଲ କୁହର କମେଟା
ମେୟାନ୍ତପୁରକ ଓ ହାତୁକାର ଏହି ଦୂରପା-
ଳରେ ଗୋହବଳଶାର୍ଦ୍ଵ ଦୂରତ୍ବ ପାଇବ ପ୍ରପୁର
ଦୂରଥିଲେ । ଏମାଟକମାଳ 'ଜାତାଚନ୍ଦ୍ର' କାରାତ
ଓ ଲୁଗାରେ ମୁନବରୁଣେ ସତ୍ୱର ହୋଇଥିଲ
ଏବଂ ଭାବରେ ପରିଷେଷକ ମନ୍ଦରସତ୍ତବ ବଧାମାନ
ଗହିରେ ଲେଖା ଥୁଲ ସରବାଲୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ନିଧରେ କେବଳ କଲେକ୍ଟାରଙ୍କରେ ଏବଂ
କେବଳଶାକ ସଦର ହାରମାଳରେ ଦୂରତ୍ବ
ତହିତ ପାଇବମାଳ ପ୍ରପୁର ହୋଇଥିଲ ଓ ସବ-
ରାଧାକାର ଓ କୌଣସିରତୀର ପାଣି ସନ୍ଧୁରେ
କୁହ ତହିତ ପାଇବମାଳ ଲଗା ପାଇଥିଲ ।
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଚାର୍ମାନୟମାଳ ପରାମା ଫୂଲ ଓ
ଦେବବାରୁଣ୍ୟରେ ହେତେଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ ସତ୍ୱର
ହୋଇଥିଲ । ସରବାଲୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
ବୈଷନାଳ ସତ୍ୱର ବାହୁମନୀକ ମନ୍ଦର୍ମୁଖ
କଥାରୁ କମେଟର ସାହେବ ଟ ୩୦୦୯ ଟା
କଟକରୁ ଦେଇଥିଲେ ନାହିଁ କଲେକ୍ଟରଙ୍କରେ କେବଳ
କାନ୍ତି କବା ଯେତି କାନ୍ତି ଦେଇଲେ କହିରେ
ସନ୍ଧୁର ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଅନ୍ତରୋପର
କରିବ ଦେଇ ଏବଂ ଶର୍ଷପାଇଁ ଯେହି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ
କାନ୍ତି ସେପର ଅନ୍ତରୋପ ଦେବାର କାନ୍ତି

ଛାଇଁ ରଖ ଦେବୁ ଏକ ସଙ୍ଗ ୧୮୮୭ ମହେବା

ଭବନସାହେବ ।

ଭାବା ଦେଲ ନାହିଁ । ଉପରକର ସୁରୂପ
ଲେଖାଗାର ପାରେ ସେ କ୍ରମୀଲୁ କଚେଷାକ
ଟ ୮୯ କା ବିଅର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଥଳେ ଅଧାଳପକୁ
ଦେବଳ ଟ ୨୫୯ କା ବିଅର୍ଯ୍ୟ । ଅନ୍ତର୍ମାନ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଜ୍ଞାନ ଏହିପର ସରକାରୀ ସାହାଯ୍ୟ
ଜ୍ଞାନ ପାଇ ସୁଭାବକ । ବଡ଼ କର୍ମଶିଳ୍ପୀ ଅପଣା-
ଅଧୀନସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଏମନ୍ତ ସ୍ଵନାର ସଜାର
ସ୍ଥଳେ ସେ ଜ୍ଞାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧି ଓ ପରିଶ୍ରମକୁ ପ୍ରକଳ୍ପି-
ନ କର ରହ ପାରନ୍ତ ନାହିଁ । ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ
କିବେଳନାରେ ସାଜ ସନ୍ଧା ବିଷୟରେ ତାଙ୍କ
ଏଇ ସବକାଣ୍ଠ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ-
ପ୍ରାନ୍ତ ଅଧିକାର କରିଥିଲୁ ଏହି ଗୋଟିଏକାର
ପ୍ରାନ୍ତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ଦେଖିବାକୁ ବଡ଼ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ-
ଥିଲା ।

ଲୁଗର ବେଷନାର ଶୋଭା ଅଦାଳିତ
ପୋଖରିଠାରୁ ପାଗଲଖାନା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନ ମଞ୍ଚ
ରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । ଅଜେକ-
ବୁଡ଼ିଏ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଏଠାରେ ଏକଟେ ପୁଣି
ଓ ସବୁଥିରେ ବୈଷ୍ଣବ ହେବାର ଏପରି
ହେଲା । ଅଦାଳିତର ବେଷନାର କେତେବେଳେ
ଗରୁଆତ୍ମକରେ ରହିଗଲା । ମିଛିଲିଷ୍ଟିପଲ
ତିବିଷାଳୟର ଗୁରୁଟ ଯେମନ୍ତ ପୁନର ଉତ୍ତର
ରେ ପାତମାକା ତେମନ୍ତ ଶୋଭା ପାଇଥିଲା ।
ପ୍ରପାଖାନା ଫୁଲ ପତାକା ଝାଲର ପ୍ରହିତରେ
ଦରି ସାତ ଥିଲା ଜେଲଖାନା ସମ୍ମରେ କାନା
ଦର୍ଶିର ଅଳେକ ଥିଲା ମନୋଦର ଦଶଥିଲ
ଏବଂ ପାଗଲଖାନାର ବେଷେଷିତ ତିବରର
ବେଷନାର ଅଳ୍ପରେ ଅଧିକ ଶୋଭାକର ହୋଇ
ଥିଲା । କବନ୍ଦରଷ୍ଟିଲ ଦାଣ୍ଡରୁ ଉତ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଥିଲା । ବାଲୁବଜ୍ଜାରରେ ଜା-
ପୁର ଗମାରଗ ଅପଣା ଗୋକାଳ ଶିବରେ
ମହାଶୀଳର ଏବଂ ସହରମୁଣ୍ଡି ବନ୍ଧାଳ ଦେଇ
ଦର୍ଶକଙ୍କ ଅକର୍ଷଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏ ବିଜା-
ରର ଅନ୍ଧାଳୟ ତାନ୍ତ୍ରିକାନା ଓ ଦୋହାଳର
ଅନ୍ଧାଳୟମାନେ ଫୁଲ ଦେବବାରୁପଢ଼ି ତିବି
ପତାକା ଲଜ୍ଜାଦ ହୁଏ ଆପଣା ସ୍ଥାନ ପୁଷ୍ଟିର
କର ସବୁତିର ପରିବୟ କେଇଥିଲେ । ଧିନରେ
ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତେ କିମ୍ବାହ ସବୁକରେ ଏ
ବାର୍ଷିକେ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ସେଠାରେ
ଦୋହାଳ ଦେଇବକୁ ଏହେ ଯାହା ବାହାରିଥିଲେ
ଯେ ସନ୍ଧା ସମୟର ବହ ଏ ଓ ଗ୍ରା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସତ୍ତବମାନଙ୍କରେ କିବି ହୋଇଥିଲା ।

ଶବ୍ଦ କାହିଁ ଗୁଣ ଉତ୍ସବ କଲେବନ୍ଧୁ
କରେଥାଏ ବ୍ୟକ୍ତିଶରେ ତେବେ ଓ ସାମିଧୂଳାହୁରୀ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନାଟ୍ଯାଳାକାରେ କାର୍ଯ୍ୟାଚ
ଏବିଜନ୍ମଦ୍ୱାରାଖରେ ଅଚୟବାଳା ଅରମ ହେଲେ
ଏକଗରିବ ପ୍ରଧାନଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱା ଏବି ବାକୁତ୍ତା-
ରୁ ଅଧିକାରୀ ଏବି ଦଫା ବାରି ଏଠାରେ ପ୍ରାୟ
ବଢ଼ିଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହିଁ କରୁଥିଲେ ଏବି ସା-
ହେଲେ ବିବ ଉତ୍ସବାଳୀ ନାଳା ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ମୃତି
ମହାଶୟମାଳାକ ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଇଥିଲେ
ମଜ୍ଜିଲସର ଶ୍ଵାନେଟି ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵରର ହୋଇ-
ଥିଲା ଅଳ୍ପ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁର ହିଟିରୁ ତେବେ ସ୍ଵରକର
ହେଲେ ନାହିଁ । ବୌରୀ ଅଟକ କି ଥିବାରୁ
ନାଳାପବାର ଲେବ ଆସନ ମାତ୍ର ବସିଲେ ଓ
କେବେକ ଦୂରନ୍ତରେ ପ୍ରାନ୍ତନ ପାଇ ବାହୁଡ଼ି
ଗଲେ । ଏଠାରେ ଗୋଟିଏ ଦୂର୍ଘଟନା ମଝ ସାହି-
ବାରୁ ସାହେବମାଲଙ୍କର ଅମୋଦରେ କହି ବ୍ୟା-
କାରି ହେଲେ । ଏକଖଣ୍ଡ ଦରି ଲେଉଛି ପତିବାରୁ
ତହିଁର ବିଷୟକା ଏବି ବିବ ଉପିଲ ସାମାନ୍ୟ
ଆସାଇ ପାଇଲେ । ସାହେବମାରେ ଗଟ ହୋଇଲେ
ଦୟା ଉତ୍ସବ ବାହାର ଗର୍ବ ମାତ୍ର ବାହୁମାନେ
ଅନେକ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ।

ଆହସବାଳ ବଡ଼ ପଦିଲାର ହୋଇଥିଲା ।
ବାଲୁକାର ନିବାସ ସାମନ୍ଦର୍ଶନର ବାରଗିର
କଥା ପଠନମାନେ ଅନେକଥର ଶୁଣିଥିଲା ।
ବେହବିଳି ଏ ସମସ୍ତ ଆହସବାଳ ଦେଖଇ
ପୁଣି ପ୍ରଗଂଧା ଲଭ କଲା ବଡ଼ ସୁଖରବିଷୟ
ଅଛି । ଭାଙ୍ଗ ନିବାରଣର ସୁଖଜୀବି ଅଭିଭୂତ
ମଜ୍ଜିଲିପର ଲେବମାନେ ସମସ୍ତ ବାଜ ଦେଖି-
ପାଇଲେ ଲାହିଁ ଏହି ବାଳ ପୋଡ଼ିବାରେ
ବହୁତ ଫଳମ ହେବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅକେକବର
କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା । ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଲାଖିତ ଅନୁଷ୍ଠାନିକପତ୍ରାନ୍ତରେ ବାଜ
ପୋଡ଼ିବାର ବନୋବସ୍ତୁ ହୋଇଥିଲେ ବିଶେଷ
ସୁଖକର ହୋଇଥାଏ ।

ସଦ୍ୟିଷ ବ ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତବନ୍ଧ ଏଠାରେ
ନୃତ୍ୟ ଜୀବନ ହୋଇଥିଲ ଏକ ଭାଷା ଦେଖି
ବାଲୁ ବାହାରିଥିଲ ଅଚ୍ଛବ କି ସ୍ଵଲ୍ପ କଥାର
ଜଗରର ଶୁଣଦିଗର ଲେବଙ୍କ ଅମୋଦ ଜମିର
ଶୂନ୍ୟିତିର ଅବଳତ ଫୋଖି ବନ୍ଦେବଜାର
ଶଖାହାଟ ଏବ ଲେଲଜାବଜାର ଏହ ପ୍ରାଚୀମା-
ନ୍ଦ୍ରରେ ଏକବିଲ କୃଷ୍ଣଲକ୍ଷ୍ମୀଯାତ୍ରା ବିଦ୍ୟ ପଣ୍ଡି-
ତାରୁ ସବାଳପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲ ଏକ ଜନ୍ମବ
ଜଗରର କୌଣସି ଅଂଶରେ ଅମୋଦର ଅଭିନ

ଅନ୍ତର୍ଭୂତ ହୋଇ ନଥିଲା । କୁକୁଳ କମିଟିବର
ଏହି ବନୋବସ୍ତୁ କରସୁନ୍ଦର ହୋଇଥିଲା ।

ଏ ଦିନର ଦ୍ୱାରା ଏହିପରି ଶେଷ ହେଲା ।
ତାଙ୍ଗରଖ ଗୁରୁକାର ପ୍ରାଚିକାଳରେ ଗୁଣୀଯାଳୀ-
ଠାରୁ ବଳେଜ ଧୟାନ୍ତୁ ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟର ଶାଖ-
ମାକେ ରେବନଶା ବଳେଜଠାରେ ଏକଟ୍ରିଟ
ହୋଇ ବାଜା ନିୟାଳ ଜିଜ୍ଞାସିପଣେ ସେଇ
ଜୁଲିଗୀର ଗାଇ ଶ୍ରେଣୀବିଦ୍ୟାଳୟ ପ୍ରଥମେ କମି-
ଶ୍ଵରଙ୍କ ଦିନରେ ପ୍ରବେଶପୂର୍ବକ ସାହେବଙ୍କୁ ଗୀର
ଶ୍ରେଣୀର କଟିକଟଣ୍ଟାବାଟେ ବଳେଜକୁ ଦେବକ
ଦେଖିବେ ତାମାର ସଙ୍ଗେ ସାନ୍ଧାର ବର
ପଲ୍ଲଟକ ଦରପାବଳୀର ଓ ବାଲୁବଜାର ବାଟେ
ଧୂଣି ବଳେଜରେ ପଦ୍ମହଲେ । ସେଠାରେ
ସେମାନଙ୍କୁ ମିଶ୍ରାବିଭେଜନ ଦିଅୟାର ବିଦ୍ୟାୟ
ଦିଅଗଲ । ଏ ଉତ୍ସବ ଏ କଗରରେ ଅଛନବ
ଏବଂ ଏ ଦୂର୍ଧି ଏମନ୍ତ ପ୍ରାଚିକର ହୋଇଥିଲା
ଯେ କେବେ ମନ୍ଦୁ ପାଶେର ଯିବାର ନୁହୁର
ଏହି ଦୃଶ୍ୟଟି ଦେଖାଇବାରୁ ଥମ୍ବମାକେ
ଜୁବଳ କମିଶ୍ଟାଙ୍କ ଫିଲେଟ ଧଳ୍ୟକାଦ ଦେଉଥିବୁ ।
ପିଲମାନଙ୍କ ଗାଇବାକାରର ବେତ୍ତେଗୁଡ଼ିଏ
ଜୁବଳ ଗୀର ଇଂରାଜୀ ଭିର୍ଦ୍ଦୁ ଓ ତୁମ୍ଭରେ ରଚିଲ
ହୋଇଥିଲା । ମୁସଲମାନ ଇହମାକେ ଭିର୍ଦ୍ଦୁଗୀର
ତୋଳବ ବାଂଶୀ ସଙ୍ଗେ ଗାଉଥିଲେ ଏବଂ ତାମା
ସବୀତାରୁ ଅନ୍ଧକ ଶୁଣାବିବ ହୋଇଥିଲା । ଅଧି-
କାଂଶ ଶୁଣି ଅମ୍ବମାନଙ୍କ ସୁ କହ ବାବୁ ଶାଖା-
କାଥରପ୍ରକାର ରତ୍ନ ଗୀର ଗାୟକ ବରୁଥିଲେ
ମାତ୍ର ଗୀତର କହୁ ତରତରଯୁ ରତ୍ନ ହୋଇ
ଥିବାରୁ ପିଲଙ୍କ ଦଳ ସାଜ ନ ଥିଲା । ଅଳ୍ପଧାରି
ଗୀର ପିଲମାନଙ୍କ ଅପେକ୍ଷାକୁବ ହଲ ଗାଉଥିଲେ
ସ୍ଥାନକୁରେ ଭକ୍ତ ଗୀର ଏବଂ ଆହୁ ଯୋଗିଏ
ଗୀର ପାଇଶି ହେଲା ।

ଏହି ଅମୋଦ ସଙ୍ଗେ ସଦାଳ କୁ ଧରାଇ
ସମୟରେ କଥକ ଆଜାଡ଼େମେର ଶତପାଳକୁ
କାର୍ଯ୍ୟର ପୁରସ୍କାର ଶିଥାଖାଳୀ ଗୁରୁରେ ଜାନ୍ମର
କୁବର୍ତ୍ତ ସାହେବ ବନ୍ଧୁଙ୍କ କଲେ । ପିଲାଙ୍କ ଲାଳା
ଦେଖିବାରେ ଅନେକ ଲେଳ ମତ୍ତୁ ଥିବାରୁ
ଅଛିଲୁ ଦର୍ଶକ ଏଠାକୁ ଅସେଥିଲେ, ଏହିଦାନ୍ତରେ
ଲୟର ବଷ୍ଟୁ କାଷକୁରେ ପ୍ରକାଶ କରିବାର
ନାହିଁ ।

ଅପରାଧ ଏ ୨ ଥା ଉତ୍ତରାବୁ ଏ ନଗରର
ଆମକାମାକ ବାହାରିଗଲ ଅରମ୍ଭ ଦେଲ ।
ଏ ଥା ସମୟରେ ଅଜାଧାରୁ କଲେକ୍ଟରୀ
କଲେଶ୍ଵର ଦୂରାବେ ଏକଚିନ୍ତା ହେଲେ । ଏବା

ସତ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଠାରେ ଖେଳ ଦେଲା
କହି ଉତ୍ତରାବୁ ସେମାନେ ସତ୍ୟ ଏ ଦୟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବଜାରରେ କୌଡ଼ା କର କର ଅପଣା ପରକୁ
ବାହୁଦିଵ ଗଲେ । ସବୁପଦା ୧୦ ପଞ୍ଚ ଆଖାତା
ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ଏମାନଙ୍କ ଲେଳ ଓ ବ୍ୟବସାୟରେ
ନଗର ବନ୍ଧି ଉଠିଥିଲା । ପ୍ରଭେଦକ ଅଳ୍ପ-
ଫାର ଗୁର ବର୍ଣ୍ଣକ ବରିବାରୁ ଅମୃତାଳକର
ଶ୍ଵାର ଏ ସମୟ ଲାହି । ସମସ୍ତେ ଅପଣା,
ନିଷିଦ୍ଧାତା ଦେଖାଉ ଦର୍ଶକମଳଙ୍କ ସନ୍ଦୋଷ-
ଦୂଷି ବରିଥିଲ ଏବଂ ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ କାପଳ
ଓ ଦରଦାବଜାରର କୁଣ୍ଡ ଅମ୍ବୁ ଖଲପାର
ବିକୋଣ ନେବନୀପିର ପଟା ପୁରଳ ଛେଲଙ୍ଗା
ବଜାରର ବାଦନର ବାବୁ କୁଣ୍ଡ ବଢ଼ି ପୁନର
ହୋଇଥିଲା ।

ସାଧାରଣ ଥିଲେ ଏହିରୁପେ ଶେଷହେ-
ଲେବେ ସମସ୍ତକର ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ସହ ଏ ଏ ପା ଦୂରାଚୁ ଖଂଜମାନେ କହି-
ମଧ୍ୟରେ ଏବ ଚାହୁମାନେ ବାରୁ ବାଲିପଦ
ବାନର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ପରିତାରେ ଲାଟବାରିଯୁକ୍ତର ପ୍ରାୟ
ସକାଳ ପର୍ଦ୍ଦକ୍ତ ମାନ୍ୟଲେ ଏବ ବଜାରରେ
କେବେକୁପ୍ରାନ୍ତରେ ନଥ ପାଦା ଦେହାରୁଳା ଗାନ୍ଧୀ
ବାଲିପଦ ବାନର୍ଯ୍ୟ ଏହି ଉପଲବ୍ଧତର ସାହେବ
ପୁଣି କରିବାର ମାନସ ରତ୍ନିଧିଙ୍କ ମାତି ଧାରେ-
ବିମାନକୁ ଅବହାପ ନ ସବାରୁ ଜାହା ପୁଣି-
ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

ଏହିକୁଣ୍ଡେ ଶ୍ରମଣୀ ଘରରେଷ୍ଟାଙ୍କ ପଞ୍ଚାଶ୍ରମ-
କାର୍ଯ୍ୟର ମହେସୁର ଏ ଲଗରରେ ନିଷ୍ଠାପିତ
ଦେଲା । ଏମନ୍ତ ସବ୍ ମନୋରଜ୍ଜଳ ଓ ନିର୍ମଳ
ପ୍ରଭାରର ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଧାରେ କେବେ
ଦେଖା ଯାଇ ନ ଥିଲ ଏହି ଏହିକାର ସମ୍ମୁଖୀନ
କେବେ କେବେ ନିର୍ମଳ ହେଲାଇବାକୁ
କେବେ ସ୍ଵପ୍ନୋମ ପାଇ ନ ଥିଲେ । ଏ ଶୁଭ
ଘଟନାଟ ସର୍ବକାଳ ଲେକବ ମନରେ ଯାଗରିବ
କିଛି ଏହି ତାହା ସୁଭର୍ଣ୍ଣ କର ଶାନ୍ତି
କରିବିଷେଷାଙ୍କର ସର୍ବ ଦୋଷଜୀ ଧର୍ମକାଳ
ଲେବେ କରୁଥିବେ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହାରେ

ଏଠା ନେଇନିଇପାଇଛି ଏହି ହିତିରସବୁ
ଅଭିନନ୍ଦନପଥମାଳ ଦେଉଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ
ମଧ୍ୟ ତାରରେ ଯଠା ଯାଇସବାରୁ କସବର
ଅନୁଷ୍ଠାନିକମଧ୍ୟରେ ଅଣିଲ କାହାର । ଅଭିନନ୍ଦନ-
ପଥମାଳ ପ୍ରାଚୀନାନ୍ତରେ ପରାପର ଦେଲ ।

ପାଇଁବ—ଶ୍ରୀ ସଂତତିଜନ ପାହେ-
କିମ୍ବା ଶକ୍ତିବିଦ୍ରୋହ କଷ୍ଟକଷ୍ଟମାନେ ଦେବୀ।

କର ପ୍ରାୟ ଦୂରେଇବଳା ସଗର କରିଅଛନ୍ତି
ଏବ ମିଛକିପୋଲାଟି ଟା ୩୦ ଲା ସାହାର
ବେଳେଅଛନ୍ତି । ଏହିକଷ୍ଟ ଟଙ୍କାର ଉପରିଦିଶ
ବେଷତାର ଅବସରାଳ ଏବ ନଗରର ପ୍ରୟାନ୍ତ
ପ୍ରାକମ ନବରେ ସତ୍ତାଦିହାର ବ୍ୟୁତିରେବର
ଏବ ଅଧିକଃ ଥାଳ ଦୁଃଖିଗାନ୍ତଙ୍କ ଅନୁବନ
କରିବ ହେବାର ବନୋବସ୍ତ ହୋଇଥିଲା
ସେହିର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବ ।

ଅନୁମୂଳ—ଅଜିବାଲ ଅନୁମୂଳରେ ଜୀବିତ
କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତେ ଅଜନରେ ମନ୍ତ୍ର
ଦୋଷାଶ୍ଵରୀ । ସରବାରଙ୍ଗର ଦେଖିଥୁବୁ
ହୃଦୟକୁ, ସରବରକାର ଏବଂ ପ୍ରକାମନେ
ଦିକିର ଦୋଷ ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୦୫ ମୂଳା ସମ୍ପଦ
କରିଅଛନ୍ତି । ତତ୍ତ୍ଵଧର୍ମ ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୦୫ କା
ସବୁରୁକ୍ତ କର୍ମିର, ସେବକାରୀ, ନୂରଦୀର
ଅଜିବାଲ ଓ ଜରିବନାଙ୍କୁ ଅନବିଷ୍ଟ ବିଚ-
ବଶରେ ଏବଂ ଅବଶେଷ ଟଙ୍କା ଛାନ୍ତି କରିବଳୁ
ସୁରଖ ରକ୍ଷଣା ସକାରେ ଗୋଟିଏ ତିରସ୍ତାୟୀ
ଜାର୍ଦ୍ଦୁ ପ୍ରାପନରେ ବ୍ୟୟ ଦେବ ବୋଲି ସମସ୍ତେ
ଧିର କରିଅବନ୍ତି । ଦୁର୍ଗର ମଧ୍ୟମ ସବଳୁ
ଦୀର୍ଘର ଦନ୍ତଖରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାଶ ଘର-
ଦର ଜମୀର ଦେବିଅଛି ଏହାର କର୍ତ୍ତ୍ବ ପ୍ରାୟ
ଶେଷ ହେଲଣି । ଦୁର୍ଗର ଏହାକୁ ପାରୁ ଅନ୍ୟ
ପାରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାୟ ଏବମାନର ଧଥ ବେଳ-
ନାହିଁ ଓ ପୁନରେ ଦୂର୍ଗର ଦେବ ଅନୁମୂଳ-
ପ୍ରକାମାନେ ପ୍ରବାର ସମୟରେ ଏହେତୁର
ବିଶ୍ଵାସରେ ତମ ଦେଖାଇବା ବଡ଼ ଅଜନର
ବିଷୟ ଅଛେ ।

ବିଷୟ— ୧. ଚକର ପିତ୍ତୁଆମାସ ଚାନ୍ଦି-
ଶିଖ ଶୁଧିକାର ଅଥବା ସମୟରେ ଶା ଆମଜା-
ନ୍ଦରଗେଣ୍ୟାଙ୍କ ସନ୍ଧାନ ସୂଚନା ବନ୍ଦକଷ୍ଟ
ଏବଂ ଶପଦାବ କରାଯିବ ବହୁଭ୍ରତ୍ୟୁ ସଜକାନ୍ତୀ-
ରୀରେ ଓ ସକର୍ମାଙ୍କରକ ହାତ ଅନୁମତି
ଦିଦିତ୍ରମାନକର ଅନ୍ତରେ ଦିଲାପିତା ।

୧ । ଏହିଦିକ ପ୍ରାତିମାନରେ ରଖସ୍ତ-
ଶକ୍ତିଧାତା ନିଜକୁଡ଼ିଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶକ୍ତି
ଆପଣା । ଦ୍ୱାରେ ଦୂର୍ଗମ୍ଭେତ୍ତ ରମ୍ଭବ ପ୍ରାପନ-
ବିଦିନ ଏହି ସମ୍ବାଦମୟକେ ପ୍ରସବ କାଲ
ସେଷକାଳ କରିବେ ସକାଟି ଏହି ଶକ୍ତିଧାତା
ଅବେବକ୍ତ ନନ୍ଦର ଓ ବେଳା ତେଜିକାଳୀନ
ଏ ଆନାହତାମାତ୍ର ଦୃଶ୍ୟରୁଷେ ଯାତ୍ରାକ୍ଲିହାର
ଯକ୍ଷିତ ହୋଇ ଅଳ୍ପକିନ୍ତ ଦେବ ଏବଂ
କଥାଗ୍ରୁହ ପ୍ରଧାକାର ଦୀଶ୍ଵରମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ

ବୈଷକ୍ରାନ୍ତ ଦେବ ପ୍ରତିବାଦିମାନେ ଯେ ପାଦାନ୍ତ
ର ଉଚ୍ଛାନୁସାରେ ଲାମାବଳୀର୍ଥର ଶ୍ରୀଅଧ୍ୟନାତ
ନୃତ୍ୟାଦିହାର ଅମେବ ପ୍ରମେବ ଜୀବନେ ।

୩ । ଏହି ନିଜଗଡ଼ଠାରେ ସେଇଁ କୁହଳ-
ବାଟ ମୀର ଦୋ-ଅଛି ସେହଠାରେ ବର
୪ । ଏହି ଉତ୍ତରାଞ୍ଚଳ ସଙ୍କଷିତବାଜାର ଦେଖ
ଏବଂ ବୈଷଣିକ ଓ ଆଶ୍ରମକାଳୀନ ଦେଖା-
ଯିବ ।

୪ । ଏହି ବୋଲି ଶାଖାନୀତି କୁଳରେ ସମ୍ମାନକ
କଥିଲା ଉପଲବ୍ଧରେ ଦେହ ସମୟରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ
ହେବ । ଏହି କହିଗୁରୁ ନୃତ୍ୟନାଟାନ ତଥା ପରି
ଚରମାର ଯଜ୍ଞ ଦେବରୁ ଦିଷ୍ଟପ୍ରକଳ୍ପ ଅବାକ
ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରା କରିବାକୁ ମେହିଏ କ୍ଷେତ୍ର
ଦୟାରୀକା ।

* । ମଧ୍ୟସଲକୁ ତାରଗୀଥୁ ଗ୍ରାମବାଚିମାନେ
କିନ୍ତୁ ନିର୍ବିରତ ଭାଇଖ ସଜ୍ଜାବନ୍ଦୀରେ
ଆଗାଁ ଗ୍ରାମରେ ବେସଲାର କିମ୍ବାକେ
ଏହି କାମବଳାର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଓ ବାଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ପେଣ୍ଡି
ଗ୍ରାମବାଚିମାନଙ୍କୁ ଯାହା ମିଳିଲ ଉଦ୍‌ଦୃଷ୍ଟିରେ
ସେମାନେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦ ଦର ମୁଣ୍ଡ ଦୂରକ
କିମ୍ବାକେ ।

୨। ବିଜର “ ବିଜାଦିତ ପାଇଁ
ଲାକବ ପ୍ରସ୍ତରି କନିର ସରକୋଷରୁ
ଟ ୫୦୦୯ ଲା ଧର୍ମିକ ଏବ ଏହ କଞ୍ଚା-
ମଧ୍ୟରେ ଜାଗା ହୋଇଥିବା ସତକ ନିରକ୍ଷରେ
ସେହି ନିର୍ଜଳ ଧରମୟ ସ୍ଥାନମାନ ଅଛି
ଦେଶକରେ ଗୋ ଶ ହୁଏ ବ୍ୟାଲୁର
ଦୟାମାନ ପରିବାରକର ଜିବାନର
ସୁଖିଧା କରି ଦୟାପିବ ଏହ କୃମାଙ୍ଗକ
ପ୍ରସ୍ତର ନିମନ୍ତେ ସରକୋଷରୁ ଟ ୮୦୯ ଲା
ଦୟାପିବ ।

୨। କଷ୍ଟମାଳଙ୍କରଖରୁ ତୃତୀମାଲକରଖରୁ
ଦୂରଜଗ କଷ୍ଟମାଳଙ୍କ ଶା ଶାନ୍ତି ଭାରତେଷ୍ଟରକ
ପରାୟୁ ଏବଂ ଶାହିତ ବାନିତାରେ ମୁଣ୍ଡ ଦୟା
ଯିବ ।

ପା ଏକବ୍ୟନ୍ତ ଅଭିନନ୍ଦର୍ଥ ଶ୍ରମଜୀ ଘର-
ଦେଖେଥାବୁ ଶର୍ମାରେ ଆଚିତ ଦୟାଦିବା ଆକାଶ
ଦେଖିଯାଇଲା ହସ୍ତକ୍ଷଣ ଶା ପରିଦିନେ ଗୋଟିଏ ଶାତରୁଦ୍ଧ
ଶାବାଦିବଳ ଦିକ୍ଷାରୁ ପଠାଯିବ ।

୬। ମୟେବ-ପଣ୍ଡକା ପରିଗ୍ରାହରେ ଏହି-
ଗୋଟି ଶତବିର୍ତ୍ତ ଥାଇ କରୁଥିବ ଉତ୍ସମୁଦ୍ର-
ବିଦ୍ୟାଲୟରୁ ସେଇଁ ଜନମାତ୍ର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକୀୟ-
ହିଂସା କୃତକରାରେ ଦିଦ୍ୟାଶିଖା ବିବରାକୁ

99

କୁଦଳ ପରୋପଲେ ସେ ଦୂପାଳର କେନ୍ଦ୍ର ଅପରା
ବ୍ରତାଳ ଅମ୍ବେହି ବରବାଷଙ୍ଗେ ଏଠି ଫୁରେଣୀସ୍ଵାରକୁ
ଚେତ୍ତଦେଶର ଶିର କରିଥାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ । ତିର-
ଶାୟୀ ବାର୍ତ୍ତା ମୁଖରେ କେନ୍ଦ୍ର ମହୋତ୍ସ୍ଵ ଦୂରକଣ ତଥା
ବ୍ୟୁତେ ଥିଲା ଜୀବାଳର କଳ ଯୋଗାଯକା ବନଦୂ
ସେଠା କବିକର୍ତ୍ତା କେତେବେଳେ ଗ୍ରାମର ପ୍ରକାମାର୍ଥ ସୁଧ୍ୟ-
ତମିର ବଦାର ହେବେ । — ଏ ରହିଥାଯୀ ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରସ୍ତାବ
ଅଭ୍ୟାସ ମନ୍ତ୍ରବସ୍ତୁ ଅଠଇ ।

ବିଶ୍ୱାସ ସମ୍ବାଦ ।

କୁଣ୍ଡଳ ପରିବାର ଗନ୍ଧାର ମାନ୍ସକୁ ଲାଭକୀ ଓ କଳ-
ଦେବ ସାମର୍ତ୍ତବ ମୟୁରପୁରୁଷ ଉପଲବ୍ଧରେ ଏ ହତ୍ଯାରେ
ପଚା କ୍ଲୋନ୍‌ମୋର୍ ତା ୩୦ ବିଶାତୁର ଚତୁରମାତ୍ର ତା
ଟ ଉପରେଥିଲୁ ମହା ମହାପ୍ରକ ଘରିଥିଲୁ ଏ ହତ୍ଯାରେ
ପୁରେଶୀ କବେଶୀ ପକଳ ବିଜ୍ଞାନକ କନ୍ତୁପ୍ରେକ୍ଷ ହୁଅଛି
କହିବ ଅଗ୍ରବ ଓ ଦର୍ଶକ କୁଣ୍ଡଳପଦ୍ମ ଦେବ ମନ୍ଦିରରେ
ହୋଇ ଉପରକ ଶୋଷ ପଞ୍ଚାତଳ ବଳୁଥିଲେ ସମ୍ପ୍ରେ
ସଥାଦିଧାରରେ କର୍ବା ପାଇ ପୃଷ୍ଠ ଦେଲେ ପ୍ରକଳ୍ପ, ପକ୍ଷୀ
ଭାରକ, ବର୍ମଗ୍ରୀ, ଭଦ୍ରମେଳ, ମହା, ସରବରପାର,
ପ୍ରମା, ଅଗ୍ରବ ଓ ଦୃଷ୍ଟିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ପାଠ, ମଠ, ସାଲ,
ବହାର, ମୂର୍ଖ ସଥାଦିଧାରର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବୃଦ୍ଧିତ ନିର୍ଭବ
ନିର୍ଭବ ଉପରିତଥୀରେ ନିର୍ଭବ କୁଣ୍ଡଳ କାହାର କବି ଦର୍ଶକ-
ମାତ୍ରକ ମହାପାତନ କଲେ ମାତ୍ରାକାନ୍ତରେ ଘରମୟରେ
ସୁମର୍ବିତ ହୋଇଥିଲୁ—ଦିଦ୍ଧପ୍ରକାର-ବାବ୍ୟ ପାତନକାର
ଦୂରଦେଶମାନଙ୍କର ଅଶାପାଇ କବନ ଦେଇଥିଲୁ । ଦେବ-
କାର ବାରିପଦମ ନନ୍ଦ ଅଶାପାଇ ପାତନେ ନିର୍ବାଚିତ୍ଵ
ଦେଇଥାର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ପ୍ରେତକାର ସଜାମାନକୁଣ୍ଡଳ
କୁଣ୍ଡଳ ପରିଦ୍ୱାମା ଝହର ବାହୁ ପ୍ରସର ଅତ୍ୱମରରେ
ବଳକାଣ୍ଡ ବଳକାଣ୍ଡ, କେ, ସନ୍ତରୁତ ଦେଇଦେବଦିଦିପର୍ବତ
ଅନ୍ତରୁତ ହୋଇଥିଲୁ ମୋହ ଫେରି ଯେବେ ଅନ୍ତର୍ପର୍ବତ
ଅ କୁଣ୍ଡଳ କମ କମ ଦେଇଲେ ଜହମ୍ନୀର ଦ୍ୱାରାଗଲାବ କ
ଏ ପୂର୍ବରେ ଏ କଣ୍ଠରେ ଯେତେ ପର୍ମିତ ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ମୂର୍ଖକାରେ କ କିମିତ ତର୍ଫିତ ଦେବାର କମାକ କୁଣ୍ଡଳ
ଦେବାର ତୋର ନ ଥିଲୁ ଏହିକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଖିଲାନ କାହୁ
ଦେଇଦେବ ପ୍ରସର ମହାକାପ ଓ ପର୍ବତ ପର୍ବତିରେ କବୁ-
ଦ୍ୱାରା ମୁକ୍ତାବ୍ସ ଏବଂ ଏହିରେ ଦେଖାଇ ନମୋଦିତ ଅଥବା
ଏବ ପରିବର୍ତ୍ତ କଲାନ୍ତିରେ ଦେଖାଇ ନମୋଦିତ ଅଥବା
କୁଣ୍ଡଳ କାର୍ତ୍ତିଷତୀ ଦେଖାଇ ନମୋଦିତ ମାତ୍ରକର ଏବା ମହାପର୍ବତ
ଅନ୍ତରୁତ ଅନିତ ଦେବାର କୁଣ୍ଡଳ ଦେଇଥିଲୁ ।

୬୪୭

ପ୍ରତିପଦବକ ନିମାନି ଚିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ-
ହାର ଉପାୟୀ ହୋଇ ।

ଛୁଳସେବା ସମ୍ପଦ ମହାପତ୍ର

ମୋହନ ପାତ୍ର

୧—ମତ ତା ୨ ଦିଲ୍ଲି ରହିବାର ସମ୍ଭାବ
କି ୨ ଏବଂ ସମୟରେ ଶା ଶକ ଗଣ୍ଡାଖ ସଲାହା
ପରିବର୍ଷାଳୀ ସରାର ସମ୍ମ ଅଧ୍ୟକ୍ଷଣ ହୋଇ
ଦେଖିବେ ପ୍ରକଟଣାରେ ସମ୍ମର୍ମ ଆବେଦନ

ତର୍କ ବିବର ଦେବାପର ହୁଏ ବେଳ ସେ
ଦୂରକ ପଞ୍ଜିକରେ ଗ୍ରହକର ଦୟାଶଙ୍କ ନ ଥିବା
ଓ ଏହକେବରେ ଚେରିଲମଧ୍ୟ ତ୍ରୁଟି
ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାର ସମ୍ମବନ୍ଧ ନ ଥିବାରୁ ଧାଳକ
ବର୍ଣ୍ଣିବାର ଅଳ୍ପବନ୍ଧିତ ।

୧।—କଳୁ ସଙ୍ଗର ଚିରପୁନ୍ଦୀରୁ ସଙ୍ଗାତଳ
ହସ୍ଯର ସଂଶୋଭ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତି ଅଧିକବନରେ
ଆ ଶାକଗମାଣ ସଙ୍ଗାତଳ—ଧନବିଷୟକପର
ପ୍ରଥାନୀ ଶାକମାଳ ଧର୍ଯ୍ୟାୟ କମେ ପଠ
କରିବି ।

"—ଶ୍ରୀକୃତିବ୍ୟାପନ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହାଯେ
ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁର୍ଗର ପ୍ରାଣ । ସବୁଙ୍କ ମୋ ।
ଅଭ୍ୟାସପ୍ରଦେଶରେ ଏକାଳେ ଏକାଳେ ଏକାଳେ ଏକାଳେ ଏକାଳେ
ମାନୁଷ ବିଷୟରେ ଅଚନାନକ କର ଦୋଷ-
ଅଳ୍ପ ସେ ମୋହଦମା ଏହି ମନୁଷର ନୂତନ
କର୍ମରୂପମାନକ ହ୍ରାସ ବିଜ୍ଞାନ ଅନୁର୍ଗ ଉଦୟମେ
ବିଷୟରେ ନୂତନ ହେବାରୁ ଗ୍ରାମବାହିମାନେ
ମାରପିଟ ଦର୍ଶନପ୍ରକ୍ରିୟା । ଜାବତର ମାନୁଷା ।
ସୁଲବ ପଦନ୍ତର କଣ୍ଠ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଦେବା
ହୋଇମୋହଦମା ଓ ବନ୍ଦ ପ୍ରଭୁତନରୂପଟେରୁ
ତଃ ମେଜେଷ୍ଟ୍ରିକୁ ଘୋଷି ଦେବାତଥ୍
ଶୈଖନକ କି ଦୁଇ ରାତ୍ରି ହିନ୍ଦୁ ଜାଗା
ନୂତନ କର୍ମରୂପମାନେ ବିଜ୍ଞାନ ଅନ୍ତାୟ ପର
ଏତେ ତରହର କାହିଁକି ହେଲେ ଜ୍ଞାନର
ଦ୍ୱାରା ଜାହିଁ କେତେ ତରହର ଦେ
ଅନ୍ତରେ ହେବାର ମହାବାହି କି ।

୪।—କୁଳ ଦୟାରେ ହେ ସେଷନ
ଅତିଧି କିଳବ୍ୟାପରେ ବରବାବୁ ହେ
ଅନ୍ତିମ

* ।—ପ୍ରତି କୁହଳ ଉପରେରେ ସବୀ
ଦେବତାର ଟଳା ସନ୍ଧା ଦେଇସୁଲେ ମଧ୍ୟ
ସୁନ୍ଦର ନଳର ଏହି ଦେବତାର ଉପରେ
ସଙ୍ଗେ ମନ୍ଦିର ଉଚ୍ଚତାର ଶରୀ ସଜ୍ଜାବଦିମାନେ
ଦେବତାର ପାଦ ଦେଖିଲୁଣ୍ଡିଲୁଣ୍ଡି ।

ସୁଲ୍ମ	ଏକାଳ ଦୟନୀୟ ଶ୍ରୀଜନମାତାଙ୍କର ଧ୍ୟାନଶାସ୍ତ୍ର ସମ୍ପଦ ମହାତ୍ମା
୧୯୫୮୭	ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତନାୟକ ପାତ୍ରମୂର୍ତ୍ତି ମହାତ୍ମା ଗାଁର ମହାତ୍ମା

ମାତ୍ରବିର ଶୟତ୍ର ଚିହ୍ନଅପଦକ ସମ୍ମାଦ
ମନୀର୍ଯ୍ୟ ସମୀକ୍ଷା
ମନୀର୍ଯ୍ୟ ।

ମହାମାଳ୍ୟ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ସୁମଧୁର ଖେଣ୍ଡକ ଦାହେ
ପାଥାକୁ ଚନ୍ଦମୀପ ଛା ୧୯ ମର ଫ

୪ ୧୦ ତା ସମୟେ କଣ୍ଠାରୀ ନିଜ ବିଜ୍ଞାରେ
ପଦ୍ମଶିଳ ଅବସର ଏ ୫ ତା ସମୟରେ ସୁନ୍ଦର
ଓ ଗୋପୁଷ୍ଟିର ଓ ତାଙ୍କୁ ରଙ୍ଗାଳା ଘରରେ
କର ଏ ୫ ତା ସମୟରୁ ଏ ୭ ତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସହରି ମହାଲର ମମଳ ମୋବଦମା ବିଦ୍ୟା-
ରଖ କଲେ ଉତ୍ତରରେ ନୟାଗଢ଼ର ଶା ସକା-
ଶାହେବ ନୟାଗଢ଼ ନିଜ ସହରରେ ଥାବେ-
ବର ଦେଇ ପଖରୁ ସ୍ତରେ ଦର୍ଶନ୍ୟକ
ଏମାଲର ସମ୍ମା ହେବ ଅନେକ ରବମର
ଦେଇଲାଇ କରିଲାଇ ଏ ୮ ତା ସମୟରେ
ଥାହେବ ଓ ଶକା ଘେରି ଦେଖିବା ଅଛି
କାଥରେ ତାଙ୍କୁମାର ହେବ ପରେ ତହିନୀ-
କଟ ସବର ପୁଅରାଣ ତଟରେ କମ୍ପାଳା ଓ
କ୍ଲେଉଡାଲ ଓ ବଦନଦୂଷ ଓ ପଦ୍ମଚକ୍ର ଓ
ଆମାର ଲୁଗାଓହାବେନୀ ଓ ଆଜିଏମନ୍ତିଥି
ନାହାନ ରବମର ହରମ୍ ଆପରକାଳମର
ଗୋଡ଼ାଗଲ ହରମ୍ରର ଥାହେବ ଓ ଶକା ମହି-
ସୁତ ଦୁଇଁ ସରାହେଲ ରହିଲାଇ ହର-
ଜମାକ କଲେ ସାନ୍ଧାହେବ ଓ ୫୦୦ ଟଙ୍କା
ଖର୍ଚ୍ଚରେ ଗୋଟିଏ ରଙ୍ଗମରର ଝୁହ ନାହିଁ-
କରିବ ସୁରକ୍ଷିତ କରିଥିଲେ ସେ ସରାରେ
ଥାହେବ ଓ ଶକା ଓ ସହରି ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ସମ୍ମାନ ଦକ୍ଷିଣାମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ
ଦସିଗଦେସର ବାହୁଦାମନେ ଏ ୧୦ ତା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନୃତ୍ୟାପ କରିବା ପରେ ସର-
ଜମାହେଲ ।

60189

ତେଣା ରତ୍ନକାରସମ୍ବନ୍ଧର ମାନୁଷୀ ଶାସ୍ତ୍ର
ପ୍ରଯତ୍ନକ୍ଷେତ୍ରଗ୍ରହ ସାହେବ ମହାଦୟ ରତ୍ନକ
ମର ତା ୫୫ ବିଶ୍ୱରେ ଏ ଖୋଲୁ ଶୁଭମନ୍ଦିର
କର ସବ ତା ୨୦ ବିଶ୍ୱରେ ଏଠାରୁ କରମାନ
ଅଛକରୁ ପ୍ରସାର କଲେ । ପର୍ବତର ସାହେବ
ମହାଦୟ ଏହ ବେଳେହନ ଏଠାରେ ଅଭି
ରୂପ କର ଏକାଶର ଭାବଜୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିଚ୍ୟ
ଦେଖିଲା ପ୍ରଥମ ସେ ସବୁ ଯଥୋପ୍ରେସ୍
ସବନୋବସ୍ତୁ କରିପାରି । ଶ୍ରୀନୀତ୍ୟ ଲେଖକା
କଳ ଅଳ୍ପକ ପୂରିତ ମେନେ କୁରିମ ବସ୍ତୁର
ବନୋବସ୍ତୁ ଓ ବନୋବସ୍ତୁ ଲେଖକାର ଲେଖନ

ପାଠ୍ୟ ପିଲ୍ଲାବତୀ ସଂ ୧୦୭ ମେଲା

ଛଳକପାତା ।

୨୦

ଜଳୁ ଆଦିଦୁରବାଦ ପ୍ରଜାମାନେ ସେ ବେଳେରେ
ଦେବେ ତହର ସ୍ଵର୍ଗା ସମସ୍ତ ସରବରାରର
ସାରାତରେ କରିଦେଲେ ଏହି ଏଠାକାର
ଦୋହାନାହର ଭାବ ନମନେ ବେଳେରେ
ସୁବନୋହସ୍ତ କରିଗଲେ । ଏଥର ତଳ ପ୍ରାଇକ
ଦିଲବରର ବାଜମାନଙ୍କୁ ବୃଦ୍ଧତ କୁଣ୍ଡାଳ-
ପୁଣ୍ଡି ଉପଦେଶ ଦେବେ । ସୁଲ ବାଜମାନଙ୍କୁ
ରଚି, କର୍ମକଳ୍ପକୁ ଅବାଳମାନଙ୍କାର
ପିଠି ପଦ୍ମ ଶୁଭରର ସୁଲପ୍ତ ସନ୍ଦେଶ
ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶପଦ୍ମର ଏ ଦୃଷ୍ଟିକୁଣ୍ଠର ସୁଲକୁ
ମାନବରତ୍ନରେ ପରିବର୍ତ୍ତି କରିବାର ଅବ-
ଶକତା ଦୂର ଅଦେଶ ଦେଇ ଯାଇଅଛନ୍ତି ।
ମନ୍ଦିର ବୋତଂବାରସ, ଫରେଖୁର ଲୋକାର
ଓ ବନୋଦସ ଉଲକାର ଗୁହମାନ ଯେଉଁଠାରେ
ପଥ୍ର ଦେବ, ସୁଦୃଢ଼ ସେ ପ୍ରାନ୍ମାଳଙ୍କୁ ଯାଇ
ଦେଖ ପ୍ରେରକର ଗଲେ । ଏବାର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ
ମହାଦୟକର କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈରତା, ନିରକସତା
ଓ ପ୍ରତାରଗୁହର ଶୁଣିବା ବିଷୟମାନ ଦେଖି,
ଶୁଣି ସମସ୍ତେ ପ୍ରାତ ଦେଲେ । ହାନୋଦର
ଦ୍ୱୀପାଣି ଦେଇ ମାରଦ୍ଵାରା ଖୁବ୍ ମକଦମା
ଏଠାରେ ନୃତ୍ୟକୁ ବେଳେ କ୍ଷମିକୁ ହୁକୁମ
ଦୂରାଜତା ନମନେ ସୁଦୃଢ଼ ବିଷଣ୍ଣ ବଦଳରେ
ଥୀରକରିବାରେ ତାର ହୀନାକୁ ବିଷୟ
କହିଲେ । ପରେ ଏଦେଶୀମ୍ବ ଦେବେକ ବି-
କ୍ରିକ୍ରି ବନୋଦସ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଆପନ ନମନେ
ଅଦେଶ ଦେବ ଦୃଢ଼ ବାର୍ଷି ଘରବାର
କର୍ମକୁ ନକଟକୁ ଲେଖିଥିଲୁ । ଏହି ସମ୍ପଦ
ଦାରଗତି ଏଠା ଲୋକମାନେ, ମାନବର
ଆଦେଶ ବାରୁ ଦୂର ଅନୁରାଗକୁ ଧରିବାର
ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲୁ ।

କଣ୍ଠମଦ
ଶନ୍ତରତ୍ନର ପ୍ରଥାଳ
ଅନୁମାନ

ଶିଖିପନ ।

ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ ! ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ !!
ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟିବ୍ୟ !!!

ଶକ୍ତା କୃଷ୍ଣିଂଦର କର

ମହାଭାରତ ।

—୦୦—

ମହାଭାରତ ଯେ କେମନ୍ତ ପରମାଦରଣୀୟ
କୁ ଏହା ପ୍ରାୟ କୋଣେ ହିନ୍ଦୁଶଶିଳୀରେ

ଅପ୍ରକାଶ ନାହିଁ । ଏ ମହାପ୍ରକାଶ ଧର୍ମ, ଅର୍ଥ,
କାମ ଓ ଦୋଷ କାମନାରେ ବୁଝିମାନିଷରେ
ସବୁତର ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବାର ପ୍ରଥା ଥିବା ପ୍ରକାଶେ
କେବଳ ପ୍ରଥାନୀ ଗୁହମାନଙ୍କ ଗୁହରେ ଏଥର
ଏକ ସାର ପରମାନନ୍ଦ ସହି ହୋଇ ରହି
ଥିବାର ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ଏଥର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଞ୍ଚଳିତ
ପଦ୍ମ ଲେଖାର ରତ୍ନବା ଯେମନ୍ତ ସୁରତ୍ତ
ବ୍ୟାପାର ମେମନ୍ତ ବହୁବ୍ୟବସାୟ । ସୁରତ୍ତ
ଏଥର ଅଭିବ ସାଧାରଣରେ ସବଦା ବିଦ୍ୟମାନ
ରହିଥିଲୁ ।

ଦେଶହରିଷ୍ଣ ବିଜ୍ଞ ଓ ଧନବୁନଙ୍କ ସାହିଯ
ବ୍ୟତିରେକେ ଏତିରଥାବ ବିଦୃରତ ହେବାର
ଦ୍ୱାୟାନ୍ତର ନାହିଁ । ଏଥିଗାଇଁ ତାମେମାନେ
ଏକାବେଳକେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବ୍ସାୟ ବଦନ
କରିବାକୁ କାହାରକ ଅନୁରୋଧ କରି ନ ପାରୁ
କେବଳ ଏଥର ମନ୍ଦିରାସ ଓ ଅଭିଜାଗିରା
ଏଥରୁ ଏକ ସାର ଅନୁପସହ ପ୍ରବନ୍ଧ କରିବା
ବିଷୟରେ କୃତଷ୍ଠଳକୁ ହେଲେ ଆମେମାନେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଅଧିବସାୟ ସହକାରେ ଥିଲୁ ସଲଭମ୍-
ଲ୍ୟରେ ସାଧାରଣଙ୍କୁ ଦୃକ୍ ଗ୍ରହ ଯୋଗାଇବା
ବିଷୟରେ ଅପ୍ରସର ହେଲୁ ।

ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଇପକାର ମହାଭାରତ
ପ୍ରତଳ ଅଛି ଅର୍ଥାତ୍ ଶାରଳାଦାସର କୃତ
ଓ କୃଷ୍ଣିଂଦର କୃତ । ଶାରଳାଦାସ ମହାଭାରତ
ତଠାରୁ କୃଷ୍ଣିଂଦରର ମହାଭାରତ ବୁଦ୍ଧ ଓ
କୃଷ୍ଣ, କାରଣ ଏହା ସୁନ୍ଦରମହାଭାରତରୁ
କରିବାରରେ ଅଳ୍ପାଦିକ । ଏଥର ଉଦ୍‌ଦେଶ
ଗପରେ ଭଗବଦଗାତା ସମ୍ମିଳିତ ଶାନ୍ତିପଦ୍ମରେ
ଶଳଧର୍ମ, ଦାନଧର୍ମ, ମୋଷଧର୍ମ ଓ ଶେଷଗାନ-
ରେ ଦରବଂଶପଦକ ଉତ୍ସାହ ବଦୁବିଧ ଉତ୍ସମ
ଦିଷ୍ଟ ସନ୍ଦର୍ଭ ଅଛି । ଶାରଳାଦାସ ମହାଭାରତ
ରରେ ଏବରୁ କଷ୍ଟର ଜନତା ଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।
ସେ ଏ ମହାଭାରତକୁ ଥରେ ମାତ୍ର ଶାନ୍ତିଅଛନ୍ତି
ବା ଶୁଣିବେ, ତାହାକୁ ଶାରଳାଦାସ ମହାଭାରତ
ରର ଶ୍ରୀରାମର କରିବାର ପଦକାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର
ନାହିଁ ଏବୁକର ଏହି ଦୁଇଷ୍ଠପ୍ରକାଶର ଶୁଣାଇ
ଅର୍ଥାତ୍ ତବଳକାର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଦୁଇପକାରରେ ତାହାର
କିମ୍ବା ଏବରୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ନାହିଁ । କିମ୍ବା ବେଶପଦକ ଦୁଇକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ଆମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଁ ବି ଏ ଗ୍ରହ
ରାତର ଅନୁପେକ୍ଷା ଅତ୍ରାରେ ପାଇଁ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରି
ଅର୍ଥାତ୍ ପୁଣ୍ୟ ଶାନ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଅନୁଷ୍ମମପୁରେ ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରସର ଯୋଗାଇ ନ
ପାଇଲେ ଶାବକମ ନକ୍ଷର ପୂର୍ଣ୍ଣ ନ ହେବା-
ଦୁଷ୍ଟିରେ ପ୍ରତିବାଧରେ ପୁ ୧୪୪ ଶ୍ଵା ଲେଖାର
ମୁଦ୍ରିତ କର ନ୍ୟାନାଧକ ବି ୨୩ ର୍ଷମଧରେ
ପ୍ରସର ସମ୍ମିଳିତ କରିବାକୁ ସକଳ କର ଥାବୁ;
ମାତ୍ର ଅନ୍ୟନ ଗୁରୁଶର ପ୍ରାଦକ ନ ହେଲେ
କାର୍ଯ୍ୟାବୁମ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଶାବକମାନେ
ଆପଣା, ସୁରଥାକମେ ତଳଲାଖିତ ନୟମରେ
ଲୁଙ୍କ ଦେଇ ପାଇବେ ସଥା—

ଏଥର ସମ୍ମିଳିତ ପ୍ରାଦକମେ ପ୍ରତିମମୁଦ୍ରି

ପରିମାଣ	ମୂଲ୍ୟ
ପରିମାଣ	ମୂଲ୍ୟ

ଏମନ୍ତ ସଲଭମୁଦ୍ରିରେ ଏ ବୁଦ୍ଧ ମହାଭାରତ
ର ଲଭିବାର ସ୍ତରମାତ୍ର ବିଜ୍ଞ, ଧାର୍ମିକ ଓ
ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାତ୍ରକେ ଉପେକ୍ଷା ନ କରିବେ
ଏହା ସେମାନଙ୍କଠାରେ ଏକାନ୍ତି ପ୍ରାଥନା ।

ଯେଉଁମାନେ ଶାବକ, ହେବାକୁ ଉତ୍ସାହ କରି
ବେ ସେମାନେ ଆପଣା ନାମ, ଧାର୍ମ ଓ ଯେଉଁ
ପ୍ରକାଶର ଏକାନ୍ତି ପ୍ରତିମ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ
ଲେଖି ପଠାଇବେ । ଶାବକ ସଙ୍କାଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ହେବାର ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ସାହ କରି ବେଳେ ଏକବର୍ଷର
ଏକ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ ଅତ୍ରି ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ
ଦେବ ।

ପ୍ରକାଶ ଆର ବ ଯେଉଁମାନେ କ ୧୦ ର
ଶାବକକୁ ଏକବର୍ଷର ମୂଲ୍ୟ ଅତ୍ରି ମ ଏକକା-
ଲାନ ଦାନକରିବେ ସେମାନଙ୍କ ନାମ ଏକାନ୍ତି
ଶ୍ରେଣୀରୁ କର ବନା ମଳ୍ୟରେ ଏକବର୍ଷର
ମହାଭାରତ ଦାନ କରିବୁ ।

ଏହି ମହାଭାରତମର୍ଗିଯ ମୂଲ୍ୟ ଏକ ୧୨
ସମସ୍ତ ପଥକ ଲକ୍ଷକ ପ୍ରତିକଳମାନଙ୍କ ସେହି ।
ତେବେ ଶାବକ ଗୋପନକର ଶାନ୍ତ ମହାଭାରତକୁ
ନିକଟକୁ ପଠାଇବାକୁ ହେବ ମାତ୍ର ଉପାର୍ଥ
ଅର୍ଥାତ୍ ତବଳକାର୍ତ୍ତ ଅଥବା ଦୁଇପକାରରେ ତାହାର
କିମ୍ବା ଏବରୁ କରିବାର କରିବାର କରିବାର
ନାହିଁ । କିମ୍ବା ବେଶପଦକ ଦୁଇକୁ ହେବ ନାହିଁ ।

ବିଜ୍ଞାନର ଅଧିକ ପଦକ ହେବାର କିମ୍ବା
ଶାବକରୀତିମାତ୍ର ପ୍ରକାଶକ

ଅଭିରୁତ୍ତ ଉତ୍ସଳସମିବା ।
ଜା ୧୫ ଇନ୍ଦ୍ର ମାହେ ପିବେଷ୍ଟ ସତ ପାଠ୍ୟ ମସିବା ।

ORISSA ASSOCIATION'S ADDRESS.

We the undersigned members of the Orissa Association which represents the people of Orissa—a vast province in your Majesty's Indian Empire, crave permission to approach Your Majesty's Throne, and lay at its foot this our humble address expressive of our feelings at the present JUBILEE period of Your Majesty's reign.

We rejoice exceedingly and are at the same time most thankful to Almighty God that it has pleased Him to extend Your Majesty's reign over half a century; and we pray most fervently that it may last many many years longer.

We all along have felt most happy in common with the rest of Your Majesty's subjects in other parts of the Empire under a reign which could not have been more benign and benevolent; and we hasten to offer our most sincere congratulation on this auspicious occasion, as an insignificant tribute for impartial and perfect administration of justice that has so pre-eminently characterised your Majesty's long and glorious reign.

With utmost loyalty to your Majesty's Throne.

MUNICIPALITY'S ADDRESS.

We the Commissioners of the Municipality of Cuttack in Orissa, beg most humbly and respectfully to approach Your Most Gracious Majesty's Throne with deep and sincere expressions of our loyalty and devotion, and to lay at its foot this our humble address expressive of our congratulations upon your attaining the 50th year of your peaceful, happy and prosperous reign.

Words cannot give expression to our thankfulness for the many blessing we in common with other loyal subjects of Your Most Gracious Majesty have received during

can we express the feelings of deep gratitude for the great boon of Local Self-Government in municipal administration conferred upon us.

We most respectfully beg to offer to Your Most Gracious Majesty from the innermost recesses of our hearts, our homage to a life which for its purity, benevolence and universal love for all classes of your subjects alike, stands unrivalled in the annals of ages, and shows to an admiring world the spectacle of a monarch possessing the unbounded love, devotion and confidence of her people.

While reiterating our congratulations to Your Imperial Majesty upon the celebration of Your Majesty's Jubilee, we devoutly pray and hope that your Majesty may be preserved to us for many many long years in health and strength to sustain the responsibilities of Your Throne.

କୁଞ୍ଚିଲ—ରଗିତ ।

ରଗ ଶମାର—ରାତ କୁଞ୍ଚିଲ ।
ଅଛ ଅନନ୍ତରେ ନିତ୍ୟ ରାତ ଏଇବେ,
ପୂରୁ ଗୋଟିଗେ ଦେବ, ଅନନ୍ତରେ
ମାତୃକୋଳ ପରପେ, ବ ସଜା ବ ପଜାଏ,
ଯା ବଜେ, କଣ୍ଠ କଥ୍ୟ, କରୁପତ୍ରରେ ।
ସେ ମତା ରକ୍ତୋରମ୍ଭା, ଚରତପୃତିମୟା,
ପଞ୍ଚାଙ୍ଗର ସଜ୍ଜ ବଲେ ଏ ଦରେ ।
କଳମ ସେ ଅମୃତ, ଅନ୍ତରୁ ପିମ୍ପର,
ଥର ଲାଦାନ୍ତ ମାତ୍ର, ସନା ଗରହେ ।
ବେ ଅଛ ମାତା ସମ, ଶିଶୁକ ପ୍ରିୟମ,
ମନ, ମାତୃମାତ୍ର—ମନ୍ଦ କଷ୍ଟରେ ।
ମାତାକ ମେହ ରାତ, ହଥରେ କରହାନ,
କିଶୁରଙ୍ଗାତ-ରଙ୍ଗ, ଉଠୁ ସୁରବେ ।
ମାତାକୁ ଅସୁରଙ୍ଗ ଲବନ୍ତ କିମ୍ପତ,
ପୂରୁ ଅବଶ୍ୟ ମତା ସମ୍ମୋରଦେ ।

ITALIAN AIR.

16th February Happy day !
For the Queen,
Let us pray !
Celebrate the Jubilee
Come friends and be merry.
Mother of Ind.

At every door ;
Celebrate the Jubilee,
Come friends and be merry.
God save the Queen,
Mother Victoria,
Such the prayer,
Of loyal India ;
Celebrate the Jubilee,
Come friends and be merry.

ଧର ଏକବାକେ ଜୟ ରବୋରମ୍ଭ କୟ,
ଲଙ୍ଘଣ ଅଧିଷ୍ଠାତ୍ର ରହି ଯାନ୍ତ କୟ ।
ପଞ୍ଚ ବର୍ଷ ସବୁ, ସୁଖରେ ବଲେ ଅଗର,
ସେ ଭାବିମାତା ବର ଅବତି କୟ ।
ଦୁଇ ସବା ନର ଲାଗୁ, ଗାପ ଏକ ସ୍ଵର ଧର,
କୁଞ୍ଚିଲ ଆଳନ୍ତ ସଜ୍ଜ ହୋଇଥା ଅଛିଯୁ ।

ପଞ୍ଚଶିବଦିନ ଧୂତ-ସବ୍ୟରବ୍ୟ
ନ ବିକୁଳମି ସ୍ତରସରଳକ୍ଷୟଃ ।
ଅସୁରଙ୍ଗ ଗାର୍ତ୍ତମଜ ତ ରୂପ୍ୟ
ଭିକ୍ଷୁରମ୍ଭ ବରଭୂମି-ମାତା ।
Untir'd in India's good, prompt
at duty's call,
Sov'reign beneficent, seeking
the good of all,
Type of true womanhood as
queen, mother, wife,
Glorious example of a pure,
pious life,
This thy Jubilee day, 'tis
India's prayer,
Long live Victoria, Bharat-
mother.

ନ ଦୃଷ୍ଟା ମୂର୍ଖୀଷେ ବନନକରୁଚିବେ ଦେହମଧ୍ୟ
ଶୁଦ୍ଧ ରମ୍ଭ୍ୟ ବାଣୀ ନ ରବ ତନପୈଁ
ବସନ୍ତମଳାହ ।
ଅଛ ପ୍ରେୟ ପଶ୍ଚଲ୍ୟ ପଳକତଳଗା ମଦ୍ୟ
ନିରାଶ
ବ୍ରକାମଃ ସନ୍ତୋଷଃ ବସନ୍ତିର କମାରଃ
ପ୍ରଭୁଧୟଃ ।
The Wide main severs us from
thy form benign,
Robs thy honey'd words from
Loyal children thine,
Yet from this likeness, this
solace we find,
Absent from our sight thou 'rt
present in our mind.
Come brothers, come then,
rejoice and praise,
This Jubilee day, to heav'n
your chorus.

ପାତ୍ର ମହିଳାଙ୍କ ପାତ୍ର

ମାୟାଦ୍ଵିଜସନ୍ନାଦପର୍ତ୍ତିବା ।

୪୬

ତା ୨୨ ଦିନ ମାତ୍ରେ ପେଟୁଏଲ୍ କେବେଳାଟି ମରିଥାଏ । ମୁଣ୍ଡା ପ୍ରକଳ୍ପକ ଡାକ୍ତର କେବେଳାଟି ୧୯୫୫ ସାଲ ଅଛିଥାର

ଅଗ୍ରେମ ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ୩ ୯୯
ପଣ୍ଡାଦେଶ୍ୱର ୩ ୨୫

ଆମେମାନେ ଅଭ୍ୟକ୍ତ ଦୁଃଖର ସହିତ
ମହାବ ବାହିକାରେ ପାଠ ବିଳୁଁ ଯେ ଜୀବିତ
ଦୂର ଶଙ୍ଗ ସାହେବ କଟାଇ ବାବୁନ ହୋଇ-
ଥିଲା । ବାଲେଶ୍ୱରର ବିଲେକୁର ଏବଂ
ଜୀବୁରଷାଦେବ ବାହାର ଦେଖିବା କମେଡ଼ୀ
ଗଢ଼ିବ ସାର ଶାହାବ ବୈଶ ପଣ୍ଡା କର
ଅଧି ହଇଲା । ସଜାନ୍ତ ଚିକିତ୍ସା କମେଡ଼ୀ ବାଲେ-
ଶରକୁ ଅଳେବାବ ପ୍ରସ୍ତାବ ହୋଇ ଅଛି ଏବଂ
ଶରସଙ୍ଗରେ ଭାଷା କମେଡ଼ୀ ଜ ଓ ଶ ହେଉ
କିନ୍ତୁକୁଳ ଏବଂ ଜ ୫୦ ଶ କିନ୍ତୁକୁଳ
ଗଢ଼ିବ ପ୍ରେରଣ ହୋଇଥିଲା ।

ଭାବିତାମାନେ ଅଭିଧର୍ମ କରସାହ ଓ ସମାଜ
ରେବ ସହିତ ଲୁକିଲି ପକ୍ଷ ପାଳିବାର ସମାଜ
ଭାବିତାମାନ୍ୟ ବହଣୀର ଜେନଗଲ
ସାହେବ ବିଲୁଚକୁ ପଠାଇବାରୁ ଶାମତା ସଙ୍କଳ-
ନ୍ତରକଥା ଛାଇର ଭାବରେ ଭାବିତାମାନ୍ୟ
ମାନ୍ୟର ଏ ପ୍ରକାର ବଳଦକ୍ଷିରେ ଅଭିଧର୍ମ
ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଦେବା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟାର୍ଦ୍ଦ ସେମାନଙ୍କୁ
ଥଳୟବାଦ ଦେବା କଥା ସମସ୍ତକୁ ଜ୍ଞାନବାଦ କାରଣ
ମହାମାନ୍ୟକୁ ଅଦେଶ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ବିଲୁଚର ସମାଜପଢ଼ିମାନେ ମଧ୍ୟ
ଭାବିତାମାନ୍ୟର ଏତାଦୁଃ ସଳବଳି ଦ୍ଵରାନରେ
ଅଭିଧର୍ମ ସନ୍ତୋଷ ଲଭିଅଛନ୍ତି ।

—००*००—
ପାତ୍ରାଳ ଖଣ ମୋକଦମା ସନ୍ଧିରେ

ଦୂରଗ୍ରାମୀ ସାଧୁବାନ୍ତ ଓ ତାଙ୍କର ପିଲମାଳକୁ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ଅମେମାନେ ସବ୍ବ
ସାଧାରଣଙ୍କ ଅନୁମେଧ କରିଥିଲୁ । ଅବଧି
ପିଲମାଳକର ପ୍ରତିଗୋପନର କୌଣସି ଉପାୟ
ହୋଇ ନାହିଁ ଗାହାକ୍ଷର ଜଣେ ଅଗ୍ରୀୟ, ଲେ-
କଙ୍କଠାରୁ ଦେବା ସଂତ୍ରକ୍ଷ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା
କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ର ସାଧୁ ସେଇଁ ମୋକଦମା କରିବା
ଅଛି ତାବା ତରାଇନାମିତି ଅମୃତାନନ୍ଦ
ମାଳକ୍ଷେତ୍ର ବୋଲଟିନ ସାହେବ ସରକାରଙ୍କ
ପଶ୍ଚାତ୍ ବାହୁ ଦରତରଣ କାନ୍ତର୍ଯ୍ୟାଙ୍କୁ ଉଚିଲ
ନିୟକ୍ତ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି । ବୋଲଟିନ ସାହେବଙ୍କର
ଏହି ଦୟା ଓ ବିଦେବପୂର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ତ୍ତାଦିବାଶେ
ଆମୃତାନନ୍ଦର ଧନ୍ୟବାଦର ପାଇଁ ହୋଇଥି
ଇଲ୍ଲାଣି । ଏହାକୁପରି କୌଣସି ଦାବିମ ଓଡ଼ି-
ଶାରେ ଅନୁବାନମଧ୍ୟରେ ଏହି ପ୍ରଶଂସାନାଳର
କର ନାହିଁ ।

ପୁଣ୍ୟମନ୍ଦିର ମୋକଦମାରେ ଆଗାମୀ ବୋ-
ରଙ୍ଗ ଓ ରସେଦର ନିଯୋଗବସ୍ତ୍ରରେ ହାତ-
କୋର୍ଟରେ ସେଉଁ ଅଧିଲ ଦାସର ହୋଇଥାଏ
ଏବଂ ସହୃଦୟରେ ସେ ଅଳ୍ପ ଦୁଇମର୍ଯ୍ୟମୁକ୍ତ
ଦସ୍ତଖତରେ ନ କରିବାର ଆବେଦନ କାହାରକାର
ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଶାଠବମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଥାଏ
ସେହି ଅଧିଲରେ ରବପାତ୍ରଙ୍କୁ କାରାଗାର
ଦେଖାଇବାକାହିଁଭିତ୍ତି ଅସନ୍ତ୍ରା ମାର୍ଗମାସ ପ୍ରଥମ
ସପ୍ତାହରେ କିନ୍ତୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥାଏ କବନସାରେ

ମନ୍ଦରର ଅଣିଷ୍ଟାଙ୍ଗ କଷିତର ରହସ୍ୟଦାର ଓ
ପୁରୀ କଲେକ୍ଟର ଏକଗରକୁ ଆସି ସାହେବ
ପ୍ରଶଂସିଲ ଗତ ବୃଥବାର ଅବାଳରରେ
ଅଧିକେବଟ କର ଗୁଣଗଲେ । ଅଣିଷ୍ଟାଙ୍ଗ
ରହିଲର ମଧ୍ୟ ପୁରୀ ବାହୁଡ଼ିଆର ଅଛନ୍ତି ।
ଅଛି ମୋକଦମା ଚଳାଇବା କାରାକ
ସଣ୍ଣିବସନ୍ତରୁ ଦୂରଜଣ ବାରଷ୍ଣିର ଓ ଦୂରକାର
ଉଦ୍‌ବିନ ନିୟନ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ହାରବୋର୍ଡର
ନିଷ୍ଠି ଅଛୁ ବେଳେ ଜଣାଯିବାର
ସମ୍ଭାବନା ।

ଅନ୍ତରୁଳ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ସମ୍ମର୍ଗରେ ପେସମ୍ପୁ
କାର୍ଯ୍ୟ ତେଣୁମାକେ କିମାକ କରିବାରୁ ଯୋଗ୍ୟ
ସେସମ୍ପୁରୁଷ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କୁ ବହୁତ କରି ହିନ୍ଦୋ-
ପ୍ରାଣ ଚଙ୍ଗାଳୀ ଏବଂ ଲଂଘନମାନଙ୍କୁ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ
କରିବାରୁ ସବାଦବାହିକା ଦୃଷ୍ଟି କରି କହ
ଅଛନ୍ତି କି ତେଣାର ଭୂମି କରିବ ଓ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ
ହେବ ତେଣୁମାକେ ଖକଣ୍ଡା ଦେବେ ଅଥବା
ସରକାରୀ କର୍ମ ଗୁଡ଼ିକ ଅନ୍ୟଲେବେ ଦେବ
ଯିବେ ଅଛି ବିଜନ୍ମଳା ଅଟଇ । ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରାଣୀଯ
ଯୋଗ୍ୟ ଲେବକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ଅନ୍ୟଲେ
ସାମାଜିକ ଗୁଡ଼ିକରେ କିମ୍ବକୁ କରିବା ବକ୍ତ୍ଵ
ବିଜନ୍ମଳାର କଥା ଅଟଇ ଏକ ଅମ୍ବେମାନେ
ଦିରବା କରୁ ଶ୍ରୀମତୀ କମିଶକର ସାହେବ
ଏଥୁର ସୁକଳ୍ପର କରିବେ । ଖୋରାକ ବନ୍ଦୋ-
ବସ୍ତୁ ସମୟରେ ଏହିପରି ହିନ୍ଦୋପ୍ରାଣବରୁ

ଶ୍ରୀଦୂର୍ଗବ ହୋଇଥିଲ ଏହି ଛାସିର ଫଳ
ଯାହା ହୋଇଥିଲ ଗାହା କାହାରିବ
ଅଭିନନ୍ଦ କାହିଁ । ଯାହାକୁ ଦେଖଇ ଅଲ୍ଲସ୍ତା
ତିରାକାହିଁ କି ଦେଶୀୟ ଲେବବାରୀରେ ସଜା-
କୁହୁରିଲାହିଁ ଗାହାବହାର ବନୋବସ୍ତବାର୍ଥ
ବିଦାତ ସନ୍ମେଷିତବୁଝୁଧେ ହୋଇ କ
ଥିଲେ ।

ଏ ନବରତ୍ନରେ ଲାଟଗାରିକପୂର ପୁନର୍ଦର୍ଶନ
ପ୍ରଧାନ ମହୋପରକ ଗୋଟିଏ ଶୁଦ୍ଧ ଦାଟନା
ବୋଲିବାକୁ ହେବ । ଯେଉଁ ପୌଳିକ ଲାଟଗା-
ରିକ୍ସ୍ ଦଳ ଜିନ ବ୍ୟାକର୍ଷ ପୁରେ ଲଗଭ-
ବାପିଙ୍କ ଅମୋଡ଼ତ କର ଥିଲେ ସେହିମାତ୍ରେ
ଏ ସମୟରେ ଟାଗର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଭିନବ ବେ-
ଶାଇବାକୁ ଉତ୍ସମ କଲେ ଏବଂ ନଗଭବାତି
ଲାଖାଳ୍ ଓ ଦେଖାୟ ବ୍ୟାକେତକୁ ଗଠ
ଶକ୍ତାର ବିଧରେ ପାର୍ଶ୍ଵବଳୀ ଲାଟକର
ଅଭିନବ ଦେଖାଇ କଢ଼ ଆମ୍ବାୟିତ କର
ପାରେ । କିନ୍ତୁ ବାଲୀଧବ ବାଲୀଧବ ଗରା-
ରେ ଏହା ଅଭିନବ ହେଉଥିଲେ ଏହା କୌ-
ଣ୍ଡବରାମ ଏମନ୍ତ ସ୍ଥାନର ବନୋକସ୍ତ ଏମନ୍ତ
ନିଷ୍ଠାରା କହିଛି ଅପରା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ
ସେ ବୋଲି ବନ୍ଦିଯୁଦ୍ଧ ପୃଷ୍ଠା ଲାଗିଛି ଦେଇ
କାହା । ବର୍ଗବିକ ମହିରେ ସ୍ଥାନୀୟ ସାଜ ବଜା
ଦିନବିଜ୍ଞ ବର୍ମର୍କସ୍ ଓ ଫେମାଲି ମେମମାଲେ
ଓ ଦେଖାୟ ସମସ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ସମ୍ମାନ ବ୍ୟକ୍ତି-
ମାନେ ଉପରୀତ ଥିଲେ ଓ ୧୦୦୩୦ ଟ ଦେଖାୟ
ଦେବକରା ଧର୍ମଭବିଷ୍ୟ କଳ ଯୋଗର ଅ-
ପ୍ରେଇଲ ବିହିବିଦ୍ୟରେ ଦକ୍ଷକୁରୁତ୍ୱ ବାଲୀଧବ
କାହା ପୋଗାର ଥିଲେ । ଅଭିନବ ଆଭିନବ
ଅପରା ଉତ୍ସମ ଦେଖା ଓ ନଗଭବାତି ଆ-
ମ୍ବାହିତ କରିବା ଦେଇବୁ ଅଟମନାତେ ଭାବାନ୍
ଆଜିବାର ଦେଇଥିଲା ।

କବିତା ଜୀବିତ ଲାଗୁଛିପୁର୍ବକାଳୀ
ଅନ୍ତର୍ଗତୀ ପ୍ରଥମକୁ ଅର୍ଥାତ୍ ତତ୍ତ୍ଵମାତ୍ର
କା ଏହି କବିତା କେହିଁ ଅନ୍ତର୍ଗତୀ ଉପରୁକ୍ତଙ୍କୁ
ଅନ୍ତର୍ଗତୀରେ ଉପରୁ ଉପରୁ ନାଶମ କରସିଲେ ।
ଏହିକାବାଦିଦେଶୀ ଏହି କବି ଓ ଉପରୁ ଉପରୁ
ହାତାପେହିଟକା ଲାଗୁଛେବାକାହା “କୁରାଣ୍”
ଧର୍ମ ସୁରଖାର୍ଥ “ରହମାନପୁ ସାବଧାନ୍”
କାମକ ଗୋଟିଏ କବିଜୀବୀ ନ କରାନ୍ତିକି
କର୍ମକାଳୀ ବ୍ୟୁତ ଦେବ । ଏହି ଉପରୁ

ଶାଖଗାଥ ସେହିକ ଟକଟକ ମୂଳ୍ୟ ନିଧି ଚାରି-
ଦୋହରାତ୍ମକ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ସାଧାରଣ
ବଜାରକହାଏ କଣେଇ ଦିଅସାର ସ୍ଵରେ ହେଲା
ଆଗନ୍ତୁମାୟୀ ଟଙ୍କା ଭାବିତାଳ କାହିଁ ।
ଯାହା ହେଉ ଅମେଗାଲେ ଏପ୍ରସ୍ତାବର ସମ୍ପର୍କ
ଅନୁମେଦକ ବୁଝାଇଛୁ । ବଜାରକହାଏ ଏଠାକେ
ପେଷର ସାରୀର ଚଢ଼ି ଉବା ଦୋହରାତ୍ମକରୁ
ଚିରପ୍ରାୟୀ ଉଚ୍ଚରୁ ହସିଲା କହିଲୁ ପଦା-
ବେ ସୁନ୍ଦରିତି ଦେଲେ ପରମ ବରୁଜାମଧ୍ୟ
ଆମଜା ଭାବରେଷ୍ଟର ନାମ ଉଚକାଳ ଡେଣ-
ଗାବାସିଏ ହୁଏଇ ରଖିବେ । ଅମେଗାଲେ
ଆଗା କରୁଁ ଘୌଣ୍ଡିଲ ନାଟକାରକୁମୁକ୍ତାବ୍ୟ
ସମ୍ପର୍କ ଏହି ସମୟରୁ ଅପଣା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ସଫଳକରାରୀ କ୍ଲାନ୍‌ଟର୍ମରେ ପ୍ରଦୂର
ହେବାନ୍ତି ଏହି ଦରଶା କରୁଁ ଏ କମ୍ପଟ ମହିନ୍ତ
ବାର୍ଷିକରେ ଦେଖିଯୁ ଧଳ କିମ୍ବାମାନେ ଏକାନ୍ତର
ଯଥୀଧ ସାହାଯ୍ୟ ଦାଳ ବରୁବାକୁ କୁର୍ବିତ
ହେବେ କାହିଁ ।

ଦିଲ୍ଲାରେ ଉତ୍ତରପକ୍ଷ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସମା-
ଚେତ୍ୱସହିତ ପ୍ରତିଧିତ ହୋଇଥିବ ଏବାଥା
କେବଳ ବାହୁଦୟ । ପ୍ରଥମଦିକ ସମ୍ବାଦର
ସମ୍ବାଦ ଶୋଧିବ ଓ ପରେକ ନିଧିଗୁଡ଼ିକ
ମୂଳଧିକରଣ କୌଣସି ଅପରାହ୍ନରେ ଲୁହିମପୁରୀ
ପରେକ ବଜଳଟକର ସତ୍ର ଓ ଅଭ୍ୟନ୍ତକାଳୀନ
ପ୍ରତିମାଳ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଏହି ସମ୍ବାଦମଧ୍ୟରେ ଅରସ
କାହିଁ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ଵର୍ଗକ ବୃଦ୍ଧବେ
ଦେବତା ଜଗତ ହେଉଥାର ହୋଇଥିବ ଏହା
ପାଦା ହେଉଥାଇଁ ବଜଳଟ ବାହୁଦୟ ସମ୍ବାଦ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଅଲେହ ଓ ଅରସବାଦ ବଜ ଶୁଣିବ ହୋଇ
ଥିଲା ଓ ଅରସାଜାନରେ ନୃତ୍ୟପ୍ରକାଶ ଜନ
ହାବ ବାରଗର୍ବ ନେଇ ଲୋକେ ଅରସା
ହୋଇଥିଲା । ହୋଇଥାମାତ୍ର ବୀରାମ
ଏବାଥା ତଳେ ଜନକର ଜାର ବର୍ତ୍ତମାନର
ପଳେବଢ଼ିବ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୁ ଦ୍ୱାରାବ କିମ୍ବା
ବେ ଶବ୍ଦ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମ୍ବା ପରିପ୍ରକାଶର କାହିଁପାଇଁ
ମୁଦ୍ରଣ ବୁନ୍ଦୁ ଲେଖିବାପାଇଁ ନାହାବନ୍ଦୁର
ଅନ୍ତର୍ମାସ ନାଗନ୍ଦିନର ଖେଳା ଏବଂ ମହାବାହିନୀ
ସବ୍ରାଜ ଓ ଜହାଜ ଫଳ ବଜଳଟ
ବାହୁଦୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରମତ୍ମାଙ୍କ ଅଛି କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ହୋଇଥିଲା । ହୁନ୍ଦିନିର ପରମା

ଶୁଣୁଛ ଦେବା ନିର୍ମାତ୍ର ବଜରଙ୍ଗ ଲଞ୍ଚ କଣ୍ଠ-
ରଜ ମହାଦୟ ଯେଉଁ ବନ୍ଧୁତା କରସୁବେ
ପାହା ନରପତିର ବୋର୍ଥିନ । ଶମଜ କୁଳ-
ଚନ୍ଦ୍ରପାତ୍ର ଗୁରୁ ଓ ପ୍ରାଦେଶୀର୍ଷ ବନ୍ଧୁତା
ଶୁଣଫଳକ ସମେତର ଅଥବା ତୁଳ୍ୟ-
ଗୁଣୀଗୁଣେ ଶୈଳବନ୍ଧ ଅବେଶାଧକର
ଗାତ୍ର ବନ୍ଧୁତାର ସମେତର ପ୍ରଶଂସା
କରସୁଲେ ଏହି ଏମକରର ଉତ୍ସମା ଓ
ଯୋଗମା ଧାରାବନ୍ଧକ କହିଲ ଯେ
ଏମକେ ହିତେବ ପରିବର୍ତ୍ତ ଅଧିକାର
ନିଯୋଜ ଦେବର ଯେଉଁ ଅବଶ୍ଯା ପ୍ରକାଶ
ଦର୍ଶକରୁଣ ଭାବରେ ସେ କରିଲୁ ନ କୋଣ
କରି ତେବେ ବିଶେଷତା କରୁଥିଲୁ ଓ
ଯେବେ ସେ ଘପନୀ କର୍ତ୍ତବ୍ୟାଳରେ ଅଧିକ
ଅନ୍ୟମାସରେ ଅଧିକାର କରିଲୁ ଯିବେ ତେବେ
ବଜା ଅନ୍ଧକାର ଦେବ । ଏ କଥାମୁଣ୍ଡର
ଫଳ ମାତ୍ର ଏକାକ୍ରୋ ସେବକ ଅବଶ୍ୟକ
ଶୀଘ୍ର ଶୌରୟ ପାଇ ଅଧିକାର ଦେବ
ଏହି ସୁନ୍ଦର ତରମୁଖନୀୟ ବିଭବାଳୁ
ସମ୍ମନ କୋଇଥାନ୍ତେ ପାଇବ ବଜା ତିନ୍ଦୁର
ଦୋଷପାନ୍ତୁ ଦେବର ବନ୍ଧୁରେ ମନ ପୁଣ୍ୟକୁ
ଅନ୍ତର ନାହିଁ । ଏହା ଶୁଭପଦିନା ସେବ
ଶଶ୍ଵାସୀ ଉପାସ ବନ୍ଦେଶ୍ଵରତାତରେ ଦେବ
ହୋଇଲେ ପେବେ ଶୀରସ୍ତ୍ରୀ ଅଧିକାର
ଅନ୍ତରେ ଦେବେ ମନକ ?

ବୁଦ୍ଧିକେନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ରାଧ୍ୟାବ୍ଦୀ

ପୁରୀ—ଅପରାଧକାନରେ ଜନ୍ମ ଓ ସ୍ଵରୂପ
ମୂରି ପଞ୍ଚମାତ୍ର ବାର୍ଷିକ ପୁରାଣର ବିବରଣ
ଦେଲା । ହଜାରମୟରେ ବୈଷଣାଵ ଶ୍ରୀ
କରୁଦ୍ରପୂରାଜାଠୀରେ ଅତ୍ୟନାଳ ହେଲା
କରୁବୁ ଜଗନ୍ନାଥବିହାରୀରେ ରଚିତ ହୋଇଥାଏ
ସବୁ ସଙ୍ଗରେ ଦସିଶବୁ ଅଧେଶ୍ଵର ପାଦ ଜାତ
ଦେଲା ଏହି ଏହି ମାରେ ମାତ୍ରମେହୁରିଯିବେ
କବ ସଦଧରୀବାବେ ଗୋଟିଏ ତୁଳି ମେହୁରି
ପ୍ରତିରେ ହେଲା ସତର ସେଷନାମ ଅନୁକାନରେ
ରହିବାରୁ ତହିଁ ଅଧିକ ଜୀବ କରିଥିଲୁଗା
ଯା ଏହି ଅଖରେ କୁନ୍ଦାଳମାତ୍ର ଜୟବାନିବ
ସାଧକ କରି ଦୂରିଥିଲୁଗା ଏହି ସଂକଳନେ ଯୁଦ୍ଧ
ବିକର ବନ୍ଧୁକ ଜାତକର ଅଭିନ୍ୟା ଦେଖା
ଯିଶ୍ଵରେ । ଦସିକ ଉତ୍ସବରେ ଏଠାରେ
ଦୁଇତ୍ୟାବକା ଦୃତିଶ୍ଵର ପର୍ବତଶ୍ଵର ପାଦ
ଟ ୧୫୦ ମୀ ଅମ୍ବାପରମେତିକର କର

ଦୋଷ ଅକଟିଷ୍ଠ ଟଳା ଚିକାନୟ ନିର୍ମି
ତହାରି ।

କାଳେଖର—ଏଠାରେ ଯେ ସମସ୍ତ ସ୍ଥାପ୍ତି-
ଅର୍ଥ ସ୍ଥାପନ ହେବାର ଗତ ପ୍ରାଚୀରେ
ଜୀବଜୀବନ ଶେଷରୁ ହିତା କାହିଁପରିବର୍ତ୍ତ ବାହୁ
ଗୋବିନ୍ଦଙ୍କୁ ବୟସ ମଧ୍ୟରୁ ଜଗେ ଝାଲେ-
ଦର ଜଟକ ମେତାକେଳ ହୁଲରେ ରିକ୍ଷା
ଦେବାଧାର୍ମ ମସକୁ ଟ ୧୦୫ ଲା ଲେଖାଏ
କାହିଁ ଦେବାକ ସ୍ଥାକାର ବରାହାନ୍ତି !

ଏଠାରେ ଘାନ୍‌ଧୀକ ଦ୍ଵାରା ମନ୍ତ୍ରରେ ପାଇଁ
ଦୂର ମନ୍ତ୍ରବାର ଅବସଥ ଲାଭରେ କରିବ-
ଅଛିବ ହୋଇଥିଲା । ଦୂରପାର ସକାଳେ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ମାତ୍ରକୁଟିଲୁ ଯେତ ଦରକାର ଓ
ସେଠାରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ପଦ୍ଧତି ଅଛି ହୋଇ-
ଥିଲା । ଦରକାର ଶାଙ୍କାଳୀ ସମୟରେ କୁମାର
ସହେନ୍‌ଦ୍ରିଯାଥ ଦେ ଅପରା ବ୍ୟସରେ ପ୍ରଥାର
ପ୍ରକା ପ୍ରାମାଣ୍ୟ କରିଦେଇସା ଓ ଲଞ୍ଜ ଉତ୍ସବ-
ନାଟ୍କ ହିତ ଏଣ୍ ୧୦୦୦ ଟ୍ର ବାଟି ଦେଇଥିଲେ ।
ଅହିବାଳରେ କି ୨୫ ଗ୍ର ବିଭାଗ ଖଳସ
ଦେଲେ ବେଳେ କି ୧୩ ଗ୍ର ଚକ୍ରଶାନ୍ତାରେ
କିମ୍ବା ରହିବିଲେ । ଅଧିକାରେ ୨୦୦୦ ଦର-
କୁଳ ମୁଦ୍ରାର ପ୍ରୋକ୍ଷଳ ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଅନ୍ତର୍ଭାବକୁ
କରିବାକୁ ବିଭାଗରେ । ସମ୍ଭା ସମୟରେ
ଯାତ୍ରାରେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସାଧାରଣ ମାଜକ ଲିଖନର
କୀର୍ତ୍ତି ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଏବି ବ୍ୟାହି-
ମାଜରେ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ
ପ୍ରାମାଣ୍ୟାଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ଗୁରୁଗାର ସକାଳ-
କରିବ ଦୃଢ଼ିଲ୍‌ଲବମାନେ ମାଜଖ୍ୟୋଟି ପାହେଁ
ଏ ହୋଠିବ ଯାଇ ଫଳାବ କରିଥିଲେ ଏବି
ଥରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ବୈଷକ୍ଷାଳ ଦେଇଥିଲା ।
ଯା ମାଜଖ୍ୟୋଟିକୁ ସବ ପ୍ରତିନିଧିକୁ କରିବା
କାହାକୁ ସମ୍ମାନରେ ଅଭିନନ୍ଦ ମାଜବା
ନ୍ତର ମଧ୍ୟରେ ବେଳେ ଏହି ପ୍ରାମାଣ୍ୟରେ
ବାଗାଳ । ଅଭିନନ୍ଦନ ପଢ଼ି ଦେବାର
କମି ଏଠାରେ ନୂହି ଅଟକ ଅଟକ ମିଶନ୍‌ପି-
ରିଟ ଓ ତାମାୟ ସାମାଜିକ ଶାଦୀ ବିଷ୍ଟାନ
ର ନଜିକରି ସମାନେ ଦେଇଥିଲା ଏହା
ମୁଦ୍ରିତ ଅବସାନ୍‌ପ୍ରାମାଣ୍ୟ ହୋଇ ଲାଇ ।
ପ୍ରତିଥି—ଏଠାରୁ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷକାର
କି କୁଣ୍ଡି ଅଭିନନ୍ଦ ହେଲେ । ନୂହିଲ
କେ ନୂହି ସାମେୟାଙ୍କ ଆଜି ଲିଖନରେ
ନୂହିଲ ଦୋହି ମଜିଲୀ ଲାଗିଥିବା ସମ-
ବିଭାଗରେ ଏହି ଦେବାକ ଜୀବିତ ।

ନିକଟରେ ଥିଲା ବାଣ ଟୋକାରେ ତହିଁର
ହିଏ ଅଗ୍ରି ପଡ଼ିଯିବାରୁ ସବୁ ବାଣ କଳିଛି
ଠିଲ୍ ଲେବେ ସାଦାଖାନ ହେଉଁ, ସାମୟା-
କାରୁ ହୁଲି ପୋଡ଼ିଗଲା ଶାତ ଲଞ୍ଚିକ କିଛି
ଜାଙ୍ଗିଗଲା । କଣେ କଳଞ୍ଚିବଳର ଧୀର
ଏ ଦାଳିଛିଲୁଏ ପୋଡ଼ିଗଲା ଏବଂ ଦିଶଦୟାର
ମନୁଷ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରୁର ହୋଇ ଦୌଡ଼ିବା ଦମ୍ପତ୍ତିରେ
କେବଳକଣାକୁ ମାତ୍ରକିମ୍ବ ପକାଇଲେ ।
ବାଦାର ପ୍ରାଣକଷ୍ଟ ହୋଇଥିବି କି କାହିଁ ଅବସ୍ଥା
ଜଗାସାର ନାହିଁ । ଏ ସମ୍ବାଦ କଣେ ଉଦ୍‌ବୁଲେ-
କିଛିଠିଲୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଶୁଣିଥାଏ । ମାତ୍ର ସେ-
ଠାରୁ ପାଇସୁଲା ପ୍ରେରିବିଦିତମାନଙ୍କରେ ଏଥିର
ଉଦ୍ଦେଶ ନାହିଁ । ପ୍ରେରିବିଦିତମାନ ଅସମ୍ପତ୍ତିରେ
ଥାଇବାରୁ ଏଥର ପ୍ରକାଶ ବରବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମା
ଦେଲୁ ୩

କେନ୍ଦ୍ରାଧିକାରୀ - ସବାଳେ ଦରଦମାନଙ୍କ
ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଥାଳ ଦେଲା । ସନ୍ଧା - ସମୟରେ
ଆଜିହକାଳ ଓ ଲଗର ଅଲେଖିତ ଦେଲ
ହିନ୍ଦୁମାନେ ସକ୍ଷିତ୍ରିତ ଓ ବାଧ୍ୟ ଘେନ ବଳ-
ଦେବକିର ମହାତ୍ମାଙ୍କ ମହାବକୁ ପାଇ ସଜ-
ଶଳେଶ୍ୱରଙ୍କ ମଳକିପ୍ରାପନା କଲେ ଏବଂ
ମୁଦ୍ରମାନମାନେ ଏବନ୍ତିର ହୋଇ ମସଜିଦଙ୍କ
ଶାର ସେହିଗୁଡ଼ି କଲେ । ସୁଲି ପିଲାମାନଙ୍କ
ହେଲି ଦୟାଲଥିଲା ଏବଂ ବାବୁ ଜଗନ୍ନାଥ
କୁରୁକ୍ଷର ବାବୁ ଯୋଗେହାଳା ମୁଖ୍ୟମା ଓ
ମୁକୁଷ ବାରସ ଅଛି ଏହି ସମସ୍ତ ଅଳୁଷ୍ଟାକରେ
ଅଧିକ ଯତ୍ନ ଓ ପରିଶ୍ରମ କରିବାର ଦେଖାଯାଇ-
ଥିଲା ।

ଯାଇପୁର—ସବାଲେ ଦୟତ୍ୱକୁ ହୃଦଳ ଓ
ଧର୍ମା ଓ କଣା, କେନ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବସ୍ତି କରିଥିଲା
ଦେଲା । ଫଳମାଳରେ ଦୂରତଳି ସକାର୍ତ୍ତର ଦଳ
କମରଙ୍ଗାର୍ଥିଙ୍କ କଲେ । ସର୍ବରେ ସହାଯରେ
ସେବନାର ଏବଂ ଆଜ୍ଞା ପତ୍ରୀଙ୍କରେ ମଜଳସ
ଓ ନାନାପ୍ରକାର ନୃତ୍ୟ ଗାୟତ୍ରାବ ଦେଲା ।
ଦୟକ ଦେଖିବା କାରଣ ମୋଧୁଷଳରୁ ବିସ୍ତର
ଯାହି ଅସ୍ଥିଲେ । ଉତ୍ସବନିମତ୍ତ ଦୂରଗତ
ଠବା ଦେଖା ଛାତ୍ରଶଳ ଏବଂ ପୁଲିଷ ଲକ୍ଷ୍ସ-
ପେକଟର ମଥୁରାନାଥ କାହିଁକି ଶାପାପାରେ
ସକଳକାର୍ଯ୍ୟ ଭାତ୍ରମରୁଷେ ନିବାହିଲ ହୋଇ-
ଥିଲା । ସବତବିଜନ ଅନ୍ତିର ମୋଧୁଷଳରେ
ଥିବାରୁ କିମ୍ବା ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇଥିଲା । ସଦାବର୍ତ୍ତ
ନଂବର ମହିନୀ ମଠ ସର୍ବାରେ ଉତ୍ସମ ମଜଳସ
ଓ ଘୋରନାର କରିଥିଲେ । ସରକାର କୋଠି-

ମାନ୍ଦ୍ର ମଧ୍ୟର କାରିକମାସୁର ଏଲବା
କୋଠିମାକିର ଗେଷକାର ତଳ ହୋଇଥିଲା ।

ଶିରସ୍ତ—ଏଠା ଗ୍ରାମବାସୀମାନେ ଅପରାଧ ପ୍ରାକ୍ତନେଷୀ ସୁଲକ୍ଷଣରେ ଭୂତପାତା ଦୋହର ସଜ୍ଜିଥାନ୍ତି ରାତ୍ରି ଶିରସ୍ତ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମୋଦ ପ୍ରମୋଦ (ବାଦ୍ୟ, ଆଚ୍ସକାଳ, ଗ୍ରାମଦ୍ୱାରା ଉପରଥିରତର୍ଣ୍ଣ ଓ ଅଭିଥିଷ୍ଠାର) କଲେ, ଏବଂ ସୁଲ ଗୁହଙ୍କ ଓ କନ୍ଦିବଟ୍ଟରେ ସଡ଼କକୁ ଅନ୍ତେବିମାନାରେ ପରିପରିତ ବରଇ, ସୁଲ ଗୁରୁମଧ୍ୟ ଭୂତପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞାଦରେ ସତ୍ତ୍ଵତତତ୍ତ୍ଵ ଅଧ୍ୟନ୍ତର ମନୋରଙ୍ଗଜ କବିତାଥିଲେ । ସୁଲର ସଂଖ୍ୟାଦର ଗ୍ରାମୋଦୟା ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟକ ଦାସ ମହାଶ୍ଵର ମହାଶ୍ଵରକ ଯଥା-ସାଧ ସାହାଯ୍ୟ ଓ ନିର୍ମଳେ ଏ ସମସ୍ତ ଦୋହର ଅଛି । ଏ ମହାଶ୍ଵର ସେପର ଭାଣୀ ଓ ସେହିପର ବିବାଳୁଗୀ, ଏତାର ବିବାଳାଦା-ସନ୍ଧରେ ଶିରସ୍ତରର କୌଣସି ଭୂତତ ଦୋହର ନ ପାଇର । ଏ ମହାଶ୍ଵର ଅଛିରେ ସେପର ବିଶ ଦେଖାଇଲେ, ଘାଟା ଏହି ଗ୍ରାମରେ ଅଛି କେବେ ଦେଖାଇଲେ ନ ଥିଲା ।

ବଳସମୟର—ବଳସମୟର ପୂର୍ବାଧୀନ
ଦ୍ୱାରାସୁ କୁହର ଉପଲିଷ୍ଠେ ଲଙ୍ଘନାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ବୟୁତ ଓ ପଞ୍ଚାଳମାନଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତି ତୁଥିବ କରି-
ବାରୁ ଆଦେଶ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବଳସ୍ତୁ
ମାନବରୁବନା ବାରବନା ଓ ଘାନଜୁଙ୍ଗ
ଓଗେର ସମସ୍ତରେବ ଏକହି ସମବେଳ
ଦ୍ୱାରା ଭୋକ ବାର୍ତ୍ତନାଦ କର ଅନନ୍ତ ପ୍ର-
ବାଗ କରିଥିଲେ ଗ୍ରାହକା ମଧ୍ୟ ଏହି ଲଙ୍ଘନାରେ
ଥିବା ସମଗ୍ରୀ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ଦୂରଦିନ
ଧ୍ୟେ ଉହି ରୋଧନୀର ଭାର୍ତ୍ତନ ଓ ଭୋକ ଅଛି
କରିଥିଲେ । ସେ ଶୋଇୟ ଦ୍ୱାରମ ରମ୍ୟଶ୍ଵାଳ
ପଢିଲଭିପରେ ହୁଏ ଅଛି ଅନେକ ଶଙ୍ଖାରେ
ପାହାଡ଼ଟି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଶଙ୍ଖାରେ ଅବଲମ୍ବନମେ
ପାଞ୍ଚଶତ ଲୋକ ଉହି ଥାରିବେ ହରରୁ ଅନ୍ୟ
ଲକ୍ଷ ବାବାରୁଆଏ ଦୋଷର ହରମାନଙ୍କୁ
ଦ୍ୱାରା ଜଳ ସୁବେ । ସ୍ମୃତି ବାଲବନ୍ଦ ଭୋକ
ରୋଧନୀର କରିଥିଲେ ।

ପାଳବେବ—ଚଳିବଗପ ତା ୧୭ ରଖିରେ
ଛିଲପଦ ଅନୁଷ୍ଠେଯ ହୋଇଥିଲା ମହାମାନୀ
ଏ ଶାରକେଷଣ ସଜମୀଷିତୁପ ତୋ ୧୯ ପ
ଥିଲି କୋଟିଥିଲ, ଅସ୍ତୁଦେଖ୍ୟ ପଦ୍ମତର
ବାଦିତୃତ୍ୟାକ ପ୍ରତିବାଦିତ ହୋଇ ଦେଇ
ଥାଙ୍ଗେପାଞ୍ଚ କରିଥିଲ । ମଧ୍ୟ ଦ ୨ ପାଠ
ଠାରୁ ଅପରାହ୍ନ ଦ ୫ ଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚନ୍ଦ୍ରକ

ପଞ୍ଜୁ କୁଣ୍ଡଲେଖୀ ଓ ଛଦତର ଲୋକମାନଙ୍କୁ
ଗୁରୁତବ ପରିବା ଓ ବସ୍ତ ପରିଦର୍ଶ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏ ଲୋକଙ୍କରଙ୍ଗରେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା ଅଟେ ।
ମୂର୍ଖଚାନ୍ଦାନ୍ତର ଦୂର୍ଗରେ ସଂକଳିତ ଅନ୍ୟ-
ନିଧିରେତ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ସତରେ ବଜପା-
ସାହ, ବିଶ୍ୱାଳୟ, ବିଦ୍ୟାଲୟ, କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ,
ପିହାଲୀଲୟ, ଫୋଣ୍‌ପିପି ସଂପର୍କରୂପେ ଆ-
ଲେଖେ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟ ଦୂର୍ଗର
ସମ୍ମାନ୍ୟ ଅଂଶ ତଥାକାରରେ ପର
ଥୋଇବ ହୋଇଥିଲା । ସତର ସମ୍ମା-
ନ୍ଦରେ ସେହିଷଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଥିଲା ।
ଦୂର୍ଗର ପ୍ରଧାନ ଲୋକଙ୍କ ଅଥବା ସୁନ୍ଦର
ବାଲକମାନଙ୍କୁ ରୈଜନର୍ଥ ଟ ୫୫ ଟଙ୍କା ଦେବୁ
ହୋଇଅଛି । ଦୂର୍ଗରେ ପରିବାହତ ଦୃଶ୍ୟ-
କିମାଳକର ଅଣ୍ଟା ଉପରୁକ୍ତଗୁର୍ବେ କି ଥିବାରୁ
ଶୋଇବ ସୁଧାରିତ ପଢ଼ିଗୁର୍ବ କିମ୍ବାହୋଇ
କିମ୍ବା ଯୁ ସରନାମ ପ୍ରଦର୍ଶନ ମହାମାନ-
ନିଧିରେ ଉତ୍ସରଣାର୍ଥ ଗୁରୁତ୍ୱମିଳିବ ଦେବ ।
ଦୂର୍ଗରେ ଯେଉଁ ପରିବ୍ୟାକ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଦେଇଅଛି ଉଦ୍ଧର୍ଥ ଟ ୫୦୫ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦର୍ଶନ
କରାଯାଇଥିଲା ।

କାହିଁଦେସ୍ କୁଣ୍ଡଳକଳ ପ୍ରଶ୍ନାନୈତି
ଟ ୫୧୩ ବା ପଠାଯାଇ ଅଛା ଏହା ଶାସନ
ପରମେଷ୍ଟର ଶାଶ୍ଵତ ଏବଂ ଅଭିଜନନ
ପତ୍ର ପଠାଇଗାଇ ଅବ୍ୟାକଳ ହେଉଅଛି ।

ସହି ଜୁହି କଷ୍ଟରେ ମାତ୍ର ସଜ୍ଜବନ୍ଧ
ଦେଖାଇବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ।
ଗଡ଼ିର ଲାଜା ସ୍ଥାନରେ ପତାକା ଫାଟିବ ଗୋ-
ରଣ ଓ ପୂର୍ଣ୍ଣ କୃମି ବକ୍ତି ଶୋଭିଲାଯୁ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଏହି ଅଠ ସାତାରୁ ହୁଲ ପ୍ରକର-
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଟଙ୍ଗ ବାହି ଓ ସ୍ତ୍ରୀମଧ୍ୟ ଲାଭ୍ୟକାର-
କର ଦରବାର ବୁଦ୍ଧରେ ଜାରି ହୋଇଥିଲା ।
ଶୁଭୁବାର ମଧ୍ୟାହ୍ନ କାଳରୁ ପଞ୍ଚମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ପାଏବକର ଓ ସରଦେହ ଏକବାସନରେ ଥିବା
ହୁଲକଣ୍ଠ ଶ୍ରୀ ରାମ ପର୍ବତୀ ସିଂହାସନରେ ଖେଳ
ଭୂଷି ଦୌଡ଼ି ଉଚ୍ଚଦର ନାମ ପ୍ରଭାର ଜାତି
ଦୋଷଥୁଲ । ପାଖାଳପ୍ରୟୁଷ ପାଏବମାନେ ରୁହି-
ଶିଥୀ ସିଂହାଶନ୍ତି ଖେଳରେ କରିଲେ ସହ୍ୟ
ସମୟରେ ବାର ପୋଡ଼ା ଓ କରଇ ସେଇଲାଜ
ଏବି ସତ ଓ ୧୦ ଶାତାରୁ ସକାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦରବାର ବୁଦ୍ଧରେ ନୃତ୍ୟ ଲାଗୁଳ ହୋଇ
ଥିଲା ।

ଶୁଭତାର ସବାକଣ୍ଡଳ ଦୁଃଖିମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ତରେ ପୂର୍ବ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମେଘାନ୍ଦ ବଜାରରେ
ହୋଇ ଗ୍ରେଟ ଶେଷ ହେଲା ।

ଭବିତ୍ବକୁ ସମୀର

ଶ୍ରୀ କାନ୍ତିକ ପ୍ରସ୍ତୁତି

(ଅର୍ଥାତ୍ ହଜାରା ଶକ୍ତିଶାସ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଟଙ୍କା ୫୫୮୦)

ଭାରତ ଗେଟ୍ସ

ଏହି ମନ୍ଦାରୁକ ସୂର୍ଯ୍ୟରେ ଜବୁନ୍ମେଦ
ଯେ ସମସ୍ତ ପାଦ୍ୟକବ ଘୟୁର ଲାର୍ଯ୍ୟିରେ
ଅଛିନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତ ଚଳନୀର ତା ୧୭ ଜାତେ
ଅଧିରୂପ ଶ୍ରୀଯୁଗ ଗେହେତେହେ ବାହାରିଥିଲୁ
ଅମୋଦାଳେ ତହିଁରୁ ଭାନୁଭିତ ବାନୁନା
ବାହୁ କେଣ୍ଟ ପଥା ।

ଭାବନକୁ ଉପରେ—ଏହାର ପ୍ରଥମ
ଶେଖିବେ କବେଳା ଉଦୟର ଓ ଶତରୂପ
ପରାପରାମାତ୍ରେ ଛୁଟିବ ଦେଇଯାଇବୁ । କୃତିତ୍ଵ
ଶେଖିବେ ପୁରଜଳ କିମ୍ବା ଏହି ମହାପରିଚୟ

ମହାରଜା ସ୍ଥାନ ପାଇଅଛି । କୁଞ୍ଚିତ ଜ୍ଞାନିରେ
କୃତ୍ୟାଧ କ ୧୭ ଶକ୍ତ ପ୍ରବଦ୍ଧ ଦୋଷାତ୍ମକ
ତତ୍ତ୍ଵମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ବିବରଣ୍ୟକ ସମ୍ଭବ
ଅଭିଭୂତ ସହ୍ୟ ମାନ୍ୟବର ପାଦସ୍ଥମାନଙ୍କ
ମୁଖ୍ୟମ ତେବେଳ କୌଣସି ଲେବ ଅଟିଲି ।
ଏହାକୁ ପଢ଼ି ଆହୁ ତନିଜର ଦେଶୀୟଲେବ
ଏ ମର୍ମନାମା ପାଇଅଛି ।

ଭବତିଷ୍ଠାତ୍ୟ—ପୂର୍ବ ଏକାନ୍ତ
ଥର ଗୋଟିଏ ଶେଷୀ ସୁର ଏହି ଘରଦାଳରେ
ଏହର ଅଛି ଗୋଟିଏ ଶେଷୀର ସୁର୍ଯ୍ୟ ଦୋଷ
ପ୍ରଥମଶେଷୀର କାମ ନାହିଁବରାଣୁର ଏବଂ
କରୁଥର କାମ ଦଖାଇଯିବ ଦେଇ ।

କାନ୍ତକମଣ୍ଡର ଉତ୍ସାହ ପାଇବା ଜୀବ ଶିଳ୍ପ
କି ମଧ୍ୟରେ ଯେତାକରିବ ଗଛରଇ ମହାବିଲ
ଦେବତାବାଦର ସାଲାହକଙ୍କ ବାହାରିବ
ଦରହପାର ମହାମତ୍ତା ଲହରିଷେଖର ପଂଦ
ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ବୈଜ୍ଞାନିକର ଘାରରେବିଳା
ଦୟା ସାଂଦରଭ ଜାମ ରହିଅଛି । କମ୍ପାଲିସ୍ଟି
୫୧୭ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଜୀବ ଏ ଦୟାରେ
କି ଏ ଗାନ୍ଧିଚିହ୍ନ ଏବଂ କି ଏ ଦୟାରେ
ଅନ୍ତରୁ । ଭାରତବାସିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କଲାକାର
କଥେ ବାହୁଦୂର ସବୁ ଅନ୍ତର ଅଳ୍ପକି କାମ
ରହିଅଛି ।

ହିନ୍ଦୁ ଓ ମସଲମାଜ ସତ୍ତବକ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରକାଶ
ନିଧିରେ ଯେଉଁମାନେ ଚିଶ୍ଚର ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ-
ଅଛିବୁ ସେମାନଙ୍କ ଧାର୍ତ୍ତର, ସଥି ଯୋଗୀରୁଥେ
ତହିଁର କରଗା କରି କରିବାରେ ଏବା-
ହିଁର କେବଳିକ ଏହି କରିବ ସମୟରେ
ନୀତିରୁଥାଏ ସହି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକ ବବେ-
ଚନ୍ଦ୍ର କର ଥିଲୁ କରୁଥିଲୁ ବିହିନ୍ଦୁ ସବାରେ
ମହା ମହାପାତ୍ରାୟ ଓ ମୂରମାଜ ସବାରେ
ସମୟରେ ଉଲ୍ଲଗନରୁଥାଏ କରିବାକୁ ହେଲା । ମହା-
ମନ୍ଦେଶ୍ୱରାୟ ପଦ ସରରେ ଏକ ଦଶିତ
ଅର୍ଥାତ୍ ଏମ ଏକ କୁରିଥିଯ ଅଥବା ଘାଲ-
କିଲାର ଦୟାତିବ ଏକ ସମୟରେ ଉଲ୍ଲଗନରୁଥାଏ
ଏକ ଅମଗ୍ନି ଅର୍ଥାତ୍ ପାଖ ଏକ ଯତ୍ନୀ ଅଥବା
ବ୍ୟୁତାବିଦିତ ଦୟାତିବ ଏ ଭ୍ରାତା ଯେଉଁ
ମାତ୍ରେ ପରିବେ ହେବାନେ କରଗାର କରିବା
କିମ୍ବା ସଥିରେ ରଖା ଓ କବାହିକି କରିବା
ମାତ୍ର ଯାଇଛି ।

ବିଜ୍ଞାନ ବିଦେସ, ମାହାତ୍ମା; ଅପ୍ରକଟିତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ପତ୍ରମ ଓ ପାତ୍ରବଳ କେତେବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ
ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀରେ ମୁଣ୍ଡ ମଧ୍ୟାବ୍ଦୀ ହୋଇଥିଲା

ବନ୍ଦରୁ କେବଳ ବଜାପଣ୍ଡିତଙ୍କର ନାମ
ଏଠାରେ ଲେଖୁଥିଲା ଦଥା—ଭୁବନେଶ୍ୱର
ଦିବ୍ୟାରହ, ମନ୍ଦିରର, କ୍ଷୁଦ୍ରାଯଗର, ଶାଶ୍ଵତ-
ଶିବେନବି, ବଞ୍ଚାଲିବାବା ନଧ୍ୟାରହ, ପାତ୍ରବିନ୍ଦୁ
ନାୟରହ, ବନ୍ଦୁକାନ୍ତ ରଜ୍ଯାଳନାର ଓ ଶାପ-
ଶାତରଣ ଶିବେନବି ବଜାରଦିବିପଥିମ ପଞ୍ଚାବ
ଓ ପାତ୍ରାଜର ସେଇ ଅସମନ୍ଦରେ ସମ୍ବଲ
ଭଲମଧ୍ୟର ପାଥଅଛିବି ଦେଖାଇବି ମଧ୍ୟରେ ମୁଣ୍ଡ
ମରନଦିନର ଅବାଧ, ମରଳିବ ମରନବ ସଂଦର୍ଭ
ଓ ସେଇ ମହୁରହଜିଲାମ ବଜାରର ନେବେ
ଅଟନି ।

ବନାରସର ଶଙ୍କା ବିବସ୍ତୁଷାବ ପୁଣିଘୋଡ଼ାଦ
କମେ ଲାଜପାଖ ଭେଜ କହିବେ ।

ଶେଷକାଗପୁର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସିରଶ୍ଵରାବ ଗଜି
ବନ୍ଦନାଥପାତା ସିଂହ ଦେବ ମହାବିଜ୍ଞପ୍ତ
ପାଇଲେ ।

ନବାବ ଅବ୍ଦୁଲଲିଖିପ୍ତ ନବାବବାହାରୁ
ହେଲେ ।

ବାଲେରୁ ବଜା ପଥମାନନ ଦେ ବଜା
ବାହ୍ୟର ହେଲେ ।

ମେହିଳାପୁରର ଜନିଦାର ବାହୁ ମସ୍ତକିଲ୍ଲା
ଆଜି ଦଲିବଗାର ବାହୁ ଦୂରୀପୁରର ଜନି
ଦଲିବଗାର ମାନ୍ୟଦର ପଥାରମେହଳ
ମେହିଳା ଓ ମେହିଳାର ଜନିଦାର ମହିଳା
ଦଲିବଗାର ଦାସ ଅନ୍ଧାରୀ ଦେବତାଙ୍କ ଲେଖ-
ମେହିଳା ବାହୁ କଣ୍ଠାପାର୍ଶ୍ଵେ ।

କଲିବରା ଯେଉଁବାକୋ ବିବାହ ମୁହଁ
ବାହ ପାଏବୁଷ ମହିଳାଙ୍କ ଶ୍ଵା ଶମଜାମରକୁମାର
ହାସି ଗାଁ ଭ୍ରାତା ପାଇଲେ ।

ଏହିରୁ ଦେବାଳ ବାହାରୁ, ଖାଲ
ବାହାରୁ, କିମ୍ବା ଗାନ୍ଧୁରୁ, ଜାରୁ ସାହେବ,
ଶୃଷ୍ଟ ସାହେବ ଉପାୟମାନ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ପ୍ରଦର ହୋଇଥିବୁ ସେମାନେ ଅଧିକାଂଶରେ
ମାନ୍ଦାଳ ଓ ବିଶେଷପ୍ରଦେଶର ଲେଜ ଅଟକି ।
ମାତ୍ରାଳ ବସନ୍ତ ଉପାୟମାନରେ ଅଧିକ ଲାଗନ୍
ବନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା । ତେଣାରତ ଅଛୋ କଥା
ନାହିଁ । କେବଳ କଲାବାଣୀର ଉଦ୍ଦିଲଦାର
କାନ୍ତି ଗୋପିନାଥ ଗରୁ ଶାର୍ଦ୍ଦିବାହେବ ପଦ
ପାଇବାର ଦେଖାଇଲା । ଆମ୍ବେମାନେ ଆଶା-
କଲାହଳୁ ଯେ ଏହି ଦୁଇଟି ଶବ୍ଦକଳରେ
ତେଣାର କେହିଁ ଘୋଗନ୍ଦବନ୍ଦକୁ ବଜା ଓ
କମ୍ପନାହରୁ ପଦିବେ ଦୁଇଟି ହେବେ ।

ବେପରି ଯୋଗିବଳ୍କ ସେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି
ଏଥୁରେ ସଂନନ୍ଦ ଲାହ ବନ୍ଦ ଏହେବଜେଇ-
ପଥ କରିଗଲେ କେଶାର ଜୀବନକୁ ଅଧିକୋପା
(ସଥି ମଜା ଶିଖିମନନ ବଜାବାଦାଦୁଇ
ଦେବା) ତୁ ଆମକ ମେଲିଲ ଲାହ ଧାମାଳିଯ
ଦୁଃଖରୁଷିଷୟ ନହେବ । ଗବଣ୍ଠିମେଷ ତେବ୍ରୀ
କର ଉତ୍ସାହ କଷ୍ଟପୂରେ ଏପବାର ଦାରୁଣ-
ଶବ୍ଦ ପ୍ରାଣ କଲେ ଏ ଦେଶର ବନ୍ଦିତ
ଆଉ ବରୁପେ ସାଧୁଚ ଦେବ ?

ବାସିମାନକ— ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଗର୍ବମେଷମାନଙ୍କ
ପ୍ରତି ଏହି ଅନ୍ତରେ ବୋଲିଥିଲ କି ତାରପାଇ
ଏହି ଦାର୍ଶନିକଙ୍କ ପ୍ରତି ଜେଳଣାନାର ବନ୍ଦମାନ
ମଧ୍ୟରୁ ଘରକର ଛା ୧୦ ଲ ଶୁଣିଦେବେ ।
ସ୍ଵାମୀର ଚିତ୍ତରୁ ଗୁରୁତର ଅପ୍ରଥର ଦୋଷା
ହୋଇ ନ ଥିବା ସମସ୍ତ ଶିଳ୍ପେ— ଏହି ହୀ
ଅବା ପ୍ରତ୍ୱାର ଯାହାକର ନିୟାବ ଅଗମେ ଜୁନ
ମାସ ଶା ୧୦ ରୁଦ୍ଧ ତମ ପରିପକ୍ଷେ ପେଣ
ହେବ ସେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଛାତି ଦେବ । ପୁନଃ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ବର୍ଦ୍ଧମାନ ଶୁଣିଦେବା ଦୂରତା
ନୃତ୍ୟର ବେମାନଙ୍କର ନିୟାବ ଉଗ୍ରା କରିଦେବ
ପରପରେ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥାଏ । ଏମାନେ
ବରସ୍ତର ଏକ ମାସ ଲେଖାର୍ ନିୟା ଆଜ
ଥାଇବେ ।

କଳାପାତ୍ରରେ କବି ସୁବା କ୍ଷେତ୍ରର
ମୟରୁ ତ ୧୦୦ ଶକୁ ଉଣ୍ଡିଲୁଗବିନ୍ଦୀମେଳ
ଜୁବଲିପଦିନ ଶୁଭ ଦେଉଥିଲୁ ଏହି ଜବା
ଏଣ ଅପରାଧ କମିତି କବି ସୁବା ଏହି
ଜୁ ୫୦ ଶ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦରେ ଅନୁବନାଳ ଲଗିଥିଲୁ
ସମୃଦ୍ଧି ଏଥିନୟରୁ ହେବେବ ଲୈବ ଖଳ
ପାଇବେ ।

ଦେବମା ଚରମକୁ ସଖିରେ ଗବହୀମେ
ଆଜି ଦେଇଥିଲୁଛି ତ ଜାହାଜର ଦେଇ
ଟେଠେ ଜାରୁ ପାଦ ନୂହି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଯେଉଁମନେ ଗରବ ଏହି ବହୁ ଦସକଳା କରି
ନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଜଳସ ପାଇବେ ଏହି
ଜାହାଜ ଦେଇ ସରକାର ବିଦ୍ୱାଳରୁ ଆବାଦ
କାର୍ଯ୍ୟିତ ।

ଏହିପରିମ୍ବ ଅଞ୍ଜଳିକାରେ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ସାମାଜିକ
ଜୀବିତରେ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ କୁହାଲିପଦ୍ଧତିର
ଯେଉଁମାନେ ଗଲାର ପାଇଁଥିଲୁ ଯେମାନେବେଳେ
ଗଲାର ସଥା ।

ଦୁଇବର୍ଷର କେଇ	ସୁରୁପ	ଶୀ	ମୋଟ
ମାନକୁ	୧୯୧୪	୧୫୩୭	୨୨୯୯
କଳାପଣୀ	୩୦	୩	୩୩
ଡେଲାନୀ ଟିକ୍କା	୨୫	"	୨୫
ମୂ	୧୯୧୪	୧୫୩୭	୨୨୯୯

ଏବେ କହିଲା ଶନୀ ଦେବାସୁନେ ଶୁଣଇ
ଦେଇଲୁଗ୍ୟ ମହାରଜା କବ୍ୟପିଂକିତରେ ଖାଲୀ
ପାଇଅଛି କି ନାହିଁ ଏହି କଥା ଜାଗିବାପାଇଁ
ଡେଲାବସି ସମସ୍ତେ ବ୍ୟକ୍ତ ଅଛି ଏହି
ପାହାକୁ ବାରମଳୁ ଦେଖିବା ଚାରିନ ଲୋହ-
କର ଏପର ଅଗ୍ରହ ହୋଇଥିବ ସେ ସେ
ଜଳସ ଦେଖାଇ କୌଣସି ଜଳରୁବ ଶୁଣିଲ
ମାହିବେ କଥାର କରୁଅଛନ୍ତି । ଅମେରାକେ
ଅବଧ କହି ନିଯମ୍ୟ ସବାଦ ପାଇ ଲାଗୁ ।
ବୁଜାକୁ ମୁକ୍ତି ନାହିଁ ଏଥୁପୁଣ୍ଡ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ
ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦୋହରୁଲ ଏହି ମାଲବର
ଶ୍ଵେତଗଙ୍ଗ ସାବେକ ଉଦୟମାରେ ଲାଞ୍ଚ ତରିବ
କରି ଦେଖ ନିଷକ୍ତ କରୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଫଳ କହି
ଜୁଣାପତ ନାହିଁ । ସେପୁନେ ତବାଏତ ପ୍ରତିକ୍ରି-
ଣ ଜ୍ଞାନ ଦୟାପାଇ ଅଛି ସେପୁନେ ପୁଣ୍ୟ-
ବଜାରର ଅପର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ନୁହଇ ଏହି
ଭାବାକର ବନ୍ଦର୍ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଭରୁଣ ବୟସ ତେ
ଆଜିପାଇଁ କବିପାରମାଳ ବିବେଚନ ବଲେ
ପାଦକ୍ଷର ଗୋପ ପ୍ରତିବ ଦେଲେ ସନ୍ଧି
କୌଣସିରୁପେ ଏପକର ବୋଲିଯାଇ କା
ପରେ ସେ ତାହାକୁ ସମା ଦେଲେ ସମାଜର
ଚିହ୍ନାହିଁ କିମ୍ବା ହେବ ଅମେରାକେ ଅବଧ
ଅଗ୍ରା କରୁ ଅଛି ସେ ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ତାହାକୁ
ସମା ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଥବା ଶୀଘ୍ର ସମା ଦେଇ
ମଙ୍ଗ୍ରେପାଳ କରିବେ । ତାହା ନ କଲେ
ଗବ୍ରୁମେଣ୍ଡ ବାର୍ଯ୍ୟରେ ଲେବକର ତୁପ୍ତ
ହେବ ନାହିଁ । ବସୁର ଯାହାକୁ ସମା ଦେଲେ
ଶାନ୍ତି ଭାବରେ ସମ୍ମାନ କରୁଥାଇବା
ମନରେ ଦୃଢ଼ରୁପେ ମୁଦ୍ରିତ ହେବ ସେପର
ବ୍ୟକ୍ତିକ ଶୁଣ ଏମନ୍ତ ସହସ୍ର ଲୋକଙ୍କ ଜମା
ଦେଖା ବଜା ଗୋରିବକର କଥା କହଇ ।

୪ ଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଲେଖାହେଲ ଉତ୍ତର ମାନ୍ୟ-
ଦର ଶୈଳେନ୍ଦ୍ର ସାହେବଙ୍କ ନିଷ୍ଠି ସମାଜ-
ପତ୍ରରେ ପାଠକଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଲେଖାଅତ୍ତ ବି-
ଧୁମ ଶକ୍ତାବଳୀ ଅପରୀତ ଅନ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁ ଏବଂ
ଚାହାବ କାର୍ଯ୍ୟବାସ ବ ୧୦ ର୍ଗ ସୁନ୍ଦା ହୋଇ
ଗାହିଁ ଅବେବ ସେ ଅମାର ଆହୁ କିବେବିତି
ହେଲେ ଲାହିଁ ।

ସତୀନାଟକ ।

ଅମ୍ବକୁ ଏ ଲାଟିକର ପ୍ରସଙ୍ଗ ଏହି—
କୌଣସି ଶଳୀ ଛଣେ ପରମୟନ୍ତରାଜୀବ
ପ୍ରକିଂ ଅଶ୍ଵକୁ ଦେବାରୁ ସେ ସ୍ଥି ଚନ୍ଦ୍ରରୂପୀ
କଳ ବୌଧିକରେ ଓ ଅନେକ କଷ୍ଟ ସହ
ଆସିବାର ରଖା କଲା ଓ ପରଶେଷରେ
ଆସନ୍ତାମ୍ଯ ଅବସ୍ଥାରେ ଆସନ୍ତରା କଲା । ପ୍ରସ-
ଙ୍କଟ ଅଜ ମନୋରମ ଓ ରସପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟିର ।
ଏଥରେ ଅନେକ ହିତୋପଦେଶ ଅଛି ।
ଏବ କେବେକ ଶୁଦ୍ଧ ଓ ଗୀତମାଳ ଦିଆ
ଦେବାଇଅଛି । ମଲ୍ୟ ଟ ୧୦୦ ଅରଠାରେ ଓ
କଟକ ପ୍ରସିଂହମାନଙ୍କ ସମ୍ମାଲିଧୂରେ ପ୍ରାୟକ୍ଷ୍ୟ

କଟକ ପ୍ରିଡ଼ିଂକମ୍ବାନଙ୍କ ସନ୍ଦାଳମୁହଁରେ ମୁଦିଗ
ଶିଖୟ ହେଉଥିବା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଧ୍ୟାକମାନ-
ଛର ମଳିଧ ଉଣା ହୋଇଥାଏ । ଯାଆ—

କାହକାବେଶ ଲାଟକ	ଟ ० ।
ପ୍ରେମଚିତ୍ରଣ (ଗାଆ)	ଟ ० ।
ଘରୁଧାଠ ୧ ମ ଭାଗ	ଟ ० ।
" ୨ ମୂଳ୍ୟ ଭାଗ	ଟ ० ।
" ୩ ମୂଳ୍ୟ ଭାଗ	ଟ ० ।

ମେହରୋଗ ।

ଶ୍ରୀକାମକୁଳରେ ସମସ୍ତ କ୍ଲାନ୍ ପଦିଣ୍ଠା ନିବୃତ୍ତି
ହେବ । ଦୂରକ୍ଷେ ପ୍ରମେଦବକ୍ଷୟ ପୋଛିମାଳଙ୍କୁ
ଅକ୍ରମଗ କରିଅଛୁ ସେମାଳଙ୍କର ଚିଲାର୍ଜି ଗୋ-
ଅନ୍ଧରିହାର କୃତିତ ନୁହେ ସାମାଜିକ ଅର୍ଥବ୍ୟୟ-
ସାମାଜିକ କାବନର ମାଧ୍ୟ ପରିପାତ କମଳିହେ ।

ଏହି ଜୀଷଧ ସଥାପନରେ ଏକମ୍ପାଦ ସେ-
ବା କଲେ ନୂତନରେ ଏହି କଳି ଶୁଣ ସପ୍ରାଚୀ-
ରେ ପୁରୁଷଙ୍କରେ ଅହର୍ଯ୍ୟ ଅବସାନ୍ୟ ହେ-
ବା । ମେଳମାନେ ଅର୍ଥର୍ୟ ଜ ଦେବେ ନିଷ୍ଠ
ଯୁଦ୍ଧକୁଞ୍ଜି ଏ ବ୍ୟାଧ ସମାଜର ସଙ୍ଗରେ ସଙ୍ଗୀ
ଦୋଷ ନାହିଁ ଉତ୍ସବରେ ପରିପାତ କରିବ
ଅଥବା ଦସ୍ତଖତରେ ପରିପାତ କରିଲେ ଆତ୍ମ
ପାତ ତାହିଁ ଅନେକ ଶ୍ରେଣୀ ଅର୍ଥର୍ୟ ଲାଭ
କରି ପ୍ରତିଷ୍ଠାପନମାନ ଦେଇଅଛନ୍ତି ସେ ସମ୍ମାନ
ଅଭିନମରେ ଶୁଣୁକାବାରେ ପ୍ରକାଶର ଦେଇ
କଲିବା ଅର୍ଥର୍ୟରେ ନିଃମ୍ରଦ୍ଦ ବକଳିବେ
ଏହିକେ, ଯୁଦ୍ଧ କମାନିବାରେ ଏବଂ କଟାଇବେ

ଦରଶାବିମାର ପ୍ରଥିବିକ୍ଷାଳୀଙ୍କ ସ୍ଵର୍ଗବାଲସ୍ଥରେ
ଏହି ଜିଷ୍ଯ ବିକୟ ହେଉଅଛି । ମନ୍ଦିର ରହେ-
ଷ୍ଟ ତୁଟ୍ଟୁ କା । ଦୂରନା ତାବର୍ଣ୍ଣା ପୁଅଥିବା ।

ବାଲ୍ମୀକିରାଜ

ପଲାନ୍ତିକ ଶ୍ରୀ ଦରରେ ସହର କଟକ
ଗୋଧୁଳୀ ବଜାର ବାବୁ ଗୋପନୀୟ କର ମୟୁଳ
ବସାନିକଟେ ବାବୁ ଅର୍ଥବନ୍ଦିର କର କଞ୍ଚାମାଳ
ଦୋକାଳରେ ବିକ୍ଷେପ ହେଉ ଅଛି ସଥା—
୧୯ ପଣ ବାବାନ ଜିମାର ୧୯୫୩ ୧୦୯
୧୦ ପଣ " " ୧୫
୧୧ ପଣ " " ୧୫୭
ବେପାରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁମାନେ ଏକ
ହରେ ରୁ ୫ ମ ବା ଅଧିକ କିମ୍ବୁ ବରବେ ଅନୁଭ
ସଲଭ ମଳଖରେ ପାଇ ପାଇବି । ମଲଭନ୍ଦିଗତ

ପ୍ରାୟୁକ୍ତ ବାବୁ ଗୋପୀଧଳର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଚଉଥୁଲ୍ଲିବଜ୍ଞାର ବିଶା ନିବଟ୍ଟୁ ଅମ୍ବାଳା
ଦୋକାନରେ ଚନ୍ଦରକୋଣା ଓ ବିଲଙ୍ଗ ଓ
ରେସମୀଣ୍ଡଗେର ଲୁଗା ଓ ଷ୍ଟ୍ରେସନ୍‌ସ ଓ ବିଲ-
ଙ୍ଗ ଫମାର ସତରକର ବିକ୍ରୟ ହେଉ ଥିଲା
ଛାଦା ସମସ୍ତ ପ୍ରାଦରକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବିଦଳ
ଘର । ଉଦ୍‌ଦିନ ଥାଇ କେବେଳ ଫେଲ୍‌ଡ
କିନିଧାର୍ତ୍ତ କିନିଧି ସକାଣ୍ପ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା
ତାହା ନିମ୍ନ ଲାଗରେ ଲେଖାଗଲ ସାହାବର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଛାଲୁ ଦୋକାନରେ ଅଣ୍ଣେ
ପଣ କଲେ ସୁଲବ ମଳ୍ଲାରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ

ପାଇବେ । ଏହିଜା ଆମ୍ବେନାଲେ କିମ୍ବେଳି ଖାତା
ଦିନ୍ୟ ସକାରେ ଦୋକାନରେ ପ୍ରସ୍ତର ଉପରେ
ଥିବୁ । କେହି ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରୁ ମୁହଁଲେ ଘାନ୍ଧ
ଦିନ୍ୟ କରସିବ । ସହ ଜଳ୍କ ଖାଡ଼ମାଳ ବିକଳ
ଦେବା ଏବଂ ଅପରା ମଜଲିସ ସକାରେ ଦତ୍ତ
ବ୍ୟବାନ୍ତ ଭବେ ଏକ ବିଶକ୍ଷୁ ଯେ ବଜା ଟାଙ୍କରେ
ଦୂଷାବରେ ଦତ୍ତାଦେଲେ ପାଇ ପାଉବେ । ମାତ୍ର
ତାହାର ପଢ଼ ଅନୁକରିବାର ତାର ତାର ଛୁଟିବେ
ଥିବ । ଏହି ଦେଲେ ଖାତର ପର ମଳ୍ଲ ତାର
ଦେବାର ଟେଣ୍ଟ ।

ବିପରୀତ ।

କଳନ ଫେରସା କି ବା- ପଣ୍ଡର ବୁଦ୍ଧିଲେ ଥିଲେ ।	ଭାବ ବେଶ ହିଁ ବଢ଼ି ବରିଷ ଓ ସଠ ବନ୍ଦମ କେତେବେ
ବନ୍ଦେଶ୍ଵର କର୍ମଶାଲାର ଦେବ କରନା ଯେତୁ କାରାର କୋମ ଥିଲା ।	ଭରତ ବୁଦ୍ଧିଲୁଗୁ ଏବନ୍ଦେବ କୁର କେବଳକ କରନାକ ଦେବୁଙ୍କ କରନାକ

ତୁମ୍ଭ ଅର୍ଥରେ କବସା
କରିବା ଦାରୁର ପେହି
କର ଓ କବନ ।
ପେହିରିବ ବାହିବା ସବୁ ।
କାହା ପ୍ରକାଶର ଦୀଠେ
କାହାର ଓ ଲଣାଯା
ଦେଖିବାକୁ ।

କଣ୍ଠରେ ଦୁଃଖ ।
 ଦେହ ଉଚ୍ଛବ ।
 ଦସନ ମାତ୍ର ।
 ଦାକ୍ଷାର ସାକ୍ଷାତ ପଢ଼ି ଦେ
 ଦୂରୀ ପରିଷାର କ୍ରିୟ
 ଅଶୋକ ମେ—ଅଶୋ
 ମୁଗ୍ଧି ଉଚ୍ଛବ ।
 ଅବଳ ଲୁଫି ।
 ଅଶୋକ ପୁଣ୍ୟବାଟୀ
 ବସନ୍ତ ଅବ ।
 ବୋଦ୍ଧମାନ୍ଦ ।
 ଯୋଜନାକୁଳ ବେଳେ

ମେଲ କି କାହାର ଦେ
ତରେ ପ୍ରେ
ତାହାର ବାଟ ଘରୀ
ଲୋକିମାନେଇଲେ କ
ଏ ଶୁଣେ ବା
ଦେବ ।

ଅଧିକ ପାଇ
୧୯୫୫୦୯
୧୯୫୫୧୦

ପରେତରୁକ ମ'ଦିଲ ତ
ସହି ଟ । ୨୭
ମୋହା ଓ ମୋହାକିର
କରନ ଧ୍ୟା ନନ୍ଦାକିର
ଚିତ୍ତ ପାଇଛ ବଳା
କରି ପାଇଦିବ କେ
ପାଇ

ମୀଳିକା ତାଟି କୁଳାରେ
 ପିଲ୍ଲ ଦେଖେ ଖୋଲ
 ସହର ଦୂର ହେବ
 କାହିଁ ।
 ଏ ଦେଖନ ଜୟତେଳ
 ଚାରିକ ଓ କରନା ।
 ତେଣୁ ଅପରେକ୍ଷା
 ଏହାନ ଚାଲନା ।
 ସୁଅଳ ଦେଖି ।
 ଅକଳେଇ ପେହିପିଲ୍ଲ ଅ
 ଥାର ଏ ପେହିପିଲ୍ଲକେ
 କେତେ ବରଣ ପେହି
 ଗୁରୁ ପାଇବ ପେହି
 ପେହିପିଲ୍ଲ ଲେଖାନ
 ପରେ ଯେଉ ଚାଲନ
 ପେଲେ ପଢ଼ିଲ କହ
 କି କିମ୍ବା ।

କରୁଣ ପୋଳ ।
 ଦେବତାଙ୍କ ଦେଲାଲେ ଜୀବ
 ଗାଇ ଥାଏ ।
 କବିତାର କୋପର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
 ଦିନୀର ଉତ୍ସବ ।
 ଶତାବ୍ଦ କରିଲ ।
 ନମନାମା ।
 ଦେବ ତୁ ଯେହୁରିଲୁ
 ଜନ କୋଠିଲ
 ଚନ୍ଦରକାରୀ ମାତ୍ର ତ ଯୋ
 ତ କର
 ମନସ୍ତାନାମ ତ ଶିଖ
 ଗାଇ ସାଠଫୋଳ
 ଗାତ୍ର ।
 ଦିନୀର କାଳ

ଅଭ୍ୟବହାରକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କଣ୍ଠାମ୍ବା

କୁଳକାରୀର ଦେଖିଯାଉଥିଲାକି ଏହା କବନ୍ଧ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆଜି ହୋଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନକ ପରାମର୍ଶ

ଶାତ ପଦ	୫ ୨୮
ଅଧ୍ୟ ପଦକ	୫ ୩୯
ପର୍ଯ୍ୟ ଏକ ପଦକ	୫ ୩୦

ମାତ୍ର କୌଣସି କୋଟିକୁ ଖଲାଇ ଥିଲା କେବଳ

ବୁଦ୍ଧ କେବଳ ତାଙ୍କ ରୂପରେ ଉଦ୍‌ଘାଟିତ ହେଲା ।
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶରେ
ବୁଦ୍ଧଙ୍କ ବ୍ୟାପକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପରାମର୍ଶ ଏବଂ ପରାମର୍ଶରେ

ଜୟକ ପାତାଳ ସନ୍ଦର୍ଭେ ଧରିବ ଉତ୍ତରାହୁସ ଦେଖ

କେବଳ ଏହା କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା ଏହାରେ କିମ୍ବା

ଶ୍ରୀ ପାତ୍ର କାନ୍ତିଲାଲ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି ଦେଖିଲୁ ଏହାକିମାତା ଥିଲା
କୌଣସିଲୁ ଏହାକିମାତା ଥିଲା

ପାତ୍ର କାହାରେ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରକା ।

୪୨୮
୫୧୦ ଲକ୍ଷ

ମାତ୍ର ମିଳିବାକୁ ମର୍ଦ୍ଦ ହେଲା ଏହା ହେଲା । ନା ପାଇଁଗୁଡ଼ି ଓ ଏହା କିମ୍ବା ସହି ଏହାକି ବାକି ଥିଲାକିମ୍ବା

ଅଗ୍ରମ ବାର୍ଷିକ ମଲ୍ଲ
ପଞ୍ଚାଦେଶ

૧૮

ବାମ୍ବା ।

ବନ୍ଦୁଭାଗ ।

ଏଥୁପିକେ ପ୍ରଶ୍ନ ଦୋଷାତ୍ମଳ ସେ “ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣ
ଶର ମନେ ଉପରେ ଯେଉଁ କୁମାରାବେ ।
ତୁମଟା ଯୋଗିଲେ ସେ କାହା ପୂରୀ କରାନ
ଆଗେ ” । ଏଥରେ କହ ଦେଉଁ କୁଷମପତି
ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା; ଏହାର ଉତ୍ତରରେ ଏକଜଣ
କାହିଁ ବେଳେ ନାମକ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ
କହି “ ମନ୍ତ୍ରୀ ” କୁଷମପତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇଥିଲୁଛି
ତାଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରୀ ଶରକୁ ତୁଳଟା କଲେ ଲିମ ହେବ
ଅତ୍ର ଘର୍ଯ୍ୟାତ ଉତ୍ତରାପିଲା ।

ଏଥରେ ଅମ୍ବର ପଢ଼ିବା ସେ ପେହେ-
ଦେବେ କବି କୁମରୁଷ ପବାର୍ତ୍ତରେ ଦୂଷ୍ଟ
କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ଦେବେଦେବେନେ ବୌଧୀଷ ଗୋଟିଏ
କୁମରବାଚକ ଶବ୍ଦକୁ ଉଳଟାଇ କରିବାର ସ୍ଵର-
ଙ୍ଗର ୫ ସାରପ୍ରାୟ ଉତ୍ତର ବୋଧ ହେଉ
ନାହିଁ ଯେ ହେଉ କାବ୍ୟଶୈଳେର ମହାଶୟଦ
ପେରୁ ଯଥ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ପର୍ବତରେ ଅମ୍ବାଜନେ
ଆଜନରସହିତ ଶତ ଧଳ୍ୟବାଦ ଦିବୁଥୁଣ୍ଡି ।

ଅମୃତାଳକ୍ଷର ମଳ ନିଶାନ୍ ଉତ୍ସବ ହେଉ
ଅଛି ଯେ ପାତଳ ସଜୁଥିଲ ବହବରର
ମୂର୍ଖଗୁରୁବ ପ୍ରସ୍ତୁ ମନୋରତ ମହାର୍ଵ କୁଷମ
ପ୍ରତ୍ୟେତ ହୋଇ କୁକୁରାମ୍ଭ ଉଦ୍‌ବିମାନକ
ମୁରାର ମରୁ ଅବେବ ଅମ୍ବ ଗୋଟିଏ
ଧଳର ଲିରେଣ କରୁ ଅଛି ସେ ତାହା ଗରୁ

କମାନଙ୍କର ମନକୁ ଅବଶ୍ୟ ତୁମ୍ଭଙ୍କ କରିବ
ତାହା ସୁଲଭ ମନେ ଦେଉ ନାହି ବଥାତ
କିମ୍ବା ଯାହା—

“ ପଦ୍ମପୁରୀ ” ଏ କରିପର ପଞ୍ଚକାଣଗର
ପ୍ରିସ୍ତମଶର, ଏହାର ମୁଖ ଅବକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅଳ୍ଲାର କଥକି ଏବା ଏହାକୁ
ଉଲଟା ଯୋଗିଲେ ଏହାର ମୁଖାଳ ଉପରେଥିବା
ବାର୍ତ୍ତି ଦୋଷଥିବାରୁ ବିଷ୍ଣୁଗର ବିଦ୍ରୋହକା-
ନ୍ଦ୍ରାର ନିବାନ୍ତ ବିରଗର ବାରଣ୍ଣ ଦେବ ।

ଏହା କୁରାବା କରୁଁ କବି ନିଜେ ଏହାର
ସମାଲୋଚନା କଲେ ପରିଷ୍ଠମ ସଂକଳନ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ—ବାମଣ

ଉତ୍କଳପାଠକା

ଶା * ଶୁଖ ମର୍ତ୍ତ ସନ୍ ୧୮୮୭ ମସିବା ।

ଅମୃତାନ୍ତେ ଶୁଣି ଆନନ୍ଦର ହେଲୁଁ ସେ
ଅମୃତାନ୍ତର ପ୍ରସାଦ ମନେ ଶ୍ରୀମତୀ ମେଳାଙ୍ଗୁର
ସାହେବ ଏଠା ମିଛନ୍ତିଆଜିଟା କେ ମର
ବାର୍ତ୍ତର ବନେଶନର ନିଷାଚନ ସକାଗେ ଆଗାମୀ
ଅସେଲମ୍ବାସ ପା ୧୫ ଦୂଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି ।

କମେଶ୍ବର ମନୋକିଳର ବିଜ୍ଞାପନ ଏମାପଣ
ଗା ୯ ରଖିରେ ବାହାରିଛି ଗା ୧୫ ରଖି
ମଧ୍ୟରେ କମେଶ୍ବର ମନୋକିଳ ବର ମେଳ-
ଗୁର ସାହେବଙ୍କୁ ତଥାକବାକୁ ଦେବ । ଅମେଲ

* ମୁଣ୍ଡା ହସମିଳନରେ । ଦସସବାତ୍ରିରେ କବାର
ଦ୍ୱାରା ମୁଖ୍ୟମ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚସ୍ଥା ପ୍ରଦିତ ।

ମାନେ ଦୟା କରୁଁ ସେ ବାର୍ତ୍ତର ଟାକ୍ତବା-
ଦିଆନେ ଏଥର ଘୃତ ଓ ସାବଧାନ ହୃଦୟ
ସକଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

ଦୁଃଖରେ ଗତମାସ ଛା ୧୫ ଦିନରେ
ଜଣେ ଦୂର ଦାଟକୁ ଯାଉଥିଲା । ଦାଟରେ
ଯେଉଁଏ ମାକତ କଷ୍ଟୀ କରୁଥିଲେ ।
ଦୂରକୁ ଦେଖି ରହିମନ୍ଦରୁ ଗୋଟାଏ ମାକତ
ବୋତାରି ଏମନ୍ତ ବାମୁଡ଼ ପାଇଲା ସେ
ଦୂର ରକ୍ଷଣାତ ମରିଗଲା । ମାକତମାତରା
ହିନ୍ଦୁମାନେ ଅର୍ଥର ବାର୍ଷିକୋର ବ୍ୟାସ କରି-
ବାରୁ ମାକତ ପଳ ଗୁରୁତ୍ୱରେ ଦୂରିବୋଇ
ପଢାରୁ ଲୁହ କଖାରୁ ଓ ବାତରୁ ବ୍ୟାସର
ଭବାଦ ପଳ ମେରକରିବାକୁବ୍ରାତ ସାଧାରଣ
ସତରର ଅସୁଖଲେହେ ପୁଲସ ଦସ୍ତମେଷ
କରିବାର ଦେଖାଯାଇ ଜାହୁ । ଏଣିତି
ନରହତ୍ୟା ଅରମ୍ଭ କଲେ । ଅମ୍ବାକର
ଦିବେତଜାରେ ଶାକିଶ୍ରୁଟ ସାହେବଙ୍କର ଅରୁ
ତୁଳିବୋଇ ରହିବା ଜାତି ନହଇ ।

ଅସୁରେଷର ପରଗନା ବାଲୀମ୍ପାତ୍ରାମ କିମ୍ବା
ଟରେ ସୁମଦାସ କାମରେ ଏବଂ ସମ୍ମାନୁତ୍ତ
ଦେଖିବା ବାବ କରନ୍ତି । ସେ ଲେଖିଥିଲୁଛନ୍ତି ଚି
ଆଶାମି ଅପ୍ରେତ ଲାଗୁ ହେବ । ମୁଁ
ଡେଖିମୁଁ କିମ୍ବା ଏହିବାର ସ୍ଵାତତ୍ତ୍ଵରେ
ଏବଂ ସବୁ ଆଜିନାକରି ଫର୍ମିମା କାହିଁଠିଲ

ପ୍ରତିପଦରେ ଶେଷ କରିବେ । ଏଥିମେତ୍ର
ବେଦାନୁଗୃପ ସଙ୍କଳମୟପ ୫ ଭାଗରେ
ଦେବ ବିରଜମାନ ଦେବା ଯୋଗକ ବହୁଧର
କଥାର ବାହୁଦର ନିମୀଳ ଏବଂ ଅନେକ
ସୁତର ପ୍ରୟୋଜନ ଦେବ । ଏଥିଧାର ସେ
ଦକ୍ଷ ଦୂନକ୍ଷର ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦର୍ଶନକୁ ।
ମୋଷଳରେ ସମୟରେ ଏହା ଯଜ୍ଞ-
ଦେବାର ଶୁଣାୟାଏ ଏହ ଲୋକମାନେ
ସମେଖ୍ୟାଦାୟ କରନ୍ତି । ସେହିପରି ସମଦାୟ
ବାଚାକ ଜାକୁ ସାହାଯ୍ୟ ପାଇବେ ସନ୍ଦେହ
ଲାହୁଁ ମାତ୍ର ଏସଙ୍ଗ ପ୍ରମାଣ ଏକ ରହୁର
ଫଳାଫଳ ତନସାଧାରଣକୁ ଦୂରାର ଦେବାର
ଛାତିର ତାତା ଦେଲେ ତହିଁରେ ଲୋକମାନର
ଜୀବାୟ ବଢ଼ିବ ଏହ ଆହାୟ କରିବାକୁ ଅଧିକ
ପ୍ରତିକି ଦେବ ।

✓ ମାନୁଷର ହିତରୁଗଲ ସଥି ସାହୁର ପିଲା-
ମାନୁଷ ଦୂରେ କରିବ ଯଦି ଚାହୁଅଛି । କୁଳ
ରତ୍ନାବ ମବଦମାରେ ସରଜମିଳ ତଥାରୁବ
ସବାରେ ବିଜେ ଉଠେଣୀ ମେଳକୁଳ ଜଗମାନ
ତା ୨୨ ରଙ୍ଗରେ ମାନୁଷରେ କରୁଛନ୍ତି
ହୋଇଥିଲେ । ସାଧୁର ଅନ୍ଧର ସବର ହୁଏ
ହୋଇ ପିଟାଇ ବେଳିଲ ବେଳକୁ ଜାହା
ଏବେ ଓ ଜାହାର ପୁରୁଷ ଫରାର ସାହୁର
ଅରେ ଦିଲା ଦିଲା ସାମାଜିକ ସାମାଜିକ ଅନ୍ତର
ଅତ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକ ସମ୍ମାନ କାହାର । କଂଖ କାହାର
ପାଇ ଗୋଟୁ ଅକରାର ଓ ପ୍ରାହ୍ଲାଦମାତ୍ରଙ୍କ,
ତାର ଅନ୍ତିମ ମୁହା କୁଣ୍ଡା ଓ ନନ୍ଦବ ଟଳା
ଏବେ ଆଶ୍ରମର ଦୂରୁଷତ ତଳାର
ମାର ଅନ୍ଧର ହୋଇଲା । ପରାପରା ତଳାର
ବରବାରେ ଦେହୁଁ ପ୍ରତିବାବିମାନେ ରହିଲେ
ସୀଘାକାଥ ସରାରୁ ଅର୍ଧର ଦୂରୁଷ ରହିଲେ ଦଳେ
ଆପଣା କୃତବମାକବଦ୍ଧାର ସେ ସାମାଜିକର
ନେଇ ପାଇଥାଏ । ସୀଘାକାଥ ଜପିଲି ନ
ଥିଗାର ଗାହାର ଅନ୍ଧରୁର ହାତୀ ହୋଇ
ଧାରିଲ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଗାହାର ବାହାର ଗର
ଓ ଜାହାର ଅନ୍ଧର ଓ କରୁର ଜନ କୃତବ
ବନ୍ଦ ଦର ପରିଷ ଦେବାରେ ଗୋଟିଏ ଜୋଟି
ଦୂରୁଷ ଅଛି ବନ୍ଦ ପ୍ରାପ୍ତି ହେଲା ଲାହି ।

ପାଇଁ ମାତ୍ର ପିଲା ମାତ୍ର ଶୁଣ ଓ ଶାଖାକୁ-
ଠାରୁ ପୁଅରା ଯେ ଓ କାହାର ଜୋଡ଼ିଏଥିଲା-
ଦୟାରୀ ବିଧବୀ କରିଲା ଏହିତରେ ଆଗ୍ନି ।
ମଧ୍ୟ ଅପରା ଶୁଣ କଷ ଲଇ ବାହରରେ

ଥିବାରୁ ତାହାର ସ୍ଵରେଷ ପିଲ ପଢ଼ି ମାତୃପୂଜା
ଭଲ୍ପ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏମାଙ୍କ ଏ ମନ୍ଦିର
ମାରେ ସାରି ସ୍ତର୍ଗ ଏଠାରୁ ଆଧିଶ୍ଵରରେ ଏଥି-
ମଧ୍ୟରେ ଅପରି ଦାଟିଲା । ଏପରି ଦାଟିଲାମାର
ରଂଗଜଳ ଅମଳରେ ମହାଜାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେବାରୁ ଅନାଯୁଗରେ ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ
ସେ ସେଠାରେ ଘୋର ଅଗ୍ରଜକଳ ଦିବକର
ଅଛି । ଏକଥା ସେଠା ଲେବ ଏବଂ ପ୍ରାମାୟ
ଦାହମରପ୍ରକଳ ଦୋର କଲକୁ ଅଟଇ । ଶୁଣିଲୁ
ସେଠା ପାଣ୍ଡି ପ୍ରିୟପ୍ରକଳ ଏହି ଚାରି ତଥା-
ରଖର ଭାବ ଦେଇ ପୁରୀର ନିର୍ମିତ ଦୋର
ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଜଣେ ସୁଦର୍ଶନ ପୁରୀର କର୍ମଚାରୀ
ତଥା ଏ ମୋଦିତମାର ଅଳ୍ପକାନ୍ତ ଦୋର ନ
ଥାରେ ମାନିଷେଷ୍ଟ ତ ସାହେବଙ୍କର ଏ ଦିନ୍ଦୟରେ
ବିଶେଷ କଷ୍ଟର ହେବାର ଛାଡ଼ିବ । ବାଧୁର
ସୁଅ ସୁଦର୍ଶନ ପିଲମନିକେ ଅଛି କଷ୍ଟରେ ଅଛନ୍ତି
ଏ ଖାତା କିମା ମନ୍ଦିରମା ଚନାଇ ପରୁ ଜାଣି
ସେମାନେ କିମାକୁ କୁପାର ପାତ୍ର ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
ମାତ୍ର ଏହାର ସାହୁପଦ ଛିନ୍ଦ୍ର ଅନଧି କିମାରିବି
ସାଧ୍ୟାରେ କିମାଯୁ ଅବଲମ୍ବିତ ନ ହେବା କିମା
ଦୁଃଖର ବିଷୟ ଅପର ।

ପଦ୍ମକା ପ୍ରଥମେ ।

ତେଣାର ମାନକର ଓ ଦୃଶ୍ୟାକ୍ୟକର ପଦାଳ
ତ ମେଲଭାଇଠାରୁ ଅରସୁ ହେବାର ଥିଲା
ଏ କହିବ ଦୂରତକ ପୂର୍ବରୁ ଶିଥମନେ
କଲେବ ବିଶ୍ୱିକ ପ୍ରସ୍ତୁ ଜୀବିଥବାର ପ୍ରକାଶ
ଦିବା ଓ ପ୍ରସ୍ତୁମନ ଗୋଲନ ନ ଥିବ କଷ୍ଟୀ
ଏବଂ କଲାକାରଙ୍କ ହୃଦୟାଧ ହେବାରେ
ପଶ୍ଚାତ ବନ ଧରିବାରୁ କାଥ୍ୟ ହେଲା
ଯାହା ନୀତ ପ୍ରସ୍ତୁରେ ଅନ୍ତର୍ବିମ୍ବନ ପଦାଳ
ଥିଲା ହେବ । ତେଣାରେ ପ୍ରସ୍ତୁମନ କୁଳର
ଆ । ହେବେବସ ହେଲ ପ୍ରସ୍ତୁମନ ଏହା
ବରରେ ଶଥ ହୋଇ ଥୟଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ
ପଥର ତେବେ ଘଟ ନ ଥିଲା । ଏଥବ ଏହା
କାବ କାବର କି ? ଅମ୍ବମାରେ ସେ ସମ୍ମାନ
କଲବବ ଶୁଣୁଅଛୁଁ ଏବଂ ତାମ ସ୍ଵାନାନୁମାନ
ହାଇପ ପ୍ରେରଣାପ୍ରତିରେ ଲେଖା ଆବା
ଯକ୍ଷମାର ଲେଖିବା ଅନାକର୍ଯ୍ୟର ସେ ସା
ବଧି ହେଲେ ଏକାର୍ଥରେ ସେମନ୍ତ ପରାମର୍ଶ
ତେମନ ଲିଖିବ ଓ ଅନ୍ତର୍ବିମ୍ବନ ଦେବ ଦେବ
ଯାଏ । ଧରି ସଂସାରକ ଜୀବିନଙ୍କରେବିଷ୍ଟିକ
ଅଫ୍ରିଷ ଦ୍ୱାରକିମ୍ବା ଏ କଲାକାରୀପରାମର୍ଶ

ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଖାଇଥିଲାଗି ଏବଂ କହିଲୁ ଯେ
ତିକାନ୍ତରେ ଉପକାଳ ହୋଇଥିଲାଗି ସେଥିରୁ
ସମ୍ବନ୍ଧର କେବେ ଅଛି-କି ଆଜିର କେବେ
ସାର କି ପରେ । ଏହି ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇ
ଶେଷ ବିଶ୍ଵାସର ଦେବେଶ୍ଵରିଏ ଗରୁଡ଼ର ବ୍ୟାପା-
ରରେ ନିରାପେକ୍ଷରେ କିଏଥା ରନ୍ଧାର୍କ-
ଟର ଆଯାର କରୁଥିଲାଗି କରରେ ଅକ୍ଷୟ କେବାରୁ
ରହି କରୁଥିଲେ ଅମ୍ବେମାନେ ସୁଲକ୍ଷ୍ଣ ଅପରା-
ଦିତ ପ୍ରକାଶ କର ଅବସ୍ଥା ଏବଂ ତହିଁ ପ୍ରକାଶ
ଆସି ପ୍ରକାଶ କି କରିବାର ଫଳ ପାପେ ବାହାରି
ପଡ଼ିଥିଲା । ଅମ୍ବେମାନେ ଆଶା କରୁଁ କି କିଏକ
ନନ୍ଦାର୍କଟର ଏଣିବ କାହିଁ ହଠାତେ ଅଛିଥିଲେ
ବସାର କି କରୁ ସାକାଶପୁରୀର ଅଛି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସରକାରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉପ୍ରେ-
ଲାଙ୍ଘା ବା ଘର ବନ୍ଦିର ଗୁଲି ପାରଇ ଲାହାଁ ।
ସେ ସ୍ଵରେ ସେ ପ୍ରକାର ସମ୍ବନ୍ଧର ଅଛି
ସେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଲଜ୍ଜାର ଦେବାର କହିବ ଉପରୁ
ଶୀଘ୍ର କରୁଥିବ ନାହିଁ ବା ସମ୍ବନ୍ଧର କରୁଥି-
ରରେ ପାହାରି ଅନ୍ୟତଃ କିମ୍ବା ଆହ କିନ୍ତୁ
ଲାକ ଦେବ ଲାହାଁ । ଭାବୁରୁଷ ପଞ୍ଚଳାରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ପ୍ରାଥମା କରୁଁ କି ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ର ଅନୁଷ୍ଠାନପଦ୍ଧତି ଏ ଦ୍ୱାସରେ କିମ୍ବାକା
ବାଲୁମନ୍ଦିର ଶେଜ ପାହାର କର ଉପସ୍ଥି-
ତଶା ଦେବ ସେମନ୍ତ କି ରହିଥିଲା ଅଛି
କାହାର ଏ ପ୍ରକାର ମନ ଲାଈରେ ପଢ଼ିବ
ଦେବାର ଶାହର ଦେବ ଲାହାଁ ।

ମିଶନ୍ସିପଲ୍ ଟକ୍କାର ଅପରେସ୍ଯୁ

ଅଗମିର୍ବର୍ଷର ଚରଚକ୍ର ପ୍ରିଯକବନା କାହାର
ଲଭ୍ୟୋମନ୍ତର ଏଠା ମେହିରେବ କହିଥିବ-
ମାନୁଦର ଏବଳୁ ଦ୍ୱୀପଥଳ । ଅଜାନ୍ତି
ପ୍ରସଙ୍ଗ ଫଖରେ କଇସ ତେବେଳମାନ୍ତ୍ର
ହୁ ପ୍ରଶ୍ନା ଦେବା କାହାର ବାହୀ ବାହୀ-
ପଦ ବାଲ୍ମୀକି ପ୍ରସାଦ କଲେ ମାତିକାରୀ
ତେବେଳମାନ୍ତ୍ର ବାହୁ ସମ୍ବଲିଶରତ୍ନ ବିହୁ ଜାଗା
କେବାକୁ ଜାପି କରିବାରୁ ସେ ପ୍ରସାଦ ଆହ
ଛିଠିଲ ଲାହାଂ । ତବନ୍ତର ବାଦୀବାବୁ ପ୍ରସାଦ
କଲେ ବି ଅଜରେଖା ମାତି ଶୁଣିବର
ମହିମା ଝର୍ତ୍ତାବେବାର ଗୋଟିଏ ଦାର ଦରକାର
ଧାରମରେ ଲେଖାଶୁଭଗାରୁ ମାସକୁ ୧୫୯ କା
ଦେବବରତ କରେ କପଦିଷ ଦିଲୁ ମାଲ୍ଲିନୀ
ଟଙ୍କୁ ଦେବାର ଛାତି ଅତ୍ୟକ ସମ୍ପାଦ
ବରସି ଟ ୨୦୯ ମହାରାଜବେଦ । ଏପ୍ରସାଦର